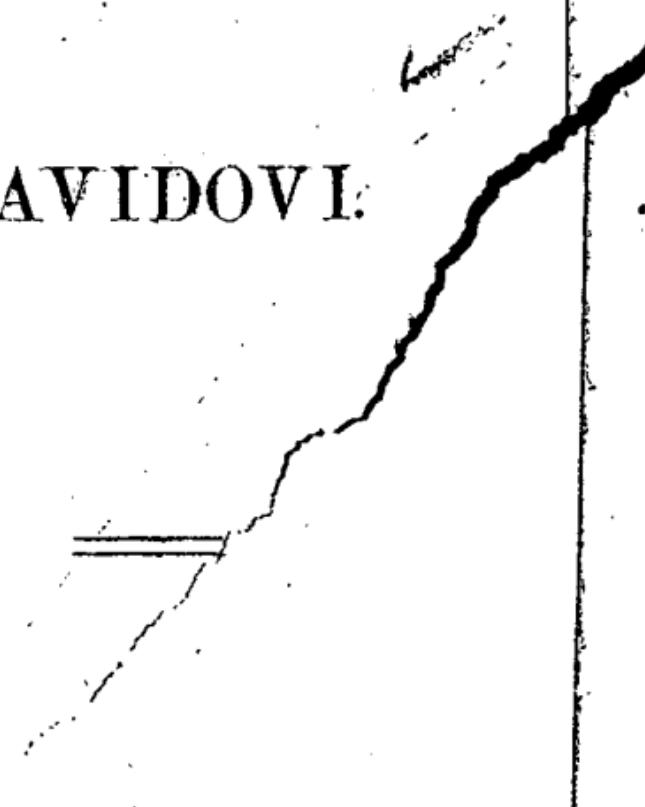

PSALMI

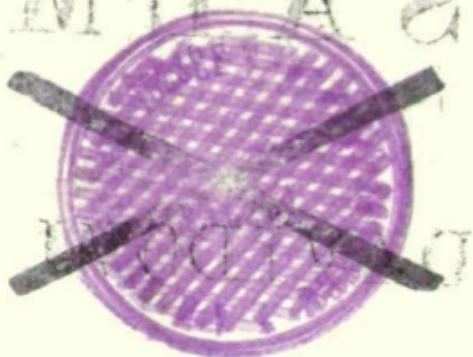
DAVIDOVI.

U BUDIMPEŠTI
IZDANJE BRITANSKOGA I INOSTRÁNOGA
BIBLIJSKOGA DRUŽTVA.

1910.

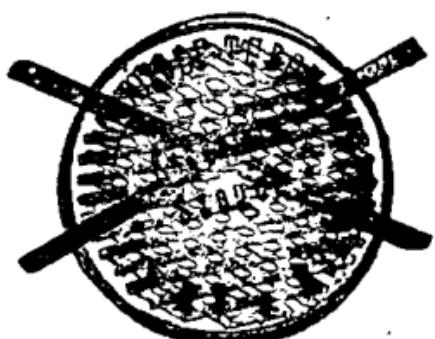
P a s t i M I

29266

PSALAM 1.

BLAGO čovjeku, koji ne ide na vjeće bezbožničko, i na putu grješničkom nestoji, i u družtvu nevaljalih ljudihi nesjedi;

2. Nego mu je omilio zakon Gospodnji i o zakonu njegovu misli dan i noć!

3. On je kao drvo usadjenо kraj potoka, koje rođ svoj donosi u svoje vrieme, i kojemu list neveline: što god radi, u svem napreduje.

4. Nijesu taki bezbožnici, nego su kao prah, što ga razsipa vjetar.

5. Zato se neće bezbožnici održati na sudu, ni grješnici na sbornu pravedničkom.

6. Jer Gospod zna put pravednički; a put bezbožnički propasti će.

PSALAM 2.

Zašto se bune narodi i plemenapomišljaju zaludne stvari?

2. Ustaju kraljevi zemaljski, i knezovi se skupljaju na Gospoda i na pomazanika njegova;

3. „Razkuinimo svezenjihove i sbacimo sa sebe jaram njihov.“

4. Onaj, koji živi na nebesih,

smije se, Gospod im se podsmeiva.

5. Pa im govor i u gnjevu svojem, i jaroštu svojom sbrinjuje ih:

6. „Ja sam pomazao kralja svojega na Sionu, na svetoj gori svojoj.“

7. Kazat'cu naredbu Gospodnju; on reče meni: „ti si sin moj, ja te sad rodih.“

8. Išti u mene, i dat'cu ti narode u nasljeđstvo, i krajeve zemaljske tebi u državu.

9. Udarit' će ih gvozdenom palicom; razbit' će ih kao lončarski sud.“

10. Sad, kraljevi, orazumite se; naučite se sudci zemaljski!

11. Služite Gospodu sa strahom; i radujte se s trepetom.

12. Poštujte sina, da se ne razgrijevi, i vi neizginete na putu svom; jer će se gnjev njegov brzo razgorjeti. Blago svim, koji se u njega uzdaju!

PSALAM 3.

Psalam Davidov, kad je bježao od Absaloma sina svojega.

Gospode! kako je mnogo nepriatelja mojih! Mnogi ustanju na me.

2. Mnogi govore za dušu moju: nema mi pomoći od Boga.

3. Ali ti si, Gospode, štit, koji me zaklanja, slava moja; ti podižeš glavu moju.

4. Glasom svojim vičem ka Gospodu, i čuje me sa svete gore svoje,

5. Ja liežem, spavam i ustajem, jer me Gospod čuva.

6. Nebojim se mnogo tisućah naroda, što sa svih stranah navaljuje na me.

7. Ustani, Gospode! pomozi mi, Bože moj! jer ti udaraš po obrazu sve neprijatelje moje; razbijaš zube bezbožnikom.

8. Od Gospoda je spasenje; neka bude na narodu tvom blagoslov tvoj!

PSALAM 4.

Načelniku pjevačkomu. Uz žice.
Psalam Davidov.

KAD TE zovem, čuj me, Bože, pravdo moja! u tjeskobi daj mi prostor; smiluj se na me i usliši molitvu moju.

2. Sinovi čovječji! dokle će slava moja biti u sramoti? dokle će te ljubiti ništavilo i tražiti laži?

3. Znajte, da Gospod divno čuva svetoga svojega; Gospod čuje, kad ga zovem.

4. Gneveći se negriešite; razmislite u srcih svojih na posteljah svojih, i utolite.

5. Prinesite žrtvu na pravdu, i uzdajte se u Gospoda.

6. Mnogi govore: tko će nam pokazati što je dobro! Obrati

k nam, Gospode, svjetlo lice svoje!

7. A meni si dao u srce radost veću nego što je oni imaju, kad im rodi pšenica i vino.

8. Ja mirno liežem i spavam; jer ti, Gospode, sam daješ mi, te sam bez straha.

PSALAM 5.

Načelniku pjevačkomu. Uza sviralu. Psalam Davidov.

ČUJ, GOSPODE, rieči moje, razumij pomisli moje.

2. Slušaj viku moju, kralje moj i Bože moj! jer se tebi molim, Gospode!

3. U jutru slušaš glas moj, u jutru stojim pred tobom i čekam.

4. Jer si ti Bog, koji neće bezzakonja; u tebe neima mješta, tko je zao.

5. Bezbožnici neće izaći pred oči tvoje; ti nenavidiš, sve koji čine bezakonje.

6. Potireš lažljivce; na krvopije i lukave mrzi Gospod.

7. A ja po velikoj milosti twoj ulazim u domi tvoji i klanjam se u svetoj crkvi twoj sa strahom tvojim.

8. Gospode! vodi me u pravdi svojoj; radi neprijatelja mojih poravni preda mnom put svoj.

9. Jer neima u ustih njihovih istine; u njih je nevaljalstvo; grlo im je grob otvoren; na jeziku im je dvoličenje.

10. Bože! nedaj im napred-

ka, neka se razbiju pomici
njihove. Za mnoga nevaljal-
stva njihova obori ih, jer se
pobuniše na tebe.

11. Pa će se radovati svi, koji
se u te uzdaju; do veka će se
veseliti, koje ti zaklanjaš; di-
ćit će se, koji ljube ime tvoje.

12. Jer ti, Gospode, blago-
sivlješ pravednika, kao štitom
zaklanjaš ga milošću svojom.

PSALAM 6.

Načelniku pjevačkomu. Uz žice.
Na osam žicah. Psalm Davidov.

Gospode! nemoj me pokar-
ati u jarosti svojoj, niti me
u gnjevu svojem nakaziti.

2. Smiluj se na me, Gospode,
jer sam iznemogao; izcieli me,
jer su kosti moje užtreptale,

3. I duša se moja vrlo uzdrh-
tala. A ti, Gospode, dokle ćeš?

4. Obrati se, Gospode, izbavi
dušu moju, pomozi mi radi
milosrdja svoga.

5. Jer mrtvi nespominju te-
be; u grobu tko će te slaviti?

6. Iz nemogoli uzdišće; sva-
ku noć kvasim odar svoj, su-
zami svojimi natapam posle-
lju svoju.

7. Usamlju od žalosti oko mo-
je, postaraš se od množine
neprijateljih mojih.

8. Idite od mene svi koji či-
nite bezakonje, jer Gospod ču-
plač moj.

9. Ču Gospod molbu moju,
Gospod molitvu moju primi.

10. Nek se postide i prepa-

dnu svi neprijatelji moji, neka
se povrate i postide odmah.

PSALAM 7.

Plaćna pjesma Davidova, koju
je pjevao Gospodu poradi Husa
od plemena Benijaminova.

Gospode, Bože moj! u tebe se
uzdam, sačuvaj me od svih
koji me progone, izbavi me.

2. Da mi neprijatelj neizču-
pa duše kao lav. Čupa, a ne-
ima tko da izbavi.

3. Gospode, Bože moj! ako
sam to učinio, ako je neprav-
da u rukuh mojih;

4. Ako sam zlo vratio prija-
telju svojem, ili krivo učinio
oniim, koji na me na pravdi
napadali;

5. Neka goni neprijatelj dušu
moju, i neka je stigne, i pogazi
na zemlji život moj, i slavu
moju u prahu obrati.

6. Ustanji, Gospode, u gnjevu
svojem; digni se na žestini
neprijateljih mojih; probudi
se meni na pomoć, i otvorisud.

7. Iljudstvo će se sleći oko te-
be, iznad njega izadji u visinu.

8. Gospod sudi narodom. Sudi
mi, Gospode, po pravdi mo-
joj i bezazlenosti mojoj neka
mi bude.

9. Nek se prekine zloča bez-
božnička, a pravednika pod-
pomozi, jer ti izpituješ srca i
utroba, Bože pravedni!

10. Štit je meni u Bogu, koji
čuva one, koji su prava sreća.

11. Bog je pravedan sudač,

i Bog je svaki dan gotov na gnjev.

12. Ako se *bezbožnik* neće da obrati, on oštri mač svoj, nateže luk svoj, i naperuje ga;

13. I zapinje smrtnu strielu, čini strelje svoje da pale.

14. Gle, *bezbožnik* zače nepravdu, trudan bijaše zločinstvom, i rodi sebi prievaru.

15. Kopa jamu i izkopa, i pada u jamu, koju je načinio.

16. Zloba njegova obrati se na njegovu glavu, i zločinstvo njegovo pade na tjemne njegovo.

17. Hvalim Gospoda za pravdu njegovu, i pjevam imenu Gospoda višnjega.

PSALAM 8.

Načelniku pjevačkomu. Uz Getsku muzikalnu spravu. Psalm Davidov.

Gospode, Gospode naš! kako je veličanstveno ime tvoje po svoj zemlji! Podigao si slavu svoju više nebesah.

2. U ustih male djece i koja sisaju, činiš sebi hvalu nasuprot neprijateljem svojim, da bi učinio, da zamukne neprijatelj i nemirnik.

3. Kad pogledam nebesa tvoja, djelo prstalih tvojih, mjesec i zvezde, koje si ti postavio:

4. Šta je čovjek, te ga se opominuješ, ili sin čovječji, te ga polaziš?

5. Učinio si ga malo manje-ga od andjela, slavom i čašću vjenčao si ga;

6. Postaviosi ga gospodarom nad djeli rukuh svojih, sve si metnuo pod noge njegove,

7. Ovce i volove sve, i divlje zvjerinje,

8. Ptice nebeske i ribe morske, što god ide morskim putovima.

9. Gospode, Gospode naš! kako je veličanstveno ime tvoje po svoj zemlji!

PSALAM 9.

Načelniku pjevačkomu. Uza sviralu. Benu. Psalm Davidov.

HVALIM te, Gospode, iz svega sreća svojega, kazujem čudesa tvoja.

2. Radujem se i veselim se o tebi, pjevam imenu tvojemu, višnji!

3. Neprijatelji se moji vratiše natrag, spotakoše se i nestaj ih izpred lica tvojega;

4. Jer si svršio sud moj i odbranio me; sio si na priestol, sudac pravedni.

5. Razrdio si se na narode i ubio bezbožnike, ime si im zatro do veka, za svagda.

6. Neprijatelju nestaj mačevali sa svim; gradove ti si razvalio; pogibe sponen njihov.

7. Ali Gospod u viek živi; spremio je za sud priestol svoj.

8. On će suditi vasionomu svjetu po pravdi, usudit će narodom pravo.

9. Bog je utočište ubogonu, utočište u nevolji.

10. U tebe se uzdaju, koji zna-

du ime twoje, jer neostavljaš onih, koji te traže, Gospode!

11. Pojte Gospodu, koji živi na Sionu: kazujte narodu dje- la njegova;

12. Jer on osvećuje krv, pamti je; nezaboravlja jauka nevoljnih.

13. SMILUJ se na mě, Go- spode; pogledaj, kako stra- dam od neprijateljih svojih, ti, koji me podižeš od vrata smrtnih,

14. Da bili kazivao sve hvale tvoje na vratih kćeri Sionove, i slavio spasenje tvoje.

15. Popadaše narodi u jamu, koju su izkopali; u zamku, koju su sami namjestili, uhvati se nogu njihova.

16. Poznaše Gospoda; on je sudio; u djela rukuh svojih zaplete se bezbožnik.

17. Vratit će se u pakao bez- božnici, svi narodi, koji zabo- ravljuju Boga;

18. Jer neće svagda biti za- boravljen ubogi, i nada nevolj- nikom neće nigda pognuti.

19. Ustani, Gospode, da se neposili čovjek, i da prime na- rodi sud pred tobom.

20. Pusti, Gospode, strah na- njih; neka poznadu narodi, da su ljudi.

muči se ubogi; hvataju se u- bogi prievarom, koju izmišlja- ju bezbožnici.

3. Jer se bezbožnik dići že- ljom duše svoje, grabljivca pohvaljuje.

4. Bezbožnik u obiesti svojoj nemari za Gospoda: „on ne- vidi.“ Neima Boga u mislih njegovih.

5. Svagda su putovi njegovi krivi; za sudove tvoje nezna; na neprijatelje svoje neće ni da gleda.

6. U srcu svojem veli: neću posrnuti; zlo neće doći nigda.

7. Usta su mu puna nevalja- lih riečih, prievaré i uvrede, pod jezikom je njegovim mu- ka i pogibao.

8. Sjedi u zasjedi iza kuće; u potaji ubija pravoga; oči nje- gove vrebaju ubogoga.

9. Sjedi u potaji kao lav u pe- čini; sjedi u zasjedi, da uhvati ubogoga; hvata ubogoga uvu- kavši u mrežu svoju.

10. Pritaji se, prilegne, i u- bogi padaju u jake nokte njegove.

11. Kaže u srcu svom: „Bog je zaboravio, okrenuo je lice svoje, neće vidjeti nigda.“

12. USTANI Gospode! digni ruku svoju, nezaboravi ne- voljnih.

13. Zašto bezbožnik da ne- mari za Boga, govoreć u srcu svom da ti nećeš vidjeti?

14. Ti vidiš; jer gledaš u- vrede i muke, i pišeš ih na ru-

PSALAM 10.

Zašto, Gospode, stojiš dale- ko, kriješ se, kad je nevolja?

2. S oholosti bezbožnikove

ci. Tebi predaje sebe ubogi; siroti ti si pomoćnik.

15. Satri mišicu bezbožnomu i zlomu, da se traži i nenadje bezbožnost njegova.

16. Gospod je kralj svagda, do veka, nestat će neznabozacah sa zemlje njegove.

17. Gospode! ti čuješ želje ništih; utvrди srce njihovo; otvori uho svoje,

18. Da daš sud siroti i nevoljniku, da prestanu gonići čovjeka sa zemlje.

PSALAM 11.

Načelniku pjevačkomu. Psalm Davidov.

U gospoda se uzdam; zašto govorite duši mojoj: „leti u goru kao ptica;

2. Jer evo grješnici nategoše luk, zapeše strielu svoju za tetivu, da iz mraka streljaju prave srcem.

3. Kad su razkopani temelji, šta će činiti pravednik?“

4. Gospod je u svetom dvoru svom, priestol je Gospodnji na nebesih; oči njegove izpituju sinove čovječje.

5. Gospod izpituje pravednoga; a bezbožnoga, i kojemu je milo činiti zlo, nenavidi duša njegova.

6. Pustit će na bezbožnike dažd od živoga ugljevlja, ognja i sumpora; i ognjeni vjetar bit će im dio iz čaše;

7. Jer je Gospod pravedan, ljubi pravdu; lice će njegovo vidjeti pravednici.

PSALAM 12.

Načelniku pjevačkomu. Uza spravu od osam žicab. Psalm Davidov.

POMAGAJ, Gospode; jer nema svetih, jer je malo vjernih među sinovi čovječjimi.

2. Laž govore jedan drugomu, usmama lažljivima govorere iz sreća dvolična.

3. Iztriebit će Gospod sva usta lažljiva, jezik veličavi,

4. Ljude, koji govore: jezikom smo jaki, usta su naša u nas, tko je gospodar nad nama?

5. Videći stradanje nevoljnih i uzdisanje ništih, sad ču ustatiti, veli Gospod, i izbaviti onoga, komu zlobe.

6. Rieći su Gospodnje rieći čiste, srebro u vatri očišćeno od zemlje, sedam putah pretopljeno,

7. Ti ćeš nas, Gospode, odbraniti, i sačuvati nas od roda ovoga do veka.

8. Bezbožnici idu naokolo: kad se oni podižu, sramote se sinovi čovječji.

PSALAM 13.

Načelniku pjevačkoma. Psalm Davidov.

DOKLE ćeš me, Gospode, sa svim zaboravljati? dokle ćeš odvraćati lice svoje od mene?

2. Dokle ču se domišljati u duši svojoj, mutiti se u srcu svom dan i noć? dokle će se neprijatelj moj podizati .nada mnom?

3. Pogledaj, usliši me, Gospode, Bože moj! Prosvietli oči moje, da ne zaspim na smrt.

4. Da nereče neprijatelj moj: nadvladao sam ga; da se neraduju koji me gone, ako posmrem.

5. A ja se uzdám u milost tvoju; radovat će se srce moje za spasenje tvoje.

6. Pjevat ču Gospodu, koji mi dobro čini.

PSALAM 14.

Načelniku pjevačkomu. Psalm Davidov.

REČE bezumnik u srcu svojeni: neima Boga; nevaljali su, gadna su djela njihova; neima nikoga dobro da tvori.

2. Gospod pogleda s neba na sinove čovječje, da vidi, ima li koji razuman, traži li koji Boga.

3. Svi su zašli, svi se pokvarili, neima nikoga dobro da tvori, neima ni jednoga.

4. Zar se neće opametiti koji čine bezakonje, jedu narod moj kao što jedu hljeb, neprizivaju Gospoda?

5. Ondje će zadrhtati od straha; jer je Gospod u rodu pravednom.

6. Smijete se ponositi što u-

bogi radi; ali Gospod njega zaklanja.

7. Tko će poslati sa Siona pomoći Izraelu? Kad Gospod povrati zarobljeni narod svoj, onda će se radovati Jakov i veselit će se Izrael.

PSALAM 15.

Psalm Davidov.

GOSPODE! tko može sjedjeti u sjenici tvojoj? tko može nastavati na svetoj gori tvojoj?

2. Tko hodi bez mane, tvori pravdu, i govori istinu iz srca svojega;

3. Tko neopada jezikom svojim, nečini drugomu zla i neruzi bližnjega svojega;

4. Tko negleda onoga koga je Bog odbacio, nego poštaje one koji se boje Gospoda; tko se kune bližnjemu, pa nepriče;

5. Tko nedaje srebra svojega na dobit, i ne prima mita na pravoga. Tko ovako radi, neće posmrnuti do veka.

PSALAM 16.

Zapis Davidov.

ČUVAJ me, Bože; jer se u te uzdam.

2. Rekoh Gospodu: ti si Gospod moj, neimam dobra osim tebe.

3. U svetih, koji su na zemlji, i u velikih sva je utjeha moja.

4. Neka drugi umnožavaju idole svoje, neka trče k tudjim; ja im neću ljevati krva-

vih naljevali; niti ču metnuti imenah njegovih u usta svoja.

5. Gospod je moj dio nasljedstva i čase; ti podižeš baštinu moju.

6. Uže mi je zahvatilo prekrasna mjesta, i dio mi je moj mio.

7. Blagosivljam Gospoda, koji me urazumljuje; tomu me i noću uči što je u meni.

8. Svakda vidim pred sobom Gospoda: on mi je s desne strane, da neposrnem.

9. Toga radi raduje se srce moje i veseli se jezik moj, još će se i telo moje smiriti u uzdanju;

10. Jer nećeš ostaviti duše moje u paklu, niti ćeš dati, da svetac tvoj vidi truhlost.

11. Pokazat ćeš mi put životni: obilje je radosti pred licem tvojim, utjehe u desnici tvojoj do vieka.

PSALAM 17.

Molitva Davidova.

U SLIŠI, Gospode, pravdu, čuj glas moj, primi u uši molitvu moju, ne iz ustah lažljivih.

2. Od lica tvojega neka izdje sud moj, oči tvoje neka pogledaju na pravicu.

3. Izpitaj srce moje, obidi noću; u ognju me okušaj, i nećeš naći nepravde moje:

4. Usta se moja nedohvataju djelah ljudskih; radi rieci u-

stah tvojih; držim se putovah oštih.

5. Utvrди stope moje na stazah svojih, da nezalaze koraci moji.

6. Tebe prizivljam, jer ćeš me uslušiti, Bože! prigni k meni uho svoje, i čuj rieci moje.

7. Pokaži divnu milost svoju, koji izbavljaš one, koji se u te uzdaju, od onih, koji se protive desnici tvojoj

8. Čuvaj me kao zjenicu oku: sjenom krilaš svojih zakloni me:

9. Od bezbožnikah, koji na mena napadaju, od neprijateljah duše moje, koji su me obkolili.

10. Srce svoje zatvorise; u stima svojimá govore oholo.

11. Izagnavši me opet su oko mene; oči su svoje uprli, da me obore na zemlju.

12. Oni su kao lav koji hoće da raztrže, i kao lavić koji sjedi u potaji.

13. Ustani, Gospode, preteci ih, obori ih. Odbrani dušu moju mačem svojim od bezbožnika,

14. Rukom svojom, Gospode, od ljudih ovih, od ljudih ovoga sveta, kojim je dio ovaj život, kojim si trbuš napunio svoga bogatstva, da će im i sinovi biti siti i ostatak ostaviti svojoj djeci.

15. A ja ču u pravdi gledati lice tvoje; kad se probudim, bit ču sit od prlike tvoje.

PSALAM 18.

Načelniku pjevačkomu. Sluge Gospodnjega Davida, koji izgovori Gospodu rieči pjesme ove, kad ga izbavi Gospod iz rukih svih neprijateljih njegovih i iz ruke Saulove. On reče:

LJUBIT ĆU TE, GOSPODE, JAKOSTI MOJA,

2. Gospode, grade moj, zaklone moj, koji se oboriti nemoze, izbavitelju moj, Bože moj, kamena goro, na kojoj se nebojim zla, štite moj, rože spašenja mojega, utočište moje!

3. Prizivljem Gospoda, kojemu se klanjati valja, i oprاشtam se neprijateljih svojih.

4. Obuzeše mě smrtnе bolesti, i potoci nevaljalih ljudih uplašiše me.

5. Obkoliše me bolesti paklene, stegoše me zamke smrtne.

6. U svojoj tjeskobi prizvah Gospoda, i k Bogu svojemu povikah; on ču iz dvora svojega glas moj, i vika moja dođe mu do ušiju.

7. ZATRESE se i pokoleba se zemlja, zadrmaše se i pomjeriše iz temelja gore, jer se on razljeti.

8. Podiže se dim od gnjeva njegova, iz ustah njegovih organj, koji proždire, i živo ugljevlje odskakaše od njega.

9. Savi nebesa i sidje. Mrak bješe pod nogama njegovima.

10. Sjede na herubima i podiže se, i poletje na krilih vjetnih.

11. Od mraka načini sebi krov, sjenicu oko sebe od miračnih vodah oblakah zračnih.

12. Od sievanja pred njim kroz oblake njegove udari grad i živo ugljevlje.

13. Zagrmje na nebesih Gospod, i višnji pusti glas svoj, grad i živo ugljevlje.

14. Pusti striele svoje, i razmetnu ih silumunje, irazuili.

15. I pokazaše se izvor vodenih, i odkriše se temelji vasinoj od prietnje tvoje, Gospode, od dihanja duha gnjeva tvojega.

16. Tada pruži s visine ruku, ulvati me, izvuče me iz vode velike.

17. Izbavi me od neprijatelja mojega silnoga i od mojih nenevidnikah, kad bijahu jači od mene.

18. Ustaše na me u dan nevolje moje; ali mi Gospod bi podrpora.

19. Izvede me na prostrano mjesto, i izbavi me, jer sam mu mio.

20. DADE mi Gospod po pravdi mojoj, i za čistotu rukuh mojih dariva me.

21. Jer se držah putovah Gospodnjih, i neodmetnuh se Boga svojega.

22. Nego su svi zakoni njegovi pred mnom, i zapovedih njegovih neuklanjam od sebe.

23. Bijah mu vjeran, i čuvah se od bezakonja svojega.

24. Dade mi Gospod po prav-

di mojoj, po čistoti rukuh mojih pred očima njegovima.

25. Sa svetimi postupaš sve-to, s čovjekom vjernim vjerno.

26. S čistim čisto, a s neva-ljalim nasuprot *njemu*.

27. Jer ti pomažeš ljudem ne-voljnim, a oči ponosite poni-žavaš.

28. Ti RAZPALJUJEŠ svjet-lo moje; Gospod moj pro-svjetljuje tamu moju.

29. S tobom razbijam vojsku, i s Bogom svojim skačem preko zida.

30. Put je Božji vjeran, rieč Gospodnja čista. On je štit svim, koji se unj uzdaju.

31. Jer tko je Bog osim Go-spoda, i tko je obrana osim Boga našega?

32. Ovaj Bog opasuje me sna-gom, i čini mi vjeran put.

33. Daje mi noge kao u jele-ná, i na visine stavlja me.

34. Uči ruke moje boju, i mi-šicë moje čini da su luk od mјedi.

35. Ti mi daješ štit spasenja svojega; desnică tvoja drži me, i milost tvoja čini me velika.

36. Ti širiš korak moj, te se noge moje nespotiću.

37. Tjeram neprijatelje svoje i stižem ih, i nevraćam se, dok ih neiztriebim.

38. Obaram ih, i nemogu u-stati, padaju pod noge moje.

39. Jer me ti opasuješ sna-gom za boj, i koji ustanu na me, obaraš ih preda mnom.

40. Neprijateljah mojih pleći ti mi obračaš, i potirem nena-vidnike svoje.

41. Oni viču, ali neima po-magača, ka Gospodu, ali ih on nesluša.

42. Razsipam ih kao prah po vjetru, kao blato po ulicah gazim ih.

43. Ti me izbavlaš od bune narodne, postavljaš me, da sam glava *tudjim* plemeñiom; narod, kojegane poznavah, slu-ži mi.

44. Posamomi čuvenju sluša-ju me, tudjini pokorni su mi.

45. Tudjini blide, drhēu u gradovih svojih.

46. Živ je Gospod, i da je bla-gosloven branič moj! Da se uzvisi Bog spasenja mojega,

47. Bog, koji mi daje osvetu, i pokorava mi narode,

48. Koji me izbavlja od ne-prijateljah, podiže me nad o-ne koji ustaju na me, i od čo-vjeka žestoka izbavlja me!

49. Toga radi hvalim te, Go-spode, pred narodi, i pojem imenu tvojemu,

50. Koji slavno izbavlaš kral-jia svojega i činiš milost po-mazaniku svojemu Davidu i potomstvu njegovu do vieka.

PSALAM 19.

Načelniku pjevačkomu. Psalm Davidov.

NÉBESA kazuju slavu Božju i djela rukuh njegovih glasi svod nebeski.

2. Dan danu dokazuje i noć
noći javlja.

3. Neima jezika, niti ima go-
vora, gdje se nebi čuo glas
njihov.

4. Po svoj zemlji ide kaziva-
nje njihovo i rieči njihove do-
na kraj svieta. Suncu je po-
stavio stan na njih;

5. I ono izlazi kao ženik iz
ložnice svoje, kao junak vese-
lo teče putem.

6. Izlazak mu je nakraj ne-
ba, i hod mu do kraja njego-
va; i nitko nije sakriven od
toplote njegove.

7. ZAKON je Gospodnji svr-
šen, kriepi dušu; svjedočan-
stvo je Gospodnje vjerno, da-
je mudrost nevještому.

8. Naredbe su Gospodnje
pravedne, vesele srce. Zapov-
ied je gospodnja svjetla, pro-
svjetljuje oči.

9. Strali je Gospodnji čist, o-
staje do veka. Sudovi su nje-
govi istini, pravedni svi koliki.

10. Bolji su od zlata i dragog
kamenja, sladji od meda,
koji teče iz sata.

11. I SLUGU tvojega oni su
prosvjetlili; tko ih drži, ima
veliku placu.

12. Tko će znati sve svoje po-
grješke? Očisti me i od tajnih;

13. I od voljnih sačuvaj slugu
tvojega, da neobladaju mnom.
Tada ću biti svršen i čist od
velikoga priestupa.

14. Da su ti rieči ustah mojih

ugodne, i pomisao srca moje-
ga pred tobom, Gospode, krje-
posti moja i izbavitelju moj!

PSALAM 20.

Načelniku pjevačkomu. Psalm
Davidov.

DA TE usliši Gospod u dan
žalostni, da te zaštiti ime Bo-
ga Jakovljeva.

2. Da ti pošlje pomoć iz sveti-
nje, i sa Siona da te podkripi.

3. Da se opomene svih pri-
nosah tvojih, i žrtva tvoja pa-
lijenica da se nadje pretila.

4. Da ti dâ Gospod po srcu
tvojem; što god počneš, da ti
izvrši.

5. Radovat ćemo se za spaše-
nje tvoje, i u ime Boga svoje-
ga dignut ćemo zastavu. Da iz-
puni Gospod sve molbe tvoje.

6. SAD VIDIM, da Gospod
čuva pomazanika svojega;
sluša ga sa svetoga neba svo-
jega; jaka je desnica njegova,
koja spasava.

7. Jedni se hvale kolima, dru-
gi konjim, a mi imenom Go-
spoda Boga svojega.

8. Oni posrću i padaju, a mi
stojimo i nekolebamo se.

9. Gospode! pomozi kralju, i
usliši nas, kad te zovemo.

PSALAM 21.

Načelniku pjevačkomu. Psalm
Davidov.

GOSPODE! s tvoje se sile ve-
seli kralj; i kako mu je veli-
ka radost, što ti pomažeš!

2. Što mu je srce željelo, dao si mu, i molitve ustah njegovih nijesi odbio.

3. Jer si ga dočekao blagoslov milostnimi, metnuo si mu na glavu vienac od dragoga kamenja.

4. Molio te je za život, i dao si mu, da mu se produlje dani do veka.

5. Velika je slava njegova twojom pomoću; slavu si i krasotu metnuo nanj.

6. Dao si mu blagoslove do veka, razveselio si ga radošću lica svojega.

7. Jer se kralj uzda u Gospoda i u milost višnjega; i nekoleba se.

8. Naći će ruka tvoja sve neprijatelje twoje, naći će desnica tvoja one, koji mrze na tebe.

9. Učinit ćeših kao peć zažrenu, kad se razgnjeviš; gnjev će ih Gospodnji progutati, i ogađ će ih proždrieti.

10. Rod njihov iztriebit ćeš sa zemlje, i sjeme njihovo izmedju sinovah čovječjih;

, 11. Jer podigoše na tebe zlo, smislile i nemogoše izvršiti.

12. Jer ćeš ih metnuti za bijegu; iz lukovah svojih pustit ćeš strijele u lice njihovo.

13. Podigni se, Gospode, silom svojom: mi ćemo pjevati i slaviti jakost twoju.

PSALAM 22.

Načelniku pjevačkomu. Kad zora zabieli. Psalam Davidov.

Bože, Bože moj! zašto si me ostavio udaljivši se od spasenja mojega, od riečih vike moje?

2. Bože moj! vičem danju, a ti me neslušaš, i noću, ali ne imam mira.

3. Sveti, koji živiš u polvalah Izraelovih!

4. U tebe se uzdaše otci naši, uzdaše se, i ti si ih izbavljao.

5. Tebe prizivahu, i spasavahu se; u tebe se uzdaše, i neostajahu u sramoti.

6. A ja sam crv, a ne čovjek; podsmiehi ljudem i rug narodu.

7. Koji me vide, svi mi se rugaju, razvaljuju usta, mašu glavom,

8. I govore: oslonio se na Gospoda, neka mu pomože, neka ga izbavi, ako ga miluje.

9. Ta, ti si me izvadio iz utrobe; ti si me umirio na sisi matere moje.

10. Za tobom pristajem od rođenja, od utrobe matere moje ti si Bog moj.

11. Neudaljuj se od mene; jer je nevolja blizu, a neima pomoćnika.

12. Obteće me množtvo telaca; jaki volovi Bašanski obkoliše me;

13. Razvališe na me usta svoja. Lav je gladan lova i riče.

14. Kao voda razlih se; raz-

sušiše se sve kosti moje; srce moje posta kao vosak, raztopilo se u meni.

15. Sasuši se kao crip sna-ga moja, i jezik moj prionu za grlo, i u prah smrtni me-češ me.

16. Obkoliše me psi mnogi; četa zlikovaca ide oko mene, probodoše ruke moje i noge moje.

17. Mogao bih izbrojiti sve kosti svoje. Oni gledaju, i od mene načiniše stvar za gledanje.

18. Diele haljine moje medju sobom, i za kabanicu moju baceju ždrieb.

19. Ali ti, Gospode, nenda-ljuj se. Silo moja, poteci mi u pomoć.

20. Izbavi od mača dušu moju, od psa jediniciu moju.

21. Sačuvaj me od ustalih lavovih, i od rogovih bivolova, čuvši, izbavi me.

22. KAZUJEM imenе tvoje braći, usred skupštine hvalit јu te.

23. Koji se bojite Gospoda, hvalite ga. Sve sjeme Jakov-ljevo! poštuj ga. Boj ga se, sve sjeme Izraelovo!

24. Jer se neogluši molitve ništega niti je odbi; neodvrati od njega lica svojega, nego ga usliši, kad ga zazva.

25. Tebe ћu hvaliti na skup-štini velikoj; zavjetete svoje svršit јu pred onimi koji se njega boje.

26. Neka jedu ubogi i nasite se, i neka hvali Gospoda koji ga traže; živo da bude srce vaše do viekâ.

27. Opoménut će se i obratit će se ka Gospodu svi krajevi zemaljski, i poklonit će se pred njim sva plemena neznačačka.

28. Jer je Gospodnje kraljev-stvo; on vlada narodim.

29. Jesti će i poklonit će se svi pretili na zemlji; pred njim će pasti svi koji slaze u prah, koji nemogu sačuvati duše svoje u životu.

30. Sjeme će njihovo služiti njemu. Kazivat će se za Go-spoda rodu potonjemu.

31. Doći će i kazivat će prav-du njegovu ljudem njegovim, koji će se roditi: jer je on u-činio ovo.

PSALAM 23.

Psalm Davidov.

Gospod je pastir moj, ništa mi neće nedostajati.

2. Na zelenoj paši pase mě, vodi me na tihu vodu.

3. Dušu moju opravlja, vodi mestazami pravednim imena radi svojega.

4. Da podjem i dolinom sjene smrtne, neću se bojati zla; jer si ti sa mnom; štap tvoj i pa-lica tvoja tješi me.

5. Postaviosi pred mnomstol na vidiku neprijateljem mo-jim; namazao si uljem glavu moju i čaša je moja preopušta.

6. Da! dobrota i milosrdje tvoje pratić će me u sve dane života mojega, i ja ćeu stonavati u domu Gospodnjem za dugo.

PSALAM 24.

Psalam Davidov.

GOSPODNE je i zemlja i što je god u njoj, okrug zemaljski i sve što živi na njem.

2. Jer je on na morih osnova, i posred rieka utvrdi je.

3. Tko će izaći na goru Gospodnju? i tko će stati na svetom mjestu njegovu?

4. U koga su čiste ruke i srce bezazleno, tko neizriče imena njegova uzalud i nekune se lažno.

5. On će dobiti blagoslov od Gospoda i milost od Boga spaša svojega.

6. Taki je rod onih, koji ga traže i koji su radi stajati pred licem tvojim, Bože Jakovljev!

7. Vrata! uzvisite vrhove svoje, uzvisite se vrata vječna! Ide kralj slave.

8. Tko je taj kralj slave? Gospod krjepak i silan, Gospod silan u boju.

9. Vrata! uzvisite vrhove svoje, uzvisite se vrata vječna! Ide kralj slave.

10. Tko je taj kralj slave? Gospod nad vojskami; on je kralj slave.

PSALAM 25.

Psalam Davidov.

K TEBI, Gospode, podižem dušu svoju.

2. Bože moj! u tebe se uzdam; nedaj da se osramotim, da mi se nesvete neprijatelji moji.

3. I koji se god u te uzdaju, neće se osramotiti; osramotit će se oni, koji se odmeću *od tebe* bezputno.

4. Pokaži mi, Gospode, putove svoje, nauči me *hoditi* stazami tvojimi.

5. Uputi me istini svojoj, i nauči me; jer si ti Bog spašenja mojega, tebi se nadam svaki dan.

6. Opomeni se milosrdja svojega, Gospode, i milosti svoje; jer su od kako je veka.

7. Grehovah mladosti moje i mojih priestupah nepominji; po milosti svojoj pomeni mene radi dobrote svoje, Gospode!

8. Dobar je i pravedan Gospod; toga radi pokazuje grješnikom put.

9. Upućuje krotke istini, uči krotke *hoditi* putem njegovim.

10. Svi su putovi Gospodnji milosrdje i istina onim, koji drže zavjet njegov i objavljenje njegovo.

11. Radi imena svojega, Gospode, oprosti greh moj, jer je velik.

12. Koji se čovjek boji Go-

PSALAM

25. 26. 27.

17

spoda? On će mu pokazati koji put da izabere.

13. Duša će njegova u dobru počivati, i sjeme će njegovo vladati zemljom.

14. Tajna je Gospodnja u oñih koji ga se boje, i zavjet svoj javlja im.

15. Oçi su mi svagda upravljeni ka Gospodu, jer on izvlači iz zamke noge moje.

16. Pogledaj me i smiluj se na me, jer sam samac i nevoljnik.

17. Nek se razširi stisnuto srce moje, iz tjeskobe moje izvedi me.

18. Vidi jade moje i muku moju, i oprosti mi sve griehe moje.

19. Pogledaj neprijatelje moje kako ih je mnogo i kakvom me pakostnom nenavišću neuvide.

20. Sačuvaj dušu moju i izbavi me; nedaj da se osramotim, jer se u tebe uzdam.

21. Bezazlenost i pravda neka me sačuva, jer se u tebe uzdam.

22. Izbavi, Bože, Izraela od svih nevoljih njegovih.

PSALAM 26.

Davidov.

SUDI MI, Gospode, jer u prostoti svojoj hodim i u Gospoda se uzdam; neću se pokolebiti.

2. Izpitaj me, Gospode, i iz-

kušaj me; protopi što je u meni i srce moje.

3. Jer je milosrdje tvoje pred očima mojima, i hodim u istini tvojoj.

4. Nesjedim s bezumnici, i s lukavimi se nemiešam.

5. Nenavidim družtvu bezakoničko i s bezbožnici nesjedim.

6. Umivam pravdom ruke svoje i idem oko žrtvenika tvojega, Gospode,

7. Darazglašujem hvalu tvóju i kazujem sva čudesa tvoja.

8. Gospode! omilio mi jestan doma tvojega, i mjesto naselja slave tvoje.

9. Nemoj duše moje pogubiti, ni života inojega s krvopilci,

10. Kojim je zločinstvo u rukuh, i kojim je desnica puna mita.

11. A ja hodim u prostoti svojoj, izbayi me, i smiluj se na me.

12. Noga moja stoji na pravom putu; na skupštinah ču blagoslovljati Gospoda.

PSALAM 27.

Davidov.

GOSPOD je svjetlo moje i spasenje moje; koga da se bojim? Gospod je snaga života mojega; koga da se strašim?

2. Ako navale na me zlikovci da pojedu telo moje, protivnici i neprijatelji moji spotaći će se i past će.

3. Ako proti meni vojska u

okol stane, neće se uplašiti srce moje; ako se na me rat digne, ja se ni onda neću bojati.

4. Za jedno samo molim Gospoda, samo to ištem, da živim u domu Gospodnjem sve dane života svojega, da gledam krasotu Gospodnju, i radim u crkvu njegovu.

5. Jer bi me sakrio u kolibi svojoj u zlo doba; sklonio bi me pod krovom šatora svojega; na kamenu goru popeo bi me.

6. Tada bih podigao glavu svoju pred neprijatelji, koji bi me obkolili; primio bih u njegovu šatoru žrtve hvale; zapjevao bih i hvalio Gospoda.

7. ČUJ, GOSPODE, glas moj, tebe prizivljem, smiluj se na me i usliši me.

8. Srce moje govori pred tobom *što si rekao*: „tražite lice moje“; tražim lice tvoje, Gospode!

9. Nemoj odvratiti od mene lica svojega, nemoj u gnjevu ostaviti sluge svojega; budi pomoćnik moj; nemoj me odbiti, i nemoj me ostaviti Bože, spasitelju moj!

10. Jer otac moj i mati moja ostaviše me; ali Gospod neka me prihvati.

11. Uputi me, Gospode, na put svoj i vodi me pravom stazom; poradi onih, koji me vrebaju.

12. Nemoj me dati na volju neprijateljem mojim; jer usta-

še na me lažni svjedoci; ali zloba govori sama protiv sebi.

13. Vjerujem, da će vidjeti dobrotu Gospodnju na zemlji živih.

14. Uzdaj se u Gospoda, budi slobodan; neka bude srce tvoje krjepko, uzdaj se u Gospoda.

Davidov.

K TEBI, Gospode, vičem; grade moj, nemoj mi miučati, da nebiš bio, ako uzmuciš, kao oni koji odlaze u grob.

2. Čuj molitveni glas moj, kad vapijem k tebi, kad dižem ruke svoje k svetoj crkvi tvojoj.

3. Nemoj me zahvatiti s grješnicima i onima, koji čine nepravdu, koji s bližnjimi svojimi mirno govore, a u srcu im je zlo.

4. Podaj im, Gospode, po djelih njihovih, po zlom postupanju njihovu; po djelih rukuh njihovih podaj im, podaj im što su zasluzili.

5. Jer nepaze na djela Gospodnja i na djela rukuh njegovih. Da ih razori i nesazida.

6. DA JE blagosloven Gospod, jer usliši glas moljenja mojega!

7. Gospod je snaga moja i štit moj; u njega se pouzda srce moje, i on mi pomože. Zato se veseli srce moje, i pjesmom svojom slavim ga.

8. Gospod je snaga naro-

da svojega, i obrana, koja spašava pojaznika njegova.

9. Spasi narod svoj, blagoslov baštinu svoju; spasi ih i uzdiži ih do veka.

PSALAM 29.

Psalm Davidov.

DAJTE Gospodu, sinovi Božji, dajte Gospodu slavu i čast.

2. Dajte Gospodu slavu imena njegova. Poklonite se Gospodu u svetoj krasoti.

3. Glas je Gospodnji nad vodom, Bog slave grmi, Gospod je nad vodom velikom.

4. Glas je Gospodnji silan, glas je Gospodnji slavan.

5. Glas Gospodnji lomi cedre, Gospod lomi cedre Libanske.

6. Kao tele skaču od njege; Liban i Sirion kao mlad bivol.

7. Glas Gospodnji sipa plamen ognjeni.

8. Glas Gospodnji potresa pustinju, potresa Gospod pustinju Kades.

9. Glas Gospodnji opraća koštute brema, i sa šumah skida odiebo; i u crkvi njezinoj sve govori o slavi njezinoj.

10. Gospod je sjedio nad popustom, i sjedjet će Gospod kao kralj u vek.

11. Gospod će dati silu narodu svojemu, Gospod će blagosloviti narod svoj mirom.

PSALAM 30.

Psalm Davidov. Pjesma, kad se osveti dom.

UZVISIVAT ću te, Gospode, jer si me oteo, i niješ dao neprijateljem mojim, da mi se svete.

2. Gospode, Bože moj! zavikah k tebi, i izcielio si me.

3. Gospode! izveo si iz pakla dušu moju, i oživio si me, da nesidjem u grob.

4. Pojte Gospodu, svetci njegovi, i slavite sveto ime njegovo.

5. Gnjev je njegov za trenutce oka, a do života milost njegova, večerom dolazi plać, a jutrom radoš.

6. I ja rekoh u dobrú svom: neću posrnuti do veka.

7. Ti hoćaše, Gospode, te gorila moja stajaše tvrdo. Ti odvrati lice svoje, i ja se smětoh.

8. Tada tebe, Gospode, zazivah, i Gospoda molih:

9. „Kakva je korist od krvi moje, da sidjem u grob? hoće li te prah slaviti ili kazivati istinu tvoju?

10. Čuj, Gospode! i smiluj se na me; Gospode, budi mi pomoćnik“.

11. I ti promieni plać moju radost, skide s mene vreću i opasa me veseljem.

12. Zato će ti pjevat slava moja i neće umuknuti; Gospode, Bože moj! do veka ću te hvaliti.

PSALAM 31.

Načelniku pjevačkomu. Psalm
Davidov.

U TEBE se, Gospode, uždam;
nemoj me ošteviti pod sramotom
do veka, po pravdi svojoj izbavi me.

2. Prigni k meni uho svoje;
poteci, pomozi mi. Budi mi
kameni grad, tvrda ograda
gdje bih se spasio.

3. Jer si ti kamena gora moja
i ograda moja, imena svojega radi vodi me i upravlja mnom.

4. Izvadi me iz mreže, koju
mi tajno zamjestiše; jer si ti
jakoš moja.

5. U twoju ruku predajem
duh svoj; izbavljao si me Gospode, Bože istini!

6. Nenavidim one, koji poštju
propadljive idole; ja se u Gospoda uždam.

7. Radovat će se i veseliti se
o milosrdju tvom, kad pogledaš na moju muku, poznaš
tugu duše moje,

8. Nedaš me u ruku neprijatelju,
postaviš noge moje na prostranom mjestu.

9. Smiluj se na me, Gospode;
jer me je tuga, od jada
iznemože oko moje, duša moja i srce moje;

10. Izčilje u žalosti život moj,
i godine moje u uždisanju;
oslabi od muke jakost moja,
i kosti moje sasahnuše.

11. Od množine neprijatelja
svojih postadoh podsmieh i

susjedom svojim, i strašilo
znancem svojim; koji me vi-
de na ulici, bježe od mene.

12. Zaboravljen sam kao
mrtav, neima me u srcih; ja
sam kao razbijen sud.

13. Jer slušam grdnju od
mnogih, od svuda strah, kad
se dogovaraju na me, misle
izčupati dušu moju.

14. A JA SE, Gospode, u tebe
uzdam i velim: ti si Bog moj.

15. U twojoj su ruci dani mo-
ji: otmi me iz rukuh neprija-
teljah mojih, i od onih, koji
me gone.

16. Pokaži svjetlo lice svoje
sluzi svojemu; spasi me milo-
srdjem svojim.

17. Gospode! nemoj me osta-
viti pod sramotom; jer tebe
prizivljam. Neka se posrame
bezbožnici, neka zamuknu i
padnu u pakao.

18. Neka onieme usta lažli-
va, koja govore na pravednika
obiesno, oholo i s porugom.

19. KAKO je mnogo u tebe
dobra, koje čuvaš za one koji
te se boje, i koje daješ onim
koji se u te uždaju pred sino-
vi čovječjimi!

20. Sakrivaš ih pod krov li-
ca svojega od bunah ljudskih;
sklanjaš ih pod sjenu od svad-
ljivih jezikah.

21. Da je blagosloven Go-
spod, što mi pokaza divno
milosrdje, kao da me uvede u
tvrd grad!

22. Ja rekoh u smetnji svojoj: odbačen sam od očiju tvojih; ali ti ćeš molitveni glas moj, kad te prizvah.

23. Ljubite Gospoda svi sveti njegovi; Gospod drži vjeru; i uvršeno vraća onim koji postupaju oholo.

24. Budite srčani, i neka bude jako srce vaše, svi, koji se u Gospoda uzdate.

PSALAM 32.

Davidov nauk.

BLAGO onomu, kojemu je oproštena krivica, kojemu je grieħ pokriven.

2. Blago čovjeku, kojemu Gospod neprima grieħa i u či-jem duhu neima lukavstva.

3. Kad mučah, posahnuše kosti moje od uzdisanja mojega po vas dan.

4. Jer dan i noć tištaše me ruka tvoja; nestade soka u meni kao na ljetnoj pripeci.

5. Grieħ svoj, kazah tebi, i krivice svoje nezatajih; rekoh: izpoviedam Gospodu priestupe svoje; i ti skide s mene krivicu grieħa mojega.

6. Zato neka ti se moli svaki svetac, kad se možeš naći; i onda potop velike vode neće ga stignuti.

7. Ti si zaklon moj, ti me čuvaš od tjeskobe; okružavaš me radostmi u izbavljanju.

8. Urazumit ćeš te, pokazat ćeš ti put kojim da ideš; svjetovat ćeš te, oko je moje na tebi.

9. Nemojte biti kao konj, kao mazga bez razuma, kojim valja uzdom i žvalama obuzdati gubicu, kad neidu k tebi.

10. Mnogo muke imma bezbožnik; a koji se uzda u Gospoda, oko njega je milosrdje.

11. Radujte se u Gospodu i pjevajte, pravednici; veselite se svi koji ste prava srca.

PSALAM 33.

VESELITE se pravednici pred Gospodom; pravednim dolikuje slaviti.

2. Slavite Gospoda guslami, udarajte mu u psaltilj od deset žicah;

3. Pjevajte mu pjesmu novu, složno udarajte podvikujuć;

4. Jer je prava rieč Gospodnja, i svako djelo njegovo istinito.

5. On ljubi pravdu i sud; dobrote je Gospodnje puna zemlja.

6. Riečju Gospodnjom nebesa se stvorile, i duhom ustalile njegovih sva vojska njihova.

7. Kao u gomilu sabra vodu morsku, i propasti metnu u spremu.

8. Nek se boji Gospoda sva zemlja, i neka strepi pred njim sve što živi na okrugu zemaljskom;

9. Jer on reče, i postade; on zapovjedi, i pokaza se.

10. Gospod razbija namjere neznačajcem, uništava pomislili narodom.

11. Namjera je Gospodnja

tvrda do vieka, misli srca njegova od koljena na koljeno.

12. Blago narodu, kojemu je Bog Gospod, plemenu, koje je on izabrao sebi za nasledje.

13. S neba gleda Gospod, viđi sve sinove ljudske;

14. S priestola, na kom sjedi, pogleda na sve koji žive na zemlji.

15. On jestvorio sva srca njihova, on zna i sva djela njihova.

16. Neće pomoći kralju velika sila, neće zaštititi jakoga velika snaga;

17. Nije u konju uzdanje da će pomoći; ako mu je i velika snaga, neće izbaviti.

18. Gle, oko je Gospodnje na onih, koji ga se boje, i na onih, koji čekaju milosrdje njegovo.

19. On će dušu njihovu izbaviti od smrti, i prehraniti ih u gladne godine.

20. Duša se naša uzda u Gospoda; on je pomoć naša i štit naš.

21. O njem se veseli srce naše; jer se u sveto ime njegovo uzdamo.

22. Da bude milost tvoja, Gospode, na nas, kao što se uzdamo u tebe.

PSALAM 34.

Davidov, kad se pred Abimelehom učini lud, i on ga otjera, te otide.

BLAGOSTVLJAM Gospoda u svako doba, hvala je njegova svagda u ustih mojih.

2. Gospodom se hvali duša moja: neka čujin, koji stradaju, pa neka se raduju.

3. Veličajte Gospoda sa mnom, uzvišujmo ime njegovo zajedno.

4. Tražih Gospoda, i ču me, i svih nevoljah mojih oprosti me.

5. Koji u njega gledaju, prosvjetljuju se, i lica se njihova neće postidjeti.

6. Ovaj stradalac zavika, i Gospod ga ču, i oprosti ga svih nevoljah njegovih.

7. Andjeli Gospodnji stanom stoje oko onih, koji se njega boje, i izbavljaju ih.

8. Izpitajte i vidite kako je dobar Gospod; blago čovjeku, koji se uzda unj.

9. Bojte se Gospoda, sveti njegovi; jer koji se njega boje, njim neima oskudice.

10. Lavovi su ubogi i gladni, a koji traže Gospoda, nepromiče im se ni jednoga dobra.

11. HODITE, djeco, poslušajte me; naučit ću vas strahu Gospodnjemu.

12. Koji čovjek želi života, ljubi dane, da bi video dobro?

13. Ustavljam jezik svoj oda zla, i usta svoja od prievarne rieci.

14. Kloni se oda zla i čini dobro, traži mira i idi za njim.

15. Oči su Gospodnje obraćene na pravednike i uši njegove na jauk njihov.

16. Ali je strašno lice Gospod-

nje za one, koji čine zlo, da bi iztriebio na zemlji spomen njihov.

17. Viču pravedni, i Gospod ih čuje, i izbavlja ih od svih nevoljih njihovih.

18. Gospod je blizu onih, koji su skrušena srca, i pomaze onim, koji su smjerna duha.

19. Mnogo nevolje ima pravednik, ali ga od svih izbavlja Gospod.

20. Čuva Gospod sve kosti njegove, ni jedna se od njih neće slomiti.

21. Bezbožnika ubit će zlo, i koji nenavide pravednika, prevarit će se.

22. Gospod izkupljuje dušu slugah svojih, i koji se god u njega uzdaju, neće se prevaratiti.

PSALAM 35.

Davidov.

GOSPODE! budi suparnik suparnikom mojim; udri one, koji udaraju na me.

2. Uzmi oružje i štit, i digni se meni u pomoć.

3. Potegni koplje, i presieci put onim koji me gone; reci duši mojoj: ja sam spasenje tvoje.

4. Neka se postide i posrame, koji traže dušu moju; neka se odbiju natrag i postide, koji mi zlo hoće:

5. Neka budu kao prah pred vjetrom, i andjeo Gospodnji neka ih progoni.

6. Neka bude put njihov taman i klizav, i andjeo Gospodnji neka ih tjera.

7. Jer ni za što zastrieše mrežom jamu za mene, ni za što izkopaše jamu duši mojoj.

8. Neka dodje na njega pogibao nenadna, i mreža, koju je namjestio, neka ulovi njega, neka on u nju padne na pogibao.

9. A duša će se moja radovati Gospodu, i veselit će se za pomoć njegovu.

10. Sve će kosti moje reći: Gospode! tko je kao ti, koji izbavljaš stradaoca od onoga, koji mi dosadjuje, i ništega i ubogoga od onoga, koji ga upropašćuje?

11. USTAŠE na me lažni svjedoci; što neznam, za ono me pitaju.

12. Plaćaju mi zlo za dobro, hoće da mi duša sirotuje.

13. Ja se u bolesti njihovoj oblačih u vreću, mučih postom dušu svoju, i molitva se moja vraćaše u prsih mojih.

14. Kao prijatelj, kao brat postupah; bijah sjetan i oborene glave, kao onaj koji za materom žali;

15. A oni se raduju, kad se ja spotaknem, i kupe se, kupe se na me, zadaju rane, neznam zašto, čupaju i neprestaju.

16. S nevaljalimi i područljivimi bezposličari škriplju na me svojimi zubi.

17. Gospode! hoćeš li dugo

gledati? Otmi dušu moju od napadanja njihova, od ovih lavovah jedinicu moju.

18. Priznavat će te u saboru velikom, usred mnogoga naroda hvalit će te.

19. Da mi se nebi svetili, koji mi zlobe nepravedno, i namigivali očima, koji mrze na me ni za što.

20. Jer oni negovore o miru, nego na mirne na zemlji izmišljaju lažne stvari.

21. Razvaljuju na me usta svoja, i govore: dobro! dobro! vidi oko naše.

22. Vidiš, Gospode! nemoj mučati; Gospode! nemoj odstupiti od mene.

23. Probudi se, ustani na sud moj, Bože moj i Gospode, i na parnicu moju.

24. Sudi mi po pravdi svojoj, Gospode, Bože moj, da mi se nesvete.

25. Nedaj da govore u srcu svojem: dobro! to smo htjeli! Nedaj da govore: prozdriessmo ga.

26. Nek se postide i posrame svi, koji se raduju zlu mojemu, nek se obuku u stid i u sram, koji se razmeću nada mnom.

27. Neka se raduju i vesele, koji mi žele pravdu, i govore jednako: velik Gospod, koji želi mira sluzi svojemu!

28. I moj će jezik kazivati pravdu tvoju, i hvalu tebi svaki dan. -

PSALAM 36.

Načelniku pjevačkomu, Sluge Gospodnjeg Davida.

BEZAKONIKU je bezbožna rieč u srcu; neima straha Božjega pred očima njegovima.

2. Ali laže sebi u oči, mjesto da prizna svoje bezakonje i onirzne nanj.

3. Rieći su ustah njegovih nepravda i lukavstvo, neće da se opameti, da tvori dobro.

4. Bezakonje smislja na postelji svojoj, stoji na putu hrdjavom, zlo mu nije mrzko.

5. GOSPODE! do neba je milost tvoja i istina tvoja do oblakah.

6. Pravda je tvoja kao gore Božje, sudovi tvoji bezdana velika; ljude i stoku ti čuvaš, Gospode!

7. Kako je dragocjena milost tvoja, Bože! sinovi ljudski u sjeni krilah tvojih neboje se.

8. Hranese od izobilja doma tvojega, i iz potoka slastih svojih ti ih napajaš.

9. Jer je u tebe izvor životu, tvojom svjetlošću vidimo svjetlo.

10. RAZŠIRI milosrdje svoje na one koji te znadu, i pravdu svoju na dobra srca.

11. Nedaj da stane na mene nogu ohola, i ruka bezbožnika da me zaljulja.

12. Onamo neka padnu koji čine bezakonje, neka se stroštojau i nemogu ustatiti.

PSALAM 37.

Psalam Davidov.

NEMOJ se žestiti gledajuć nevaljale, nemoj zavidjeti onim koji čine bezakonje.

2. Jer se kao trava brzo koše, i kao zeleno bilje vehrnu.

3. Uzdaj se u Gospoda i tvori dobro; živi na zemlji i hrani istinu.

4. Tješi se Gospodom, i učinit će ti što ti srce želi.

5. Predaj Gospodu put svoj, i uzdaj se u njega, on će učiniti,

6. I izvest će pravdu tvoju kao svjetlo, a pravici tvoju kao podne.

7. Osloni se na Gospoda, čekaj ga. Nemoj se žestiti *gledajuć* koga, gdje napreduje na putu svojem, čovjeka, koji radi što namisli.

8. Utisaj gnjev, i ostavi jarost; nemoj se dražiti da zlo činiš.

9. Jer će se iztriebiti koji čine zlo, a koji čekaju Gospoda, nasledit će zemlju.

10. Još malo, pa neće biti bezbožnika; pogledat ćeš na mjesto njegovo, a njega neima.

11. A smjerni će naslediti zemlju, i nasladjivat će se množinom mira.

12. Zlo misli bezbožnik pravedniku, i škriplje nanj zubi svojimi.

13. Ali mu se Gospod smije, jer vidi, da se primiče dan njegov.

14. Mač potežu bezbožnici,

zapinju luk svoj, da obore ubogoga i ništega i pokolju one, koji idu pravim putem.

15. Mač će njihov udariti u njihovo sreću, i lukovi njihovi polomit će se.

16. Bolje je malo u pravednika, nego bogatstvo mnogih bezbožnikah.

17. Jer će se mišice bezbožnikom potrti, a pravednike utvrđuje Gospod.

18. Zna Gospod dane bezazlenim, i dio njihov traje do veka.

19. Neće se postidjeti u zlo doba, i u dane gladne bit će siti.

20. A bezbožnici ginu, i neprijatelji Gospodnjii kao ljepota šumska prolaze, kao dim prolaze.

21. Bezbožnik uzaima i nevraća, a pravednik poklanja i daje.

22. Jer koje on blagoslovi, oni nasliede zemlju, a koje on prokune, oni se iztriebe.

23. Gospod utvrđuje korake svakoga čovjeka i mio mu je put njegov.

24. Kad posrne da padne, neće pasti, jer ga Gospod drži za ruku.

25. Bijah mlad i ostarjeh, i nevidjeh pravednika ostavljeni, ni djece njegove da prose hljeba.

26. Svaki dan poklanja i daje u zajam; i na sjemenu njegovu je blagoslov.

27. Uklanjaj se oda zla i čini dobro, i živit ćeš do veka.

28. Jer Gospod ljubi pravedni sud, i neostavlja svetacah svojih; u viek se oni čuvaju; a pleme će se bezbožničko iztriebiti.

29. Pravednici će naslediti zemlju, i živit će na njoj do veka.

30. Usta pravednikova govore mudrost, i jezik njegov kazuje istinu.

31. Zakon je Boga njegova njemu u srcu, stopala se njegova nespoticu.

32. Bezbožnik vrebá pravednika, i traži da ga ubije;

33. Ali ga Gospod neće pustiti u ruke njegove, niti će dati da ga okrive, kad se stani suditi.

34. Čekaj Gospoda i drži se puta njegova, i on će te postaviti da vladaš zemljom; vidjet ćeš, kako će se iztriebiti bezbožnici.

35. Vidjeh bezbožnika strašnu, koji se razširivaše kao granato drvo;

36. Ali prodje, i evo neima ga; tražim ga, i nenahodim.

37. Hrani čistotu i pazi pravdu, jer će u čovjeka mirna ostate natražje.

38. A bezbožnikah će nestati sa svim; natražje će se bezbožničko zatrti.

39. Od Gospoda je spasenje pravednikom; on je jakost njihova u nevolji,

40. Gospod će im pomoći, i izbavit će ih; izbavit će ih od

bezbožnikah, i sačuvat će ih, jer se u njega uzdaju.

PSALAM 38.

Psalm Davidov. Za spomen.

GOSPODE! nemoj me karati u gnjevu svojem, niti me nakaziti u jarosti svojoj.

2. Jer striele tvoje ustrieliše me, i ruka me tvoja tiši.

3. Neima zdrava mjesta na tielu mojem od gnjeva tvojega; neima mira u kostih mojih od grieha mojega.

4. Jer bezakonja moja izdjoše vrh glave moje, kao težko breme otežaše mi.

5. Usmrđeše se i zagniojiše se rane moje od bezumlja mojega.

6. Sgrčio sam se i pogurio se veoma, vas dan idem sjetan;

7. Jer sam iznutra pun oganja, i neima zdrava mjesta na tielu mojem.

8. Iznemogoh i veoma oslabih, ričem od trzanja sreća svojega.

9. Gospode! pred tobom su sve želje moje, i uzdisanje moje nije od tebe sakriveno.

10. Srce moje jako kuce, ostavi me snaga moja, i vid očiju mojih, ni njega mi neima.

11. Drugovi moji i prijatelji moji videći rane moje odstupiše, daleko stoje bližuji moji.

12. Koji traže dušu moju, za mjestaju zamku, i koji su mi zlu radi, govore o pogibli i po vas dan misle o prievari.

13. A ja kao gluli nečujem, i kađ niem, koji neotvara ustah svojih.

14. Ja sam kao čovjek, koji nečeuje ili neima u ustih svojih pravdanja.

15. Jer tebe, Gospode, čekam, ti odgovoraj za meni. Gospode, Bože moj!

16. Jer rekoh: da mi se nesvete, i da se nerazmeću na da mnom, kad se spotakne noga moja.

17. Jer sam gotov pasti, i tuga je moja svagda sa mnom.

18. Priznajem křivicu svoju, i tužim radi grieha svojega.

19. Neprijatelji moji žive, jaka su, i sila ih ima što me ne navide na pravdi.

20. Koji mi vraćaju zlo za dobro, neprijatelji su mi zato, što sam pristao za dobrim.

21. Nemoj me ostaviti, Gospode Bože moj! nemoj se udaljiti od mene.

22. Poteci u pomoć meni, Gospode, spasitelju moj!

PSALAM 39.

Načelniku pjevačkomu Jedutunu. Psalm Davidov.

REKOH: čuvat će se na putovih svojih, da negriesim jezikom svojim; zauzdvavat će usta svoja, dok je bezbožnik preda mnom.

2. Bijah niem i glasa nepustih; mučah i o dobru. Ali se tiga moja podiže.

3. Zapali se srce moje u me-

ni, u mislih mojih razgorje se oganj; progovorih jezikom svojim:

4. Kazti mi, Gospode, kraj moj, i dokle će trajati dani moji? da znam, kako sam ništa.

5. Evo s pedi dab si mi dane, i viek je moj kao ništa pred tobom. Baš je ništa svaki čovjek živ.

6. Baš hodi čovjek kao utvara; baš se uzalud kida, sabira, a nezna komu će dopasti.

7. Pa šta da čekam, Gospode? Nada je moja u tebi.

8. Iz svega bezakonja mojeg izbavi me, nedaj me bezumnomu na podsmieh.

9. Niem sam, neću otvoriti ustah svojih: jer si mi ti udario.

10. Olakšaj mi udarač svoj, silna ruka twoja ubi me.

11. Ako ćeš karati čovjeka za priestupe, rastocić će se kao od moljacah krasota njegova. Baš je ništa svaki čovjek.

12. Slušaj molitvu moju, Gospode, i čuj jauk moj. Gledajuć suze moje nemoj mučati. Jer sam gost u tebe i došljak, kao i svi stari moji.

13. Nemoj me više gnjevno gledati, pa će odahnuti, prije nego otidem i više me nebude.

PSALAM 40.

Načelniku pjevačkomu. Davidov psalm.

Dugo čekah Gospoda, i sagna se k meni, i će viku moju.

2. Izvadi me iz jame, koja buči, i iz giba, i postavi na kamen noge moje, i utvrди stope moje.

3. I metnu u usta moja pjesmu novu, hvalu Bogu našemu. Vide mnogi, i počinju se bojati Gospoda, i uzdati se u njega.

4. Blago onomu, koji na Gospoda stavlja nadanje svoje, i neobraća se oholim i onim koji teže na laž.

5. Mnoga su čudesa tvoja, koja si učinio, Gospode, Bože moj, i mnoge su misli tvoje o nas. Neima ti ravna. Htio bih javljati i kazivati, ali im broja neima.

6. Žrtve i darovah nećeš; ti si mi uši otvorio; žrtve paljnice i koja se za grijeh prinosi, netražiš.

7. I po tom rekoh: evo idem, kao što je u knjizi pisano za mene.

8. Hoću činiti volju tvoju, Bože moj, i zakon je tvoj meni u srcu.

9. Kazujem pravdu na saboru velikom; evo ustah svojih neustavljam; Gospode, ti znaš.

10. Pravde tvoje nesakrivam u srcu svom, kazujem vjernost tvoju i spasenje tvoje; i netajim milosti tvoje i istine tvoje od sabora velikog.

11. GOSPODE, nemoj zatvoriti srca svojega od mene; milost tvoja i istina tvoja jednako neka me čuvaju.

12. Jer me obkoliše zla nebrojena; stigoše me nepravde moje, da nemogu gledati; ima ih više nego kose na glavi mojoj, srce me moje ostavi.

13. Gospode, voljan budi izbaviti me, Gospode, poteci mi u pomoć.

14. Nek se postide i posrame svi, koji traže pogibao duši mojoj! Nek se vrate natrag i postide, koji mi žele zlo!

15. Nek se povrata u smetnji svojoj, koji mi govore: ha! ha!

16. Neka se tješe i vesele tobom svi, koji traže tebe, Gospode, i koji ljube spasenje tvoje, neka jednakovo govore: velik Gospod!

17. Ja sam nesrećan i ništ, neka se Gospod postara za mene! Ti si pomoć moja, izbavitelj moj, Bože moj, nečas.

PSALAM 41.

Načelniku pjevačkomu. Psalm Davidov.

BLAGO onomu, koji razumie ništemu! Gospod će ga izbaviti u zli dan.

2. Gospod će ga sačuvati i poživit će ga; bit će blažen na zemlji. Neces ga dati na volju neprijateljem njegovim.

3. Gospod će ga ukrijeti bolna na odru. Sa svim mienjaš postelju njegovu u bolesti njegovoj.

4. JA VIČEM: Gospode! smiluj se na me, izcieli dušu moju, sagriesih ti.

5. Neprijatelji moji govore zlobno za mene: „kada će umrijeti, i ime njegovo poginuti?“

6. Iako tko dodje da me vidi, laska; srce njegovo slaže u sebi nepravdu, i otišavši kazuje.

7. Šapću o meni medju sobom neprijatelji moji, i misle mi zlo:

8. „Zla stvar dodje na njega, legao je; neće više ustati.“

9. I čovjek mira mojega, u kojega se uzdah, koji jedjaše hljeb moj, podiže na me petu.

10. Ali ti, Gospode, smiluj se na me, i podigni me; a ja će im vratiti.

11. Potom će poznati da sam ti mio, ako se neuzraduje neprijatelj moj nadu mnom.

12. A mene sačuvaj ciela, i daj mi da stojim pred licem tvnjim do veka.

13. Blagosloven Bog Izraelov od veka do veka. Amen, amen.

PSALAM 42.

Načelniku pjevačkomu. Naunk sinovah Korejevih.

Kao što jelen traži potoke, tako duša moja traži tebe, Bože!

2. Žedna je duša moja Boga, Boga živoga: kad će doći i pokazati se licu Božjemu?

3. Suze su mi hljeb dan i noć, kad mi svaki dan govorite: gdje je Bog tvoj?

4. Duša se moja proljeva,

kad se opominjem, kako sam hodio sred mnogoga ljudstva, stupao u dom Božji, a ljudstvo praznujući pjevaše i podvikivaše.

5. Što si klonula, dušo moja, i što si žalostna? Uzdaj se u Boga; jer će ga još slaviti, spasitelja mojega i Boga mojega.

6. KLONULA je u meni duša zato, što te pominjem u zemlji Jordanskoj, na Hermonu, na gori maloj.

7. Bezdana bezdanu dozivlje glasom slapovah tvojih; sve vode tvoje i vali tvoji na mene navališe.

8. Danju je javljaо Gospod milost svoju, a noću mu je pjesma u mene, molitva Bođu života mojega.

9. Reći će Bogu, gradu svojemu: zašto si me zaboravio? zašto idem sjetan od pakosti neprijateljeve?

10. Koji mi pakoste, prebijajući kosti moje, rugaju mi se govoreći mi svaki dan: gdje ti je Bog?

11. Što si klonula, dušo moja, i što si žalostna? Uzdaj se u Boga; jer će ga još slaviti, spasitelja mojega i Boga mojega.

PSALAM 43.

Sudi mi Bože, i razpravi parbu moju s narodom hrdjávim! Od čovjeka nepravednoga i lukavoga izbavi me.

2. Jer si ti Bog jakosti mo-

je; zašto si me odbacio? Zašto idem sjetan od pakosti neprijateljeve?

3. Pošlji svjetlo svoje i istinu svoju, neka me vode i izvedu na svetu goru tvoju i u dvojne tvoje.

4. Onda ću pristupiti k žrtveniku Božjemu, k Bogu radosti i veselja svojega, i uz gusle slavit ću te, Bože, Bože moj!

5. Što si klonula, dušo moja, i što si žalostna? Uzdaj se u Boga; jer ću ga još slaviti, spasitelja mojega i Boga mojega.

PSALAM 44.

Načelniku pjevačkomu. Nauk sinovah Korejevih.

Bože, svojima ušima slušamo, otci nam naši pripoviedahu djelo, koje si učinio u njihovo vrieme, u staro vrieme.

2. Rukom svojom izagnao si narode, a njih posadio; izkorienio si plemena, a njih namanjio.

3. Jer nezadobioše zemlje svojim mačem, niti im mišica njihova pomože, nego tvoja desnica i tvoja mišica, i svjetlost lica tvojega, jer ti bijahu omiljeli.

4. Bože, kralju moj, ti si onaj isti, pošlji pomoći Jakovu.

5. S tobom ćemo izbosti neprijatelje svoje, i s imenom tvojim izgazit ćemo one, koji ustaju na nas.

6. Jer se neuzdam u luk svoj, niti će mi mač moj pomoći.

7. Nego ćeš nas ti izbaviti od neprijateljih naših, i nenavidnike naše posramiti ćeš.

8. Bogom ćemo se hvaliti svaki dan, i ime tvoje slavit ćemo do veka.

9. ALI SAD SI nas povrgao i posramio, i neideš s vojskom našom.

10. Obraćaš nas, te bježimo izpred neprijatelja, i neprijatelji nas naši haraju.

11. Dao si nas kao ovce, da nas jedu, i po narodih razsijao si nas.

12. U bezcjjenje si prodao narod svoj, i nijesi mu podigao ciene.

13. Dao si nas na podsmiehi susjedoni našim, da nam se rugaju i sramote nas koji žive oko nas.

14. Načinio si od nas priču u narodah, gledajući nas mašu glavom tudjinci.

15. Svaki je dan sramota moja pred mnom, i stid je popao lice moje.

16. Od riečih podsmjevačevih i rugačevih, i od pogleda neprijateljevih i osvetljivčevih.

17. SVE ovo snadje nas; ali nezaboravismo tebe, niti preštipismo zavjeta tvojega.

18. Neodstupi natrag srce naše, i stope naše nezadjoše s putu tvojega.

19. Kad si nas bio u zemlji

zmajevskoj, i pokrivao nas sjenom smrtonosi:

20. Onda da bijasmo zaboravili ime Boga svojega i podigli ruke svoje k bogu tudjemu,

21. Nebi li Bog iznašao to? Jer on zna tajne u srcu.

22. A ubijaju nas za tebe svaki dan; s nami postupaju kao s ovcama klanicama.

23. USTANI, što spavaš, Gospode! Probudi se, nemoj nas odbaciti za svagda.

24. Zašto kriješ lice svoje? zaboravljaš nevolju i muku našu?

25. Duša naša pade u prah, telo je naše bačenona zemlju.

26. Ustani, pomoći naša, i izbavi nas radi milosrdja svoga!

PSALAM 45.

Načelniku pjevačkomu. Uz muzikalnu spravu šošan. Korejevih sinovah nauk. Pjesma ljubavna.

Teče iz srca mojega rieč dobra; rekoh: djelo je moje za kralja; jezik je moj trska hitroga pisara.

2. Ti si najlepši izmedju sinovah ljudskih, milost teče iz ustalih tvojih, jer te je blagoslovio Bog do veka.

3. Pripasi, junače, uz bedru svoju mač svoj, čast svoju i krasotu svoju.

4. I tako okićen poteci, sjedi na kola za istinu i krotku pravdu, i desnica će tvoja pokazati čudesu.

5. Oštare su striče tvoje; na-

rodi će pasti pod vlast tvoju; prostrijet će srca neprijatelja kraljevihi.

6. Priestol je tvoj, Bože, vječan i nepokolebljiv; šibika je kraljevstva tvojega šibika pravice.

7. Ljubiš pravdu i mrziš na bezakonje; toga radi pomazate, Bože, Bog tvoj uljem radošti više nego drugove tvoje.

8. Sve haljine tvoje mirisu smirnom, alojem i kasijom. Koji žive u dvorih od Minijiske slonove kosti, oni te vesele.

9. Kraljevske kćeri dvorete; s desne ti strane stoji kraljica u Ofirskom zlatu.

10. ČUJ, KĆERI, pogledaj i obrati k meni uho svoje, zaboravi narod svoj i dom otca svojega.

11. I kralju će omiljeti ljepota tvoja; jer je on Gospod tvoj, i njemu se pokloni.

12. Kći Tirova doći će s darovima, najbogatiji u narodu, te, be će moliti.

13. Sva je ukrašena kći kraljeva iznutra, haljina joj je zlatom izkićena.

14. U vezenoj haljini vode je ka kralju; za njom vode ktebi djevojke, druge njezine.

15. Vode ih veselo i radostno, ulaze u dvor kraljev.

16. Mjesto otacah tvojih bit će sinovi tvojni, postaviti ćeš ih knezovim po tvoji zemlji.

17. Učinit ćeš, da se nezabö-

ravlja iine tvoje od koljena na koljeno; po tom će te slaviti narodi u viek viška.

PSALAM 46.

Načelniku pjevačkomu Korejevih sinovah. Uz muzikalnu spravu alamot. Pjesma.

BOG NAM je utočištē i sila, pomoćnik, koji se u nevoljach brzo nalazi.

2. Zato se nećemo bojati, da bi se i zemlja pomjestila, i gore se prevalile moru u srce.

3. Neka bući i kipi voda njegova, nek se planine tresu od valah njegovih;

4. Potoci vesele grad Božji, sveti stan višnjega.

5. Bog je usred njega, neće se pomjestiti, Bog mu pomaže od zore.

6. Uzbučaše narodi, zadrmaše se kraljevstva; ali on pusti glas svoj i zemlja se raztapaše.

7. Gospod nad vojskami s nama je, branič je naš Bog Jakovljev.

8. Hodite i vidite djela Gospoda, koji učini čudesa na zemlji,

9. Prekide ratove do kraja zemlje, luk prebi, kopljje slomi, i kola sažeže ognjem.

10. Utolite i poznajte da sam ja Bog; ja sam uzvišen po narodih, uzvišen na zemlji.

11. Gospod nad vojskami s nama je, branič je naš Bog Jakovljev.

PSALAM 47.

Načelniku pjevačkomu sinovah Korejevih. Psalm.

SVI NARODI zaplještite rukama, pokliknite Bogu glasom radostnim.

2. Jer je višnji Gospod strašan, kralj je veliki nad svom zemljom.

3. Pokori nam narode i plemena pod noge naše.

4. Izabra nam baštinu našu, krasotu Jakova, koji mu omilje.

5. Ide Bog uz podvikivanje, Gospod uz glas trubni.

6. Pojte Bogu, pojte; pojte kralju našemu, pojte;

7. Jer je Bog kralj od sve zemlje, pojte pjesmu.

8. Bog kraljuje nad narodi; Bog sjedi na svetom priestolu svom.

9. Knezovi narodni sastavljaju se snarodom Boga Abrahamova. Jer su štitovi zemaljski Božji. Da je uzvišen!

PSALAM 48.

Pjesma. Psalm sinovah Korejevih.

VELIK je Gospod i slavan veoma u gradu Boga našega, na svetoj gori svojoj.

2. Prekrasna je visina, utjeha svoj zemlji gora Sion, na sjevernoj strani njezinoj grad kralja velikoga.

3. Bog u dvorih njegovih zna se da je branič.

4. Jer, gle, kraljevi se zemaljski sabraše, ali prodjoše svi.

5. Vidješe i začudiše se, prepadoše se i pobjegoše.

6. Trepid obuze ih ondje, mučahu se kao porodilja.

7. Vjetrom iztočnim razbio si korablie Tarsiske.

8. Što slušamo, to i vidimo u gradu Gospoda nad vojskami, u gradu Boga našega. Bog ga utvrdi do veka.

9. KAZUJEMO, Bože, milost tvoju usred crkve tvoje.

10. Kao što je ime tvoje, Bože, tako je i hvala tvoja na krajevih zemaljskih; pravde je puna desnica tvoja.

11. Nek se veseli gora Sion, nek se raduju kćeri Judejske sudovah radi tvojih.

12. Podjite oko Siona i obidjite ga, izbrojte kule njegove;

13. Pogledajte obkope njegove, razmotrite dvorove njegove, da pripoviedate mlađim naraštajem.

14. Jer je ovaj Bog naš Bog u vek i do veka, on će biti vodj naš do veka.

PSALAM 49.

Načelniku pjevačkomu sinovah Korejevih. Psalm.

SLUŠAJTE ovo svi narodi, prizite svi, koji živite na zemaljskom okrugu,

2. Prostaci i gospodo, bogati i siromasi.

3. Usta će moja kazati pre-

mudrost, i srce moje reći će razum.

4. Prignut će uho svoje k priči, uz gusle će otvoriti zagonetku svoju.

5. ČEGA da se bojim u zle dane, kad me zloba mojih neprijatelja obkoli?

6. Koji se uzdare u silu svoju i hvalite se velikim bogatstvom svojim!

7. Čovjek neće nikako brata oslobođiti, neće dati Bogu od-kupa zanj.

8. Velik je odkup za dušu, i neće biti nigda,

9. Da tko do veka živi, i ne-vidi groba.

10. Svi vide, gdje umiru, kao i neznačica i bezumnik što gi-nu, i ostavljaju drugim imanje svoje.

11. Oni misle, da će kuće njihove trajati do veka, i stanovi njihovi od koljena na koljeno; imeni svojimi zovu zemlje;

12. Ali čovjek u časti neće dugo ostati, izjednačit će se sa stokom, koju kolju.

13. Ovaj im se put čini pro-bitačan, i koji za njimi idu, hvale misli njihove;

14. Ali će ih kao ovce zatvo-riti u pakao, smrt će im biti pastir; i u jutru hodit će po njih pravednici, i oblik njihov sbrisat će pakao razstavivši ih s naseljem.

15. Ali će Bog dušu moju iz-baviti iz rukuh paklenih; jer me on primă.

16. NEBOJ se, kad se tko bogati, kad raste slava doma njegova.

17. Jer kad umre, neće ništa ponjeti, niti će poći za njim slava njegova.

18. Jer dušu njegovu blagoslovljaju za života njegova, i slave tebe, što ugadjaš sebi.

19. Ali će on otici u stan o tacah svojih, gdje svjetla nigda nevide.

20. Čovjek u časti, ako nije razumnan, izjednačit će se sa stokom, koju kolju.

PSALAM 50.

Psalm Asafov.

Bog, NAD bogovi, Gospod, govor, i doziva zemlju od iz toka sunčanoga do zapada.

2. Sa Siona, koji je vrh krasote, javlja se Bog.

3. Ide Bog naš, inemući; pred njim je onaj, koji proždire, oko njega je bura velika.

4. Doziva nebō ozgori zemlju, da sudi narodu svojemu:

5. „Skupite mi svetce moje, koji su učinili s mnom zavjet na žrtvi.

6. (I nebesa oglašiše pravdu njegovu, jer je taj sudac Bog.)

7. SLUŠAJ, narode moj, što cu ti kazati, Izraelu, što cu ti javiti. Ja sam Bog, Bog tvoj.

8. Neću te za žrtve tvoje karati; tvoje žrtve paljenice sva gda su preda mnom.

9. Netreba mi uzimat teleta

iz doina tvojega, ni jurića iz torovah tvojih.

10. Jer je moje sve gorsko zvierje, i stoka po planinah na hiljadi.

11. Znam sve ptice po go rah, i krasota poljska preda mnom je.

12. Da ogladnim, nebih tebi rekao, jer je moj okrug zemaljski i sve što je na njem.

13. Zar ja jedem meso voluj sko, ili krv jareću pijem?

14. Prinesi Bogu hvalu na žrtvu, i izvršuj višnjenu za vjete svoje.

15. Prizovi me u nevolji svojoj, izbavit cu te, i ti me pro slavi.

16. A BEZBOŽNIKU reče Bog: zašto kazuješ uredbe moje i nosiš zavjet moj u ustih svojih?

17. A sam mrziš na nauku, i rieci moje bacaš za ledja.

18. Kad vidiš lupeža, prista ješ s njim, i s preljubocincu i maš diel.

19. Usta si svoja pustio da govore zlo, i jezik tvoj plete prieveare.

20. Sjediš i govorиш na brata svojega, sine matere svoje o padaš.

21. Ti si to činio, ja mučah; a ti pomisli, da sam ja kao ti. Obličit cu te, metnut cu ti pred oči griehe tvoje.

22. Razumijte ovo koji zaboravljate Boga! inače cu sgrabit, pa neće nitko izbaviti.

23. Onaj mene poštaje, koji prinosi hvalu na žrtvu i koji je putem na opazu. Ja će mi pokazati spašenje Božje.

PSALAM 51.

Načelniku pjevačkomu. Psalam Davidov. Kad mu dodje prorok Natan, pošto bi kod Betsabe.

SMILUJ se na me, Bože, po milosti svojoj, i po velikoj dobroti svojoj očisti bezakonje moje.

2. Operi me dobro od bezakonja mojega, i od grijeha mojega očisti me.

3. Jer ja znam priestupe svoje, i grijeh je moj jednako preda mnoni.

4. Samomu tebi sgriesih, i na tvoje oči зло učinih, a ti si pravedan u riečih svojih i čist u sudu svojem.

5. Gle, u bezakonju rodih se, i u grijahu zatrudnije mati moja mnoma.

6. Gle, istinu ljubiš u srcu, i iznutra javljaš mi mudrost.

7. Pokropi me isopom, i očistit će mi se; umij me, i bit će mi bjelji od sniega.

8. Daj mi da slušam radost i veselje, da se prenu kosti, koje si potro.

9. Odvrati lice svoje od grijehah mojih, i sva bezakonja moja očisti.

10. Učini mi, Bože, čisto srce, i duh prav obnovi u meni.

11. Nemoj me odvrgnuti od lica svojega, i svetoga duha

svojega nemoj uzeti od mene.

12. Vrati mi ráđost spasenja svojega, i duh vladalački neka mi podkriepi.

13. Naučiće bezakonike putovom tvojim, i grješnici k tebi će se obratiti.

14. Izbavi me od krvi, Bože, Bože, spašitelju moj, i jezik će moj glasiti pravdu tvoju.

15. Gospode! otvor usta moja, i ona će kazivati hvalu tvoju.

16. Jer žrtve nećeš: ja bili je prinio; za žrtve paljenice nemariš.

17. Žrtva je Bogu duh skrušen, srca skrušena i poništena neodbacuješ, Bože.

18. Po dobroti svojoj, Gospode, čini dobro Sionu, podigni zidove Jerusalemske.

19. Onda će ti biti mile žrtve pravde, prinosi i žrtve paljenice; onda će metati na žrtvenik tvoj teoce.

PSALAM 52.

Načelniku pjevačkomu. Nauč Davidov. Kad dodje Doeg Idumejac i prokuza Saulu i reče mu, da je David došao u kuću Abimelehovu.

SRO SE hvališ nevaljaostvom, silni? Milost je Božja svaki dan sa mnom.

2. Nepravdu izmišlja jezik tvoj; on je u tebe kao britva naostrena, lukavi!

3. Voliš зло nego dobro, voliš lagati nego istinu govoriti.

4. Ljubiš svakojake rieči od pogibli i jezik lukav

5. Toga radi Bog će te poraziti sa svim, izbacit će te i izčupat će te iz stana, i korien tvoj iz zemlje živih.

6. Vidjet će pravednici i pobojati će se i podsmievat će mu se:

7. Gle čovjeka, koji nedržaše u Bogu jakosti svoje, nego se uzdaše u veličinu bogatstva svojega, i utvrdjivaše se zločom svojom.

8. A ja, kao maslina zelena u domu Gospodnjem, uzdam se u milosrdje Božje bez prestanka i do veka.

9. Do veka će hvaliti tebe, jer dobro činiš, i uzdat će se u ime twoje; jer si dobar k svetcem svojim.

PSALAM 53.

Načelniku pjevačkomu. Uza sviralu. Nauk Davidov.

REČE bezumnik u srcu svojem: neima Boga; pronevaljališe se i zagrdješe u bezakonju, neima nikoga dobro da tvori.

2. Bog s neba pogleda na sinove čovječje, da vidi, ima li koji razuman; i traži li koji Boga.

3. Svi zastraniše, svi se pokvariše, neima nikoga dobro da tvori, neima ni jednoga.

4. Zar neće da se orazume koji god čine bezakonje, jedu narod moj kao što jedu hljeb, i neprizivaju Boga?

5. Drhatać će od straha, gdje straha neima. Jer će Bog razsuti kosti onih, koji ustaju na tebe. Ti će ih posramiti, jer ih Bog odvrže.

6. Tko će poslati sa Siona spasenje Izraelu? Kad Bog povrati zarobljeni narod svoj, radovat će se Jakov, veselit će se Izrael.

PSALAM 54.

Načelniku pjevačkomu. Uz žice. Nauk Davidov. Kad dodje Zićeći i kazaše Saulu: David se krije kod nas.

BOŽE! imenom svojim pomozи mi, i jakošću svojom odbra-ni me na sudu.

2. Bože! usliši molitvu moju, čuj rieči ustah mojih.

3. Jer tudjini ustaše na me, i silni traže dušu moju; neima-ju Boga pred sobom.

4. Gle, Bog je pomoćnik moj, Gospod daje snagu duši mojoj.

5. Obratit će zlo na neprijatelje moje, istinom svojom iz-triebit će ih.

6. Rado će u prineti žrtvu, proslavit će ime twoje, Go-spode, jer je dobro.

7. Jer mě izbavljaš od svake nevolje, i na neprijatelje moje bez straha gleda oko moje.

PSALAM 55.

Načelniku pjevačkomu. Uz žice. Nauk Davidov.

USLIŠI, Bože, molitvu moju, i nemoj se sakriti od moljenja mojega

2. Pazi, i saslušaj me; evilim u jadu svom i uzdišem
 3. Od vike neprijateljske; i od dosade bezbožničke; jer dižu na me zlo i u gnjevu gone me.
 4. Srce je moje uzdrhtalo u meni, i strah smrtni popade me;
 5. Strah i trepet dodje na me, i groza poduze me.
 6. Irekoh: tko bi mi dao kri la golubinja? ja bih odletio i počinuo;
 7. Daleko bih pobjegao, i nastanio se u pustinji.
 8. Potekao bih, da utečem od vihra i od bure.
 9. **PORAZI** Gospode, i raz dieli jezike njihové, jer vidim nasilje i svadju u gradu;
 10. Danju i noću to hodi po zidovih njegovih; zločinstvo je i muka posred njega.
 11. Usred njega je pogibao, s ulice njegove neodlazi prieve ra i lukavstvo.
 12. Jer neruži me neprijatelj moj, to bih podnio; neustaje na me javni nenavidnik, od njega bih se sakrio;
 13. Nego ti, koji si *mi* bio to što ja sam, drug moj i znanae moj,
 14. S kojim mi bješe radost dieliti tajnu, i u dom Božji ho dih kroz sabor narodni.
 15. **NEKA** ih ugrabi smrt, neka živi sidju u pakao, jer

- je zločinstvo u stanu njihovu i u njih.
 16. Ja Boga prizivljem, i Gospod će me spasiti.
 17. Večerom i jutrom i u po dne tužim i uzdišem, i čut će glas moj;
 18. Učinit će, te će duša moja biti mirna od onih, koji napadaju na me, jer ih mnogo imam.
 19. Da usliši, i ukroti ih Bog, koji živi od veka; jer se nemienjaju i neboje se Boga.
 20. Diju ruke svoje na one, koji su s njimi u miru, i raz kiđaju svoju družbu.
 21. Usta su im meka kao ma slo, a na srcu im je rat. Rieči su im blaže od ulja, ali su go li mačevi.
 22. Stavi na Gospoda breme svoje, i on će te podkriepiti. Neće dati do veka pravedni ku da posme.
 23. Ti ćeš ih, Bože, svaliti u jamu pogibli; krvopije i luka vineće sastaviti polovine dana svojih. A ja se u tebe uzdam

PSALAM 56.

Načelniku pjevačkomu. O nemoj golubici na daleko. Zapis Davidov, kad ga Filisteji uhva tiše u Gatu.

SMILUJ se na me, Bože, jer čovjek hoće da me proguta, neprijatelj me svaki dan pri tješnjuje.

2. Neprijatelji moji svaki dan traže da me progutaju; jer mnogi napadaju na me oholo

3. Kad me je strah, ja se u tebe uzdam.

4 Bogom se hvalim za riečnjegovu; u Boža se uzdam, nebojim se; šta će mi učiniti tielo?

5 Svaki dan izvréu rieči moje; što god misle, sve menio zlu.

6 Skupljaju se, prikrivaju se, paze za petama mojima; jer traže dušu moju.

7 Kod ovake zloće izbavi od njih, u grijevu obori narode, Bože.

8 U tebe je izbrojeno moje potucanje, suze se moje čuvaju kod tebe u sudu, one su u knjizi twojоj.

9 Neprijatelji moji ustupaju natrag, kad tebe prizivljem; po tom znam, da je Bog sa mnom.

10 Bogom se hvalim za rieč njegovu, Gospodom se hvalim za rieč njegovu.

11 UBoga se uzdam, nebojim se, šta će mi učiniti čovjek?

12 Tebi sam se, Bože, zavjetovao; tebe ču hvaliti;

13 Jer si izbavio dušu moju od smrti, noge moje od spoticanja, da bih hodio pred licem Božjim, u svjetlosti živih.

PSALAM 57.

Načelniku pjevačkomu. Nemoj pogubiti. Zapis Davidov. kad od

Saula uteče u pećinu.

SMIJUJ se na me, Bože, smiju se na me; jer se u tebe nizda duša moja, i pod sjenu krilah tvojih sklanjam se, dok ne prodju nevolje.

2. Prizivam Boga višnjega, Boža, koji mi dobro čini;

3. Da pošlje s neba i sačuva me, da posrami onoga, koji traži da me proždre; da pošlje Bog milosrdje svoje i istinu svoju.

4. Duša je moja medju lavovi, ležim medju onimi, koji dišu plamenom. Zubi su sinovah ljudskih koplja i striele, i njihov jezik mač ostar.

5. Uzvisi se više nebesah, Bože, po svoj zemlji neka bude slava twoja!

6. Metnuše zamku nogama mojima, i stegoše dušu moju, izkopaše preda mnom jamu, i sami padoše u nju.

7. Utvrdilo se srce moje, Bože, utvrdilo se srce moje; pjevat ču te i slavit ču.

8. Probudi se, slavo moja, probudi se, psaltire i gusle; ustati ču rano.

9. Hvalit ču Gospoda po narodih, pjevat ču ti po plemenih.

10. Jer je veliko do nebesah milosrdje twoje, i istina twoja do oblakâh.

11. Uzvisi se više nebesah, Bože, po svoj zemlji neka bude slava twoja!

PSALAM 58.

Načelniku pjevačkomu. Nemoj pogubiti. Zapis Davidov.

Govorite li zaista istinu, silni, sudite li pravo, sinovi čovječiji?

2.Ta, bezakonja sastavljate u sreu, mećete na mjerila*) zločinstva rukuh svojih na zemlji.

3.Od samoga rodjenja zastraniše bezbožnici, od utrobe *maternine* tumaraju govoreć laž.

4.U njih je jed kao jed zminji, kao gluhe guje, koja zatiskuje uho svoje,

5.Koja nečeće glasa bajaču, vračaru, vještu u vraćanju.

6.Bože! polomi im zube u ustih njihovih; razbij čeljusti lavovom, Gospode!

7.Nek se proliju kao voda, i nestane ih. Kad puste striele, neka budu kao slomljene.

8.Kao puž, koji se razčinja, neka izčile; kao diete, koje ženata pobaci, neka nevide sunca.

9.Prije nego kotlovi vaši osjetite toplotu od podpaljena trnja, i sirovo i ugorjelo neka raznese vihar.

10.Obradovat će se pravednik, kad vidi osvetu, oprat će noge svoje u krvi bezbožnikovoj.

11.I reći će ljudi: zaista ima ploda pravedniku! zaista je Bog sudac na zemlji!

PSALAM 59.

Načelniku pjevačkomu. Nemoj pogubiti. Zapis Davidov, kad Saul posla da čuvaju kuću, da bi ga ubili.

Izbavi me od neprijateljih mojih, Bože moj, i od onih, što ustaju na me, zakloni me.

*) vagu.

2.Izbavi me od onih, koji čine bezakonje, i od krvopijah sačuvaj me.

3.Evo zlo namisljavajući mojoj, skupljaju se na me silni, bez krivice moje i bez grieha mojega, Gospode.

4.Bez krivice moje stječu se i oružaju se; ustani za mene, i gledaj.

5.Ti, Gospode, Bože nad vojskama, Bože Izraelov, probudi se, obidji sve ove narode, nemoj požaliti odmetnika.

6.Nek se vrate u večer, laju kao psi, i idu oko grada.

7.Evo ruže jezikom svojim, mač im je u ustih, jer, *vele*, iko će čuti?

8.Ali ti ćeš se, Gospode, smijati njim i posramiti sve ove narode.

9.Oni su jaki, ali ja na tebe pogledam, jer si ti Bog, čuvar moj.

10.Bog, koji me miluje, ide pred mnom, Bog mi daje, *bez straha* da gledam neprijatelje svoje.

11.Nemoj ih pobiti, da nebi zaboravio narod moj; raspi ih silom svojom i obori ih, Gospode, braniču naš.

12.Za griehe ustah njihovili, za rieči jezika njihoya; nek se uhvate u oholosti svojoj za kletvu i laž, koju su govorili.

13.Raspi u gnjevu, raspi, da ih neima; i neka poznađu da Bog vlada nad Jakovom i do krajevah zemaljskih.

14.Nek se vrate u večer, laju kao psi, i idu oko grada.

15. Neka tumaraju tražeći hrane, i nenasitivši se neka noći provode.

16. A ja ču pjevati silu twoju, rano u jutru glasiti milosrdje twoje; jer si mi bio obrana i utočište u dan nevolje moje.

17. Silo moja! tebi ču pjevati, jer si ti Bog čuvar moj, Bog koji me miluje.

PSALAM 60.

Načelniku pjevačkomu. Uz muzikalnu spravu šušan edut. Zapis Davidov. Za učenje; kad vojeva sa Sirijom Mesopotamskom i sa Sirijom Sobskom, i kad Joab vraćajući se pobi dvanaest tisućah Edomejacah na slanom polju.

Bože, razsrdio si se na nas, razsuosili nas, gnjevio si se; povrati nas.

2. Zatresao si zemlju i razvalio si ju; stegni razsjeline njezine, jer se njija.

3. Dao si narodu svojemu da pozna ljutu *nevolju*, napojio si nas vina, od kojega se zanesosimo.

4. Podigni zastavu za one koji te se boje, da uteku od luka,

5. Da se izbave mili twoji. Pomozi desnicom svojom i usliši me.

6. Bog reče u svetinji svojoj: veselit će se, razdielite čušihem, i dolinu Suhot razmijerit ču.

7. Moj je Gilead, moj je Marnasija, Efraim je snaga glave moje, Juda šibika moja,

8. Moab čašu moja, iz koje se umivam, na Edoma pružit ču obuću svoju. Pjevaj mi Filistejska zemljo!

9. Tko će mě odvesti u tvrdi grad? Tko će me odpratiti do Edoma?

10. Zar nećeš ti, Bože, koji si nas odbacio, i neideš, Bože, s vojskom našom?

11. Daj nam pomoć utjeskobi. A obrana je čovječja uzalud.

12. Bogom smo jaki; on gazi neprijatelje naše.

PSALAM 61.

Načelniku pjevačkomu. Uz žice. Davidov.

Čuj, Bože, viku moju, slušaj molitvu moju.

2. Od kraja zemlje vičem k tebi, kad klone srce moje. Izvedi me na goru, gdje se nemogu popeti.

3. Jer si ti utočište moje, tvrdi zaklon od neprijatelja.

4. Da živim u stanu tvom do veka, i počinem pod krovom krilah tvojih.

5. Jer ti, Bože, čuješ zavjete moje, i daješ mi baštinu onih koji poštjuju ime tvoje.

6. Dodaj dane k danom kraljevim, i godine njegove prodluži od koljena na koljeno.

7. Neka kraljuje do veka pred Bogom; zapovjedi milosrdju i istini, neka ga čuvaju.

8. Tako ču pjevati imenu tvojemu svagda, izvršujući zavjete svoje svaki dan.

PSALAM 62.

Načelniku pjevačah Jedutunovih. Psalm Davidov.

Ta, u BOGA je mir duši mojoj, od njega je spasenje moje!

2. Ta, on je grad moj i spasenje moje, utočište moje, neću posmuti ni malo.

3. Dokle ćete napadati na čovjeka? Svi hoćete da ga oborite, kao zid navaljen, kao ogradu izprovaljivanu.

4. Baš naumiše da ga svrgnu s visine, omilje im laž, ustima blagosivljaju, a u srcu kunu.

5. Jest, u Bogu se smiri, dušo moja; jer je u njem nada moja.

6. On je grad moj i spasenje moje, utočište moje; neću posmuti.

7. U Bogu je spasenje moje i slava moja, tvrdi grad i pristanište meni je u Bogu.

8. Narode! uzdaj se u njega u svako doba; izlivajte pred njim srce svoje; Bog je naše utočište.

9. Ta, sinovi su prostački ništa, sinovi su gospodski laž, da se metnu na mjerila, bili bi lakši nego ništa.

10. Neuzdajte se u vlast ni u otimanje, nemojte biti ništavi; kad raste bogatstvo, nedajte da vam srce prione zanj.

11. Jednom reče Bog, i više putah čuh, da je snaga u Boga.

12. I u tebe je, Gospode, mi-

losrdje; jer ti plačaš svakomu po djelih njegovih.

PSALAM 63.

Psalm Davidov, kad bijaše u pustinji Judejskoj.

Bože! ti si Bog moj, k tebi rannim, žedna je tebe duša moja, za tobom čezne telo moje u zemlji suhoj, žednoj i bezvodnoj.

2. Tako bih te ugledao u svetinji, da bih vidio silu tvoju i slavu tvoju.

3. Jer je dobrota tvoja bolja od života. Usta bi moja hvalila tebe;

4. Tako bih te blagosivljao za života svoga, u ime tvoje podigao bih ruke svoje.

5. Kao salom i uljem nasilita bi se duša moja, i radostnim glasom hvalila bi te usta moja.

6. Kad te se sjećam na postelji, sve noćne straže razmisljam o tebi.

7. Jer si ti pomoć moja, i u sjeni krilah tvojih veselim se.

8. Duša se moja priliepila za tebe, desnica tvoja drži me.

9. Koji traže pogibao duši mojoj, oni će otici pod zemlju.

10. Izginut će od mača, i dopasti će lisicam.

11. A kralj će se veseliti o Bogu, hvaliti će se svaki koji se kune njim, kad se zatisnu usta onim, koji govore laž.

PSALAM 64.

Načelniku pjevačkomu. Psalm
Davidov.

ČUJ, Bože, glas moj u jadu
mom; od strašnoga neprija-
telja sačuvaj život moj.

2. Sakrij me od gomile bez-
konika, od čete zločinaca,
3. Koji naoštiriše jezik svoj
kao mač, strieljaju riečmi, ko-
je zadaju rane,

4. Da bi iz potaje ubili pra-
voga. Iz nenada udaraju na
njega i neboje se;

5. Utvrđuju sebe u zlih na-
mijerah, dogovaraju se, kako
će zamke sakriti, vele: tko će
ih vidjeti?

6. Izmišljaju zločinstva i go-
vore: svršeno je! šta će se radi-
ti, smišljeno je! A što je unutri
i srce u čovjeka duboko je.

7. Ali će ih Bog poraziti; u-
darit će ih striela iz nenada.

8. Oborit će jedan drugoga
jezikom svojim. Tko ih god
vidi, bježat će od njih.

9. Svi će se ljudi bojati i ka-
zivat će čudo Božje, i poznat
će u tom djelu njegovo.

10. A pravednik će se veseli-
ti o Gospodu, i uzdat će se u
njega, i hvalit će se svi koji
su prava srca.

PSALAM 65.

Načelniku pjevačkomu. Psalm
Davidov. Pjesma.

U TEBI je uzdanje, Bože; tebi
pripada hvala na Sionu, i tebi
se izvršuju zavjeti.

2. Ti slušaš molitvu; k tebi
dolazi svako tielo.

3. Bezakonja me pritiskuju,
ti ćeš očistiti griehe naše.

4. Blago onomu, koga izbi-
raš i primaš, da živi u dvoru
tvom! Nasitit ćemo se dobrom
doma tvojega, svetinjom crkve
tvoje.

5. Divno nam odgovaraš po
pravdi svojoj, Bože, spasite-
lju naš, uzdanico svih kraje-
vah zemaljskih, i narodah pre-
ko mora daleko.

6. Koji si postavio gore svo-
jom silom, opasao se jačinom,

7. Koji utišavaš huku mor-
sku, huku valovah morskih i
bunu po narodih!

8. Boje se tvojih čudesah, ko-
ji žive na krajevih zemalj-
skih; sve, što se javlja jutrom
i večerom, ti budiš, da slavi
tebe.

9. NADGLEDAŠ zemlju i za-
livaš je, obilno je obogaćavaš;
potok je Božji pun vode, spre-
maš za njih žito, jer si tako
uredio.

10. Brazde njezine napajaš,
ravnji grude njezine, kišnim
kapljama razmekšavaš je, bla-
gosivljaš je da radja.

11. Ti vjenčavaš godinu, ko-
joj dobro činiš; stope su tvoje
pune masti.

12. Tiju paše po pustinjah, i
humovi se opasuju radošću.

13. Luke se osipaju stadim,
i polja se zaodievaju pšeni-
com; vesele se i pjevaju.

PSALAM 66.

Načelniku pjevačkomu. Pjesma.
Psalam.

POKLIKNI Bogu sva zemljo!

2. Zapjevajte slavu imenu njegovu, dajte mu hvalu i slavu.

3. Recite Bogu: kako si strašan u djelih svojih, radi velike sile tvoje laskaju ti neprljatelji tvoji!

4. Sva zemlja nek se pokloni tebi i poje tebi; neka poje imenu tvojemu!

5. HODITE i vidite djela Bo-
ga strašnoga u djelih svojih
nad sinovi ljudskimi.

6. On je pretvorio more u su-
hotu, preko rieke predjosmo
nogama; ondje smo se veseli-
li o njem.

7. Vlada silom svojom u viek,
oči njegove gledaju na narode. Buntovnici, da se nijeste
podigli!

8. Blagosivljajte, narodi, Bo-
ga našega; i glasite hvalu
njemu.

9. On je darovao duši našoj
život, i nije dao da poklizne
noga naša.

10. Ti si nas okušao, Bože,
pretopio si nas, kao srebro što
se pretapa.

11. Uveo si nas u mrežu, met-
nuo si breme na ledja naša.

12. Dao si nas u jaram čovje-
ku, udjosmo u oganj i u vodu;
ali si nas izveo na odmor.

13. Ući će u dom tvoj sa žr-

tvami što se sažiju; izvršit će
ti zavjete svoje,

14. Koje rekoše usta moja i
kaza jezik moj u tjeskobi mo-
joj.

15. Prinjeti će ti žrtve palje-
nice pretile s dimom od pre-
tiline ovnuske, prijet će ti
teoce s jarići.

16. HODITE, čujte, svi koji
se bojite Boga, ja će vam ka-
zati, šta je učinio duši mojoj.

17. K njemu zavikah ustima
svojima, i jezikom svojim pro-
slavili ga.

18. Da sam vido u srcu svom
bezakonje, nebi me uslišio
Gospod.

19. Ali Bog usliši, primi glas
moljenja mojega.

20. Blagosloven Bog, koji ne-
odvrže molitve moje i neosta-
vi me bez milosrdja svoga!

PSALAM 67.

Načelniku pjevačkomu. Uz zice.

Psalam. Pjesma.

Božé! budi nam milostiv i
blagosivljaj naš, obasjavaj
nas licem svojim,

2. Da bi se znao na zemlji put
tvoj, po svih narodih spasenje
tvoje.

3. Da te slave narodi, Bože,
da te slave svi narodi!

4. Da se vesele i raduju plem-
ena; jer sudiš narodom pra-
vo, i upravljaš plemenim na
zemlji.

5. Da te slave narodi, Bože,
da te slave svi narodi!

6. Zemlja dade plod svoj. Da nas blagosivlja Bog, Bog naš!

7. Da nas blagosivlja Bog, i da ga se boje svi krajevi zemaljski!

PSALAM 68.

Načelniku pjevačkomu. Davidov psalm. Pjesma.

USTAT će Bog i razsut će se neprijatelji njegovi, i pobjeći će od lica njegova, koji mrze nanj.

2. Ti će ih razagnati kao dim što se razgoni; kao što se vosak topi od ognja, tako će bezbožnici izginuti od lica Božjega.

3. A pravednici će se veseliti, radovali će se pred Bogom, i slaviti u radosti.

4. Pojte Bogu, popievajte imenu njegovu; ravnite put onomu što ide preko pustinje; Gospod mu je ime, radujte mu se.

5. Otac je sirotam i sudac udovicam Bog u svetom stanu svom.

6. Bog samec daje zadrugu, sužnje izvodi na mesta obilna, a nepokorni žive gdje je suša.

7. Bože! kad si išao pred narodom svojim, kad si išao preko pustinje,

8. Zemlja se tresijaše, i nebo se raztapaše od lica Božjega, i ovaj Sinaj od lica Boga, Boga Izraelova.

9. Blagodatni si džd. izlivao, Bože, i ka điznemagaše baština tvoja, ti si ju kriepio.

10. Stado tvoje živiljaše on-

dje; po dobroti svojoj, Bože, ti si gotovio hrani jadnomu.

11. Gospod daje rieč; glasnikah veliko je množtvo.

12. Kraljevi nad vojskami bježe, bježe, a koja sjedi doma, dieli plien.

13. Smirivši se u svojih krajevih, vi ste kao golubica, kojoj su krila posrebrena, a perje joj se zlatni.

14. Kad je svemogući razsi-pao kraljeve na ovoj zemljii, ona se blistaše kao snieg na Salmonu.

15. GORA je Bašanska gora Božja; gora je Basanska gora humovita.

16. Zašto gledate zavidljivo, gore humovite? Evo gora, na kojoj omilje Bogu živjeti, i na kojoj će Gospod živjeti do veka.

17. Kolah Božjih ima sila, tisuće tisućah. Medju njimi je Gospod, u svetinji Sinaj.

18. Ti si izašao na visinu, doveo si roblje, primio darove za ljude, a i za one, koji se protive da ovde stanuješ, Gospode Bože:

19. Blagosloven Gospod svaki dan! Ako nas tko pretovara, Bog nam pomaže.

20. Ovaj je Bog naš Bog spasitelj, u vlasti su Gospodu vrata smrtna.

21. Gospod satire glavu neprijateljem svojim, i vlasato tjeme onoga, koji ostaje u bezakonju svojem.

22. Reče Gospod: od Basuna
ću dovesti, dovesti ću iz dubi-
ne morske,

23. Da ti ogreerne noge u krvi
neprijateljskoj i jezik pasah
tvojih da je *bže*.

24. VIDJEŠE kako ideš, Bože,
kako sveto ide Bog moj, kralj
moj.

25. Napred idjahu pjevači,
za njimi svirači sred djevoja-
kah s bubnji:

26. „Na saboru blagosivljaj-
te Gospoda Boga, koji ste iz
izvora Izraelova!“

27. Ondje mladi Benijamin,
starješina njihov; knezovi Ju-
dini, vladaoći njihovi; knezo-
vi Žabulonovi, knezovi Naf-
talimovi.

28. Bog tvoj darovao ti je
silu. Utvrди Bože, ovo što si
učinio za nas!

29. U crkvi tvojoj, u Jerusa-
lemu, kraljevi će prinositi
dare.

30. Ukruti zvier u trstiku,
krdo volovali s teoci narodah,
da bi popadali *pred tobom* sa
šibkami srebra; raspi narode
koji žele bojeve.

31. Doći će vlastela iz Egipta,
Etiopija će pružiti ruke svoje
k Bogu.

32. KRALJEVSTVA zemalj-
ska, pojte Bogu, popievajte
Gospodu.

33. Koji sjedi na nebesih ne-
besah izkonskih. Evo grmi
glasom jakini.

34. Dajte slavu Bogu; veli-
čanstvo je njegovo nad Izrae-
lom i sila njegova na oblacih.

35. Divan si, Bože, u svetinji
svojoj! Bog Izraelov daje silu
i jakost narodu. Blagosloven
Bog!

PSALAM 69.

Načelniku pjevačkomu. Uz mu-
zikalnu spravu sosanim. Psalm
Davidov.

Pomozi mi, Bože, jer dodje
voda do duše.

2. Propadam u dubokom gli-
bu, gdjeneimadna; tonem vodi
udubine, i vali me zatravavaju.

3. Iznemogoh vičući, promu-
će mi grlo, pobielješe mi oči
pogledajući Boga.

4. Ouih, koji mrze na me, ni
za što ima više nego kose na
glavi mojoj: osiliše, koji hoće
da me pogube, lažljivi nepri-
jatelji moji. Što nijesam otima-
o, valja da vratim.

5. Bože! ti znaš, *je li* u meni
bezumlje, i krivice moje nije-
su sakrivene od tebe.

6. Nemoj da se postide u me-
ni, koji se uzdaju u tebe, Go-
spode, Gospode nad vojskami!
Nemoj da se posrame u meni,
koji traže tebe, Bože Izraelov!

7. Jer tebe radi podnosim rug,
i sramota popade lice moje.

8. Tudjin poštadoh braći svo-
joj, i neznan sinovom matere
svoje.

9. Jer revnost za kuću tvoju
jede me, i ruženja onih, koji
tebe ruže, padaju na me.

10. Plaćem, postim se dušom svojom, i to mi se prima za zlo;

11. Mjesto haljine oblačim vreću, i bivam im priča.

12. O meni se razgovaraju sjedeći na vratih, pijuć vino pjevajući me.

13. A ja se molim tebi, Gospode; vrieme je, da se smiluješ, Bože; po velikom milosrdju svom usliši me, jer je istinito spasenje tvoje.

14. Izvadi me iz glica, da ne propadnem; da se izbavim od nenavidnika i iz duboke vode;

15. Da me neuzme voda na maticu, da me neproždre pučina i da nesklopi jama nada mnom ždriela svojega.

16. Usliši me, Gospode, jer je blagost tvoja milosrdna; po velikoj dobroti svojoj pogledaj me.

17. Nemoj odvratiti licu svojega od sluge svojega; jer me je tuga; poteci, usliši me.

18. Približi se duši mojoj, izbavi je; na suprot neprijateljju mojim izbavi me.

19. Ti znaš pod kakvim sam rugom, stidom i sramotom; pred tobom su svi neprijatelji moji.

20. Sramota satr srce moje, iznemogoh; čekam, hoće li se komu sažaliti, ali neima nikoga; hoće li me tko potjesiti, ali nenalazim.

21. Daju mi žuč da jedem, i u žedji mojoj poje me octom.

22. Stol njihov neka im bude mreža i zamka, to neka im bude plaća.

23. Neka im potamne oči njihove, da nevide, i njihove bedre razslabi za svagda.

24. Izlij na njih jarost svoju, i plamen gnjeva tvojega neka ih obuzme!

25. Stan njihov neka opusti, i u njihovih šatorih neka nebude nikoga da živi.

26. Jer koga si ti porazio, oni gone, i umnožavaju jade onim, koje si ti ranio.

27. Meći na njih krivici za krivicom, da nedodju do pravde tvoje.

28. Neka se izbrišu iz kujige živih, i s pravednici nek ne budu zapisani.

29. A JA SAM ništ i bolan; pomoć tvoja, Bože, nek me zakloni.

30. Slavit će ime Božje u pjesmi, veličat će ga u livali.

31. To je Bogu milije od vola, od teleta s rogovima i s papci.

32. Vidjet će ništ i radovat će se. Koji tražite Boga, oživjet će srce vaše.

33. Jer Bog čuje uboge, i sužanjah svojih neoglsla se.

34. Neka ga hvale nebesa i zemlja, mora i sve što se u njih miče! .

35. Jer će Bog spasiti Sion, sazidat će gradove Judine; ljudi će se ondje naseliti i naslijedit će ga.

36. I potomstvo slugah njegovih utvrditi će se u njem, i koji ljube ime njegovo, stanovavat će na njem.

PSALAM 70.

Načelniku pjevačkomu. Davidov. Za spomen.

Bože, poteci da me izbaviš,
Gospode, da mi pomožeš!

2. Nek se postide i posrame,
koji traže dušu moju! Nek u-
stupe natrag i osramote se,
koji mi zlo žele!

3. Sa stidom nek se vrate na-
trag, koji mi govore: ha! ha!

4. Nek se tješe i vesele to-
bom, koji traže tebe, i koji ljube
spasenje tvoje, neka jednako
govore: velik je Bog!

5. A ja sam ništ i ubog, Bo-
že poteci k meni! ti si pomoć
moja i izbavitelj moj, Gospo-
de, nečasi!

PSALAM 71.

U TEBE SE, Gospode, uzdam,
nemoj me ostaviti pod sramotom
vječnom.

2. Pravdom svojom izbavi
me, i oprosti me, prigni k me-
ni uho svoje i pomozi mi.

3. Budi mi grad, gdje bih
svagda dolazio da živim, ure-
di spasenje moje; jer si ti
grad moj i jakost moja.

4. Bože moj! uzmi me iz ru-
ke bezbožnikove, iz ruke be-
zakonikove i nasilnikove.

5. Jer si ti nadanje moje, Go-
spod je Gospod pouzdanje
moje od mladosti moje.

6. Tebe se držim od rođenja,
od utrobe matere moje ti si
branič moj; tobom se hvalim
svagda.

7. Čudo sam mnogim, a ti si
utočište moje jako.

8. Usta su moja puna hvale
tvoje, slave tvoje svaki dan.

9. Nemoj me odbaciti pod
starost; kad me izdaje snaga
moja, nemoj me ostaviti.

10. Jer neprijatelji moji mi-
sle o meni, i koji vrebaju du-
šu moju, dogovaraju se,

11. Govoreć: Bog ga je osta-
vio, potjerajte i uhvatite ga,
jer ga neina tko izbaviti.

12. Bože! nebudi daleko od
mene; Bože moj! poteci mi u
pomoć.

13. Nek se postide i poginu
protivnici duše moje; neka
popadne stid i sramota na o-
ne, koji mi traže zla!

14. A ja će se svagda uzdati
i ponavljat ču hvale tebi.

15. Usta će moja kazivati
pravdu tvoju, svaki dan do-
broćinstva tvoja, jer im ne-
znam broja.

16. Ući ču u sili Gospoda
Gospoda, i slavit ču samo
tvoju pravdu.

17. Bože! ti si me učio od
mladosti, i do danas kazujem
čudesa tvoja.

18. Ni u starosti i kad osie-
djehi nemoj me ostaviti, Bože,
da bih kazivao mišicu tvoju
potomstvu, svoj omladini silu
tvoju.

19. Pravda je tvoja, Bože, do najviše visine; u velikih dje-
lih, koja si učinio, Bože, tko
je kao ti?

20. Koliko si me putah bacao
u velike i ljute nevolje, pak si
me opet ostavio medju živimi
i iz bezdanah me zemaljskih
opet izvadio.

21. Mnogo si me putah podi-
zao i ponavljao utjehe.

22. I ja te hvalim uz psaltir,
tvoju vjernost, Bože moj; udra-
ram ti u gusle, svetče Izraelov!

23. Raduju se usta moja, kad
pjevam tebi, i duša moja, ko-
ju si izbavio.

24. I jezik moj svaki dan ka-
zuje pravdu tvoju; jer su po-
stidjeni i posramljeni, koji mi
traže zla.

PSALAM 72.

O Salamonu.

Bože, daj kralju sud svoj, i
pravdu svoju sinu kraljevu:

2. On će suditi narodu tvo-
jemu po pravdi, i nevolnjikom
tvojim po pravici.

3. Rodit će narodu gore mi-
rom, i humovi pravdom.

4. On će suditi nevolnjim u
narodu, pomoći će sinovom ni-
štega, i nasilnika će oboriti.

5. Bojat će se tebe, dok je
sunca i mjeseca, od koljena
do koljena.

6. Sići će kao dažd na pokon-
čenu livadu, kao kaplje koje
porušaju zemlju.

7. Procvjetat će u dane nje-

gove pravednik i svuda mir,
dokle teče mjeseca.

8. Vladat će od mora do mora,
i od rieke do krajeva zemaljskih.

9. Pred njim će popadati div-
ljaci, i neprijatelji njegovi
prah će lizati.

10. Kraljevi Tarsiski i ostrv-
ljani doniet će dare, kraljevi
Šebski i Sabški dat će da-
nak.

11. Klanjat će mu se svi kra-
ljevi, svi narodi bit će mu
pokorni.

12. Jer će izbaviti ubogoga,
koji cvili, i nevoljnoga, koji
neima pomoćnika.

13. Bit će milostiv ništemu i
ubogomu, i duše će jadnim
spasiti.

14. Od prievedare i nasilja iz-
kupit će duše njihove, i sku-
pa će biti krv njihova pred o-
čima njegovima.

15. Oni će dobro živjeti, i do-
niet će mu zlato iz Šebe; i
svagda će se moliti za njega, i
svaki će ga dan blagosloviti.

16. Bit će pšenice na zemlji
izobilna; po vrhovih gorskih
lelijat će se klasje njezinu kao
Libanska šuma, i po grado-
vih cvjetat će ljudi kao trava
na zemlji.

17. Ime će njegovo biti u
viek; dokle teče sunca, ime
će njegovo rasti. Blagoslovit
će se u njem, svi će ga narodi
zvati blaženim.

18. Blagosloven Gospod Bog,

Bog Izraelov, koji jedan čini čudesa!

19. I blagosloveno slavno ime njegovo u viek! slave ujegove napunit će se sva zemlja. Amen i amen.

20. Svršiše se molitve Davida, sina Isajeva.

PSALAM 73.

Psalm Asafov.

Ta dobar je Bog Izraelu, onim, koji su čista srca!

2. A noge moje u malo nezadjoše, u malo nepopuznuše stopala moja,

3. Jer se razsrdih na bezumnike, videći kako bezbožnici dobro žive.

4. Jer neznaju za nevolju do same smrti, i telo je njihovo pretilo.

5. Na poslovih čovječjih neima ih, i nemuće se s drugimi ljudi.

6. Toga radi obtočeni su ohološću kao ogrlicom, i robučeni u obiest kao u stajaće ruho.

7. Od debljine izbuljeno im je oko, srce puno klape.

8. Podsnievaju se, pakostno govore o nasilju, oholo govore.

9. Usta svoja dižu u nebo, i zemlju prolazi jezik njihov.

10. Izato se onamo navraćaju neki iz naroda njegova, i piju vodu iz puna izvora.

11. I govore: kako će razabratи Bog, zar višnji zna?

12. Pa evo, ovi bezbožnici

srečni na svetu unimožavaju bogatstvo.

13. Zar dakle uzalud čistim sree svoje, i umivam bezazlenosć ruke svoje,

14. Dopadam ranah svaki dan, i muke svako jutro?

15. Kad bih kazao: govorit ēu kao i oni, iznevjerio bih rod sinovah tvojih.

16. I tako stadoh razmišljati, da bih ovo razumio; ali to bješe težko u očijuh mojih.

17. Dok najposlije udjoh u svetinju Božju i doznah kraj njihov.

18. Ta na klizavom mjestu postavio si ih, i bacaš ih u propast!

19. Kako za čas propadaju, gini, nestaje ih od nenadne strahote!

20. Kao san, kad se čovjek probudi, tako probudivši ih, Gospode, u ništa obraćaš utvaru njihovu.

21. Kad kipljaše srce moje i raztrzah se u sebi,

22. Tada bijah neznašica i nerazumjevah; kao živinče bijali pred tobom,

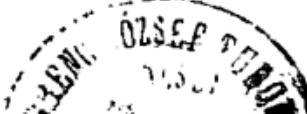
23. Ali sam svagda kod tebe, ti me držiš za desnu ruku.

24. Po svojoj volji vodiš me, i poslije ćeš me odvesti u slavu.

25. Koga imam na nebu? i s tobom ničega neću na zemlji.

26. Čezneza tobom telo moje i srce moje; Bog je grad srca mojega i dio moj do veka.

27. Jer evo, koji odstupiše

od tebe, ginu; ti iztrebljavaš svakoga, koji čini preljubu o-stavljujuć tebe.

28. A meni je dobro biti bli-zu Boga. Na Gospoda pola-žem nadanje svoje, i kazivat-ču sva čudesa tvoja.

PSALAM 74.

Nauk Asafov.

Zašto se, Bože, srdiš na nas dugo; dimi se gnjev tvoj na ovce paše tvoje?

2. Opomeni sesbora svojega, koji si stekao od starine, izku-pio sebi unaslijednu državu go-re Siona, na kojoj si se naselio.

3. Podigni stope svoje na stare razvaline; sve je razru-šio neprijatelj u svetinji.

4. Riču neprijatelji tvoji na mjestu sborovah tvojih, svoje običaje postavljaju mjesto nasih običajah.

5. Vidiš, oni su kao onaj, koji podiže sjekiru na spletene grane u drveta.

6. Sve u njem, što je rezano, razbiše sjekirami i bradvami.

7. Ognjem sažegoše svetinju tvoju; na zemlju *obalivši* os-kvrniše stan imena tvojega.

8. Rekoše u srcu svojem: potrimo ih sa svim. Popališe sva mjesta sborovah Božjih na zemlji.

9. Običajah svojih nevidimo, neima više proroka, i neima u nas, koji bi znao dokle će to trajati.

10. Dokle će se, Bože, rugati

nasilnik? hoće li do vieka pro-tivnik prkositi imenu two-jemu?

11. Zašto ustavljaš ruku svo-ju i desnicu svoju? *Pruzi* iz-njedarah svojih, i iztriebi ih.

12. Bože, kralje moj, koji od starine tvoriš spasenje po-sred zemlje!

13. Ti si silom svojom razki-nuo more, i satro glave vode-nim nakazam.

14. Ti si razmrskao glavu, krokodilu, dao ga onim koji žive u pustinji, da ga jedu.

15. Ti si otvorio izvore i po-toke, ti si izsušio rieke, koje nepresišu.

16. Tvoj je dan i tvoja je noć, ti si postavio zvezde i sunce.

17. Ti si utvrdio sve krajeve zemaljske, ljeto i zimu ti si u-redio.

18. Opomeni se toga, neprija-telj se ruga Gospodu, i narod bezumni nemari za ime tvoje.

19. Nedaj zvjeradi duše grlice svoje, nemoj zaboraviti stada stradalaca svojih za svagda.

20. Pogledaj na zavjet; jer su sve pećine zemaljske pune stanovah bezakonja.

21. Nevolnjik nek se nevrati sramotan, ništi i ubogi neka hvale ime tvoje.

22. Ustani, Bože, brani stvar svoju, opomeni se, kako ti se bezumnik ruga svaki dan!

23. Nezaboravi obiesti nepri-jateljah svojih, vike, koju jed-nako dižu protivnici tvoji!

PSALAM 75.

Načelniku pjevačkomu. Nemoj pogubiti. Psalam Asafov. Pjesma.

HVALIMO te, Bože, hvalimo; blizu je ime tvoje. Za tebe kažu čudesa tvoja.

2. „Kad vidim da je vrieme, sudit će pravo.

3. Njih se zemlja sa svimi koji žive na njoj, ja utvrdjujem stupove njezine.

4. Kažem hvališam: nehvalite se, i bezbožnikom: nedizite roga.

5. Nedizite u vis roga svojega, negovorite tvrdoglavu.“

6. Jer uzvisivanje nedolazi ni od iztoka ni od zapada ni od pustinje;

7. Nego je Bog sudac, jednoga poniže a drugoga uzvišuje.

8. Jer je čaša u ruci Gospodu, vino vri, natočio je punu, i razdaje iz nje. I talog će njezin proglutati, izpit će svi bezbožnici na zemlji.

9. A ja će kazivati do wieka, pjevat će Bogu Jakovljevu.

10. „Sve će robove bezbožnikom polomiti, a rogovi pravednikovi uzvisit će se.“

PSALAM 76.

Načelniku pjevačkomu. Uz žice. Psalam Asafov. Pjesma.

ZNA SE u Judeji za Boga, u Izraela je veliko ime njegovo.

2. U Salemu je stan njegov i naselje njegovo na Sionu.

3. Ondje je polomio krilate

striele luku, štit i mač i rat.

4. Ti si svietao; divniji od gorah hajdučkih.

5. Koji su junačkog srca, postaše plien, zaspase snom svojim, i junaci nenadjoše rukuh svojih.

6. Od prijetje tvoje, Bože Jakovljev, driemaju kola i konj.

7. Ti si strašan, i tko će se održati pred licem tvojim kad se razgnijeviš?

8. S neba javljaš sud; zemlja se prepađa i muči,

9. Kad Bog ustaje na sud, da pomože svim koji stradaju na zemlji.

10. I gnjev ljudski obraća se u slavu tebi, kad se jednom opašeš gnjevom.

11. Polažite i izvršujte zavjete Gospodu Bogu svojemu; svi, koji ste oko njega, nosite dare strašnomu.

12. On ukroćava duh knezovom, on je strašan kraljevom zemaljskim.

PSALAM 77.

Načelniku pjevačah Jedutunovih. Asafov psalam.

GLAS moj idek Bogu, i ja priviljem njega; glas moj ide k Bogu, i on će me uslišiti.

2. U dan tuge svoje tražih Gospoda; noću je ruka moja podignuta, i nespušta se; duša moja neće da se utješi.

3. Pominjem Boga, i uzdišem; razmišljam, i trne duh moj.

4. Držim oči svoje da su bu-

dne; klonuo sam, i nemogu govoriti.

5. Prebrajam stare dane i godine od viekova.

6. Oponinjem se pjesamah svojih noću; razgovaram se sa srcem svojim, i izpitujem duh svoj:

7. „Zar će se do veka srditi na nas Gospod, i neće više ljubiti?

8. Zar je za svagda prestalo milosrdje njegovo, i rieč se prekinula od koljena na koljeno?

9. Zar je zaboravio milostiv biti, i u gnjevu zatvorio milosrdje svoje?“

10. Irekoh: žalosna je za mene ova promjena desnice višnjega.

11. PAMTIM djela Gospodnja; pamtim predjašnje čudo tvoje.

12. Mislio sam o svih djelih tvojih, razmišljao o radnji tvojoj;

13. Bože! put je tvoj svet, koji je Bog tako velik kao Bog naš?

14. Ti si Bog, koji si činio čudesa, pokazivao silu svoju medju narodi;

15. Mišicom si odbranio narod svoj, sinove Jakovljeve i Josipove.

16. Vidješe te vode, Bože, viđeše te vode, i užtreptaše, i bezdane se zadrmaše.

17. Iz oblaka lijaše voda, oblači davahu glas, i striele tvoje lečaliu.

18. Grmljaluu gromovi tvoji

po nebu; munje tvoje sievahu pozemaljskom okrugom, zemlja se tresijaše i njihaše.“

19. Po moru bijaše put tvoj, i staze tvoje po velikoj vodi, i trag tvoj nepoznavaše se.

20. Vodio si narod svoj, kao ovce, rukom Mojsijinom i Aaronovom.

PSALAM 78.

Nauk Asafov.

ČUJ, NARODE moj, nauk moj, prigni uho svoje k riedim ustah mojih.

2. Otvaram za priču ustasvoja, kazat ēu stare pripovedke.

3. Što slušasmo i doznamo, što nam kazivali oteci naši,

4. Nećemo zatajati od djece njihove, naraštaju poznomu javit ćemo slavu Gospodnju i silu njegovu i čudesa koja je učinio.

5. Svjedočanstvo podiže u Jakovu, i u Izraelu postavi zakon, koji dade otcem našim, da ga predadu djeci svojoj;

6. Da bi znao potonji naraštaj, djeca, koja će se roditi, pa i oni da bi kazivali svojoj djeci,

7. Da polažu na Boga nadanje svoje, i nezaboravljaju djelah Božjih, i zapoviesti njegove da drže;

8. I da' nebudu kao oteci njihovi rod nevaljao i uporan, rod koji nebješe tvrd srcen svojim; niti vjeran Bogu duhom svojim.

9. Sinovi Efraimovi naoružani, koji strijeljaju iz luka, vratiše se natrag, kad bijaše boj.

10. Nesačuvaše zavjeta Božjega, i po zakonu njegovu nehoćahu hoditi.

11. Zaboraviše djela njegova, čudesa, koja im je pokazao.

12. Kako pred otci njihovimi tvari čudesa u zemlji Egipatskoj, na polju Soanu;

13. Razdvoji more, i provede ih, od vode načini zid;

14. I vodi ih danju oblakom, i svu noć svjetlim ognjem;

15. Razkida stiene u pustinji, i pojih kao iz velike bezdane;

16. Izvodi potoke iz kamena, i vodi vodu riekami.

17. Ali oni još jednako griesahu njemu, i srdijahu višnjega u pustinji.

18. I kušahu Boga u srcu svom, ištućjela po volji svojoj,

19. I vikahu na Boga, i rekose: „može li Bog sgotoviti stol u pustinji?“

20. Evo! on udari u kamen, i poteće voda, i rieke ustadoše; „može li i hljeba dati? hoće li i mesa postaviti narodu svojemu?“

21. Gospod ču i razljuti se, i oganj se razgorje na Jakova, i gnjev se podiže na Izraela.

22. Jer nevjerovahu Bogu i neuzdaše se u pomoć njegovu.

23. Tada zapovjedi oblakom odozgor, i otvori vrata nebeska,

24. I pusti, te im podažde

mana za jelo, i hljeb nebeski dade im.

25. Hljeba andjelskoga jedjaše čovjek; posla im jela do sitosti.

26. Pusti nebom ustoku, i navede silom svojom jug;

27. I kao prahom zasu ih mesom, i kao pieskom morskim pticama krilatimi;

28. Pobaca ih sred okola njihova, oko šatorah njihovih.

29. I najedoše se, i dade im što su željeli.

30. Ali ih još i neprodje želja, još bješe jelo u ustih njihovih,

31. Gnjev se Božji podiže na njih, i pomori najjače među njimi, i mladiće u Izraelu pobi.

32. Preko svega toga još griesahu, i nevjerovahu čudesom njegovim.

33. I pusti, te dani njihovi prolažahu uzalud, i godine njihove u strahu.

34. Kad ih ubijaše, onda prijecahu k njemu, i obračahu se i iskahu Boga;

35. I pominjahu, da je Bog obrana njihova, i višnji izbavitelj njihov.

36. Laskahu mu ustima svojima, i jezikom svojim lagahu mu.

37. A srce njihovo nebjiješnjemu vjerno, i nebijahu tvrdi u zavjetu njegovu.

38. Ali on bješe milostiv, i pokrivaše gries, i nepomori ih,

često ustavljaše gnjev svoj, i nepodizaše sve jarosti svoje.

39. Opominjaše se, dasu tielo, vjetar, koji prolazi i nevraca se.

40. Koliko ga putah razrsdiše u pustinji, i uvriediše u zemlji, gdje se neživi!

41. Sve na novo kušahu Boga, i svetca Izraelova dražahu.

42. Nesjećahu se ruke njegove i dana, u koji ih izbavi iz nevolje,

43. U koji učini u Egiptu znake svoje i čudesa svoja na polju Saonu;

44. I provrže u krv rieke njihove i potoke njihove, da nemogahu piti;

45. Posla na njih bubine, da ih kolju, i žabe, da ih more.

46. Ljetinu njihovu dade crvu, i muku njihovu skakavcem.

47. Vinograde njihove pobiticom, i smokve njihove slanom.

48. Tući predade stoku njihovu, i stada njihova munji.

49. Posla na njih ognjeni gnjev svoj, jarost, srdiju i mržnju, četu zlih andjelah.

50. Ravni stazu gnjevu svojemu, nečuva dušah njihovih od smrti, i život njihov predade pomoru.

51. Pobi sve prvence u Egitatu, prvi porod po kolibah Haimovih.

52. I povede narod svoj kao ovce, i vodi ih kao stado preko pustinje

53. Vodi ih pouzdano, i oni se nebojahu, a neprijatelje njihove zatrpa more.

54. Idovede ih na mjesto svinje svoje, na ovu goru, koju zadobi desnica njegova.

55. Odagna izpred lica njihova narode; ždriebom razdiše njihovu baštinu, i po šatorih njihovih naseli koljena Izraelova.

56. Ali oni kušahu i srdijahu Boga višnjega, i uredabah njegovih nesačuvaše.

57. Odustaše i odvrgoše se, kao i otci njihovi, slagaše kao hrdjav luk.

58. Uvriediše ga višnimi svojimi, i idoli svojini razdražiše ga.

59. Bog ču, i razljuti se i razrsdi se na Izraela veoma.

60. Ostavi naselje svoje u Silomu, šator, u kojem življaše s ljudi.

61. I opravi u robstvo slavu svoju, i krasotu svoju u ruke neprijateljeve.

62. I predade maču narod svoj, i na baštinu svoju zaplamti se.

63. Mladiće njegove jede organj, i djevojkam njegovim nepjevalju svatovskih pjesama;

64. Svećenici njegovi padaju od mača, i udovice njegove neplakahu.

65. Najposlije kao iza sna pro-

budi se Gospod, prenu se kao junak kad se *napije* vina.

66. I pobi naprijatelje svoje s ledjah, vječnoj sramoti predade ih.

67. I nehtje šatora Josipova, i koljena Efraimova neizabra.

68. Nego izabra koljeno Judino, goru Sion, koja mu omilje.

69. I sagradi svetinju svoju kao gornje *svoje stanove*, i kao zemlju utvrdi je do veka.

70. I izabra Davida slugu svojega, i uze ga od torovah ovčijih,

71. I od dojilicah dovede ga, da pase narod njegov, Jakova, i nasljedstvo njegovo, Izraela.

72. I on ih pase čistim srećem i vodi ih mudrima rukama.

PSALAM 79.

Psalm Asafov.

Bože, neznačožci dodjoše u baštinu tvoju; oskvrniše svetu crkvutvoju, Jerusalem pretvorise u zidine.

2. Truplje slugah tvojih dodaše pticam nebeskim da ih jedu, tiela svetacah tvojih zvierim zemaljskim.

3. Prolije krv njihovu kao vodu oko Jerusalema, i nebjše tko da pogrebe.

4. Postadosmo podsmiehu susjedah svojih, rugaju nam se i sramote nas koji su oko nas.

5. Dokle ćeš se, Gospode, jednako srditi, jarost tvoja gorjeti kao oganj?

6. Izlij gnjev svoj na narode,

koji te neznaaju, i na kraljevstva, koja neprizivlju tvojega imena.

7. Jer izjedoše Jakova, i naselje njegovo opustiše.

8. Nepominji predjašnjih bezakonjah naših, već poteci, da nas presreteš milosrdjem svojim, jer smo veoma ološali.

9. Pomozi nam, Bože, spasitelju naš, radi slave imena svojega, izbavi nas i očisti od grieħali naših radi imena svojega.

10. Zašto da govore neznačožci: gdje je Bog njihov? Nek se pokaže pred očima našima osveta nad neznačožci za prolijitu krv slugah tvojih!

11. Neka izadju pred lice tvoje uzdasi sužanjski, silom mišice svoje sačuvaj najmjenjene smrti.

12. Sedminom vrati u njedra susjedom našim ruženje, kojim te ružiše, Gospode!

13. A mi narod tvoj i ovce paše tvoje do veka čemo tebe slaviti i od koljena na koljeno kazivati hvalu tvoju.

PSALAM 80.

Načelniku pjevačkomu. Uz muzikalnu spravu sosanim edut. Asafov psalm.

PASTIRE Izraelov, čuj! koji vodiš sinove Josipove kao ovce, koji sjediš na herubimih, javi se!

2. Pred Efraimom i Benijatimom i Manasijom probuđuli

snagu svoju, i dodji nam u pomoć.

3. Bože! povrati nas, neka zasja lice tvoje, da se spasimo!

4. Gospode, Bože nad vojskami! dokle ćeš se srditi, kad te moli narod tvoj?

5. Hrani ih hljebom suznim, i pojš ih suzami trostrukom mjerom.

6. Učinio si, da se oko nas svatljaju susjedi naši i neprijatelji se naši smiju medju sobom.

7. Bože nad vojskami! povrati nas, neka zasja lice tvoje, da se spasimo!

8. Iz EGIPTA si prenio čokot, izagnao narode, i posadio ga.

9. Okrčio si zanj, i on pusti žile, i zauze svu zemlju.

10. Gore se pokriše njegovom sjenom, i loze su mu kao cedri Božji.

11. Pustio je loze svoje do mora i ogranke svoje do rieke.

12. Zašto si mu razvalio ogradi, da ga kida tko god prodje?

13. Gorski vepar podgriza ga, i poljska zvier jede ga.

14. Bože nad vojskami! obrati se, pogledaj s neba, i vidi, i obidji vinograd ovaj.

15. Sâd ovaj, koji je posadila desnica tvoja, i sina, kojega si ukriepio себi!

16. Popaljen je ognjem, izsječen, od strašnoga pogleda tvojega propade.

17. Neka bude ruka tvoja nad sinom čovječjim, kojega si utvrdio себi!

18. I nećemo odlstupiti od tebe, oživi nas, i ime tvoje prizvat ćemo.

19. Gospode, Bože nad vojskami! povrati nas, neka zasja lice tvoje, da se spasimo!

PSALAM 81.

Načelniku pjevačkomu. Uz Git-sku spravu. Asafov.

RADUJTE se Bogu, koji nam daje snagu; poklikujte Bogu Jakovljevu.

2. Podignite pjesme, dajte bubanj, sladke gusle sa psaltirom.

3. Trubite o mieni u trubu, o uštu radi praznika našega.

4. Jer je takov zakon u Izraela, naredba od Boga Jakovljeva.

5. Za svjedočanstvo postavi Josipu ovo, kad idjaše na zemlju egipatsku. Jezik, kojega neznah, čuli:

6. „Uklonio sam ramena njegova od bremena, ruke njegove oprostio se košaricah.

7. Unesolji si me zazvao, i izbavih te, usliših te usred groma, na vodi Meribi izkušah te.

8. SLUŠAJ, narode moj, i zasvjedočit ću ti Izraelu, o kad bi me poslušao:

9. Da nebude u tebe tudjega Boga, i Bogu stranomu nemoj se klanjati.

10. Ja sam Gospod, Bog tvoj, koji sam te izveo iz zemlje egipatske; otvori usta svoja, i ja ću ih napuniti.

11. Ali neposluša narod moj glasa mojega, Izrael nemari za me.

12. I ja ih pustih na volju srca njihova, neka hode po svojih mislih.

13. O kad bi narod moj slušao mene, i sinovi Izraelovi hodili putovi mojimi!

14. Brzo bili pokorio neprijatelje njihove, i na protivnike njihove digao bih ruku svoju;

15. Koji mrze na Gospoda, bili bi im pokorni, i dobri dani njihovi bili bi do veka;

16. Najboljom bih pšenicom hranio njih, i medom bih iz kamena siti ih."

PSALAM 82.

Psalam Asafov.

BOG STADE na saboru Božjem, usred bogovah izreće sud:

2. „Dokle ćete suditi nepravo, i bezbožnikom gledati što je tko?

3. Sudite ubogomu i siroti, onoga, koga gone, i ništega pravdajte.

4. Izbavljajte ubogoga i ništega, iz ruke bezbožničke otmajte.

5. Nepoznaše, niti razumješe, hode po tami; zadrmaše se zemlji svi temelji.

6. Rekoh: bogovi ste i sinovi višnjega svi.

7. Ali ćete kao ljudi pomrijeti, i kao svaki knez past ćete."

8. Ustani, Bože, sudi zemlji;

jer su tvoji po nasljedstvu svi narodi.

PSALAM 83.

Pjesma. Psalm Asafov.

Bože! nemoj zamuknuti, ne moj šutjeti, niti počivaj, Bože!

2. Jer evo neprijatelji tvoji uzavreše, i koji te nenavide, podigoše glavu.

3. Po narod tvoj zlo naumiše, i dogovaraju se na izabranac tvoje.

4. Rekoše, hodite da ih iztriebimo izmedju narodah, da se višenespominje ime Izraelovo.

5. Složno pristaše i suprot tebi vjeru uhvatiše:

6. Naselja Edomova i Ismaelovci, Moab i Hagareni,

7. Gebal i Amon i Amalek, Filisteji s Tirci;

8. I Asur udruži se s njimi; postadoše nišica sinovom Letovim.

9. Učini im onako kao Madijanu, kao Sisari, kao Jabimu na potoku Cisonu,

10. Koji su iztriebljeni u Endoru, nagnuojiše sobom zemlju.

11. Uradi s njimi, s knezovi njihovimi, kao s Orebom i Zebom, i sa svimi glavari njihovimi kao sa Zebahom i Salmonom:

12. Jer govore: osvojimo naselja Božja.

13. Bože moj! zapovjedi, neka budu kao prah, kao piesak pred vjetrom.

14. Kao što oganj sažije šumu, i kao što plamen zapaljuje gore:

15. Tako ih potjeraj burom svojom i vihrom svojim smeti ih.

16. Pokrij lice njihovo sramotom, da bi tražili ime twoje, Gospode!

17. Neka se stide i srame do veka, neka se smetu i izgini!

18. Ineka znadu, da si ti, kojemu je ime Gospod, jedini najviši nad svom zemljom.

PSALAM 84.

Načelniku pjevačkomu. Uz Git-sku spravu. Sinovah Korejevih.
Psalam.

KAKO su mili stanovi tvoji, Gospode nad silami.

2. Gineduša moja želeć u dvore Gospoduje; srce moje i telo moje otima se k Bogu živomu.

3. I ptica nahodi kuću, i lastavica gnezdo sebi, gdje leže ptiće svoje, kod oltara tvojih, Gospode nad silami, kralje moj i Bože moj!

4. Blago onim, koji žive u domu tvom! Oni te hvale bez prestanka.

5. Blago onim, kojim je sila u tebi, i kojim su u srcu putovi tvoji!

6. Idući dolinom plačevnom, pretvaraju je u izvore, i dažd je odieva blagoslovom.

7. Idu sbor za sborom, javlja-ju se pred Bogom na Sionu.

8. Gospode, Bože nad silami!

usliši molitvu moju, Bože Jakovljev!

9. Bože, braniču naš! sagni se i vidi lica pomazanika svojega!

10. Jer je bolje jedan dan u dvorih tvojih od tisuće. Volem biti na pragu doma Božjega, nego živjeti u šatorih bezbožničkih.

11. Jer je Gospod Bog sunce i štit, Gospod daje milost i slavu; onim, koji hode u bezzlenosti, neuzkraćuje ni jednoga dobra.

12. Gospode nad silami! blago čovjeku, koji se u te uzda!

PSALAM 85.

Načelniku pjevačkomu. Koreje-vih sinovah Psalam.

SMILOVAO si se, Gospode, na zemlju svoju, povratio si roblje Jakovljevo.

2. Prostio si nepravdu narodu svojemu, pokrio si sve griehe njegove.

3. Ustavio si svu jarost svoju, ublažio žestinu gnjeva svojega.

4. Povrati nas, Bože spasitelju naš, prekini srdnju svoju na nas.

5. Zar ćeš se do veka ljutiti na nas, i protegnuti gnjev svoj od koljena na koljeno?

6. Zar se nećeš povratiti i oziviti nas, da bi se narod tvoj radovao o tebi?

7. Pokaži nam, Gospode, milost svoju, i pomoć svoju daj nam.

8. Da poslušam što govorи Gospod Bog. On izriče mir naruđu svojemu i svetcem svojim, i onim koji se obraćaju srcem k njemu.

9. Da, blizu je onih, koji ga se boje, pomoć njegova, da bi naselio slavu u zemlji našoj!

10. Milost i istina sresti će se, pravda i mir poljubit će se.

11. Istina će niknuti iz zemlje i pravda će s neba primknuti.

12. I Gospod će dati dobro, i zemlja naša dat će plod svoj:

13. Pravda će pred njim ići, i postavit će na put stope svoje.

PSALAM 86.

Molitva Davidova.

PRIGNI, Gospode! uho svoje i usliši me, jer sam nevoljan i ništ.

2. Sačuvaj dušu moju, jer sam tvoj poklonik. Spasi sluđu svojega, Bože moj, koji se u te uzda.

3. Smiluj se na mě, Gospode, jer k tebi vičem vas dan.

4. Obraduj dušu sluge svojega, jer k tebi, Gospode, podizem dušu svoju.

5. Jer si ti, Gospode, dobar i milosrdan i veoma milostiv svim koji te prizivlju.

6. Čuj, Gospode, molitvu moju, i slušaj glas moljenja mojega.

7. U dan tuge svoje prizivljem te, jer ćeš me uslišiti.

8. Neima među bogovima takvoga kakav si ti, Gospode, i ne-

ima djelah takvih kakva su twoja.

9. Svi narodi, koje si stvorio, doći će i pokloniti se pred tobom, Gospode, i slaviti ime twoje.

10. Jer si ti velik i tvoriš čudesna; ti si jedan Bog.

11. Pokaži mi, Gospode, put svoj, i ići će u istini tvojoj; učini, neka se nuli srcu mojemu bojati se imena tvojega.

12. Slavit će te, Gospode Bože moj, svim srcem svojim i poštovat će ime tvoje do veka.

13. Jer je milost tvoja velika, nada mnom, i izvadio si dušu moju iz pakla najdubljeg.

14. Bože, oholice ustaše na mene, i gomila nasilnika traži dušu moju, a neimaju tebe pred sobom.

15. Ali ti, Gospode Bože, milostivi i blagi, strpljivi i bogati dobrotom i istinom,

16. Pogledaj na mě i smiluj mě, daj silu svoju služi svojemu, i pomozi sinu služkinje svoje;

17. Učini sa mnom čudo dobrote. Neka vide, koji me nenavide, i postide se, što si mi, Gospode, pomogao i utješio me.

PSALAM 87.

Korejevih sinovah. Psalm.
Pjesma.

ŠTO JE SAM OSNOVAO na gorah svetih,

2. Vrata Sionska, ljubi Gospod više od svih stanovah Jakovljevih.

3. Slavno kazuju za tebe,
grade Božji!

4. „Medju one, koji me zna-
du, brojiti će Egipat i Babilon.
Gle i Filisteji i Tir s Etiop-
skom ondje su se rodili.“

5. O Sionu će se govoriti: taj
se i taj rodio u njem; sam vi-
nji utvrdjuje ga.

6. Gospod će u popisu naro-
đah zavikati: ovaj se je rodio
u njem.

7. I koji pjevaju i vesele se,
svi su izvori moji u tebi.

PSALAM 88.

Pjesma. Psalam sinovah Koreje-
vih. Načelniku pjevačkomu, da
se pjeva uza sviralu. Nauk He-
mana od plemena Esrahina.

GOSPODE Bože, spasitelju moj,
danjuvićem i noću predtobom.

2. Nek izadje pred te mo-
litva moja, prigni uho svoje k
jaku mojemu;

3. Jer jeduša moja puna jada,
i život se moj primače paklu.

4. Izjednačih se s onimi, koji
u grob odlaze, postadoh kao
čovjek bez sile;

5. Kao medju mrtve bačen,
kao ubijeni, koji leže u grobu,
kojih se više nesjećaš, i koji
su od ruke tvoje daleko.

6. Metnuo si me u jamu naj-
doljnju, u tamu, u bezdanu.

7. Oteža mi gnjev tvoj i svi-
mi valovi svojimi udaraš me.

8. Udaljio si od mene pozna-
nike moje, njim si me omrazio;
zatvoren sam, i nemogu izaći.

9. Oko moje usahnu od jada,
vičem te, Gospode, vas dan,
pružam k tebi ruke svoje.

10. Hoćeš li na mrtvih činiti
čudesa? ili će mrtvi ustati i
tebe slaviti?

11. Hoćeš li se u grobu pri-
poviedati milost tvoju, i istina
tvoja u truhljenju?

12. Hoćeš li u tami poznati
čudesu tvoja, i pravdu tvoju
gdje se sve zaboravlja?

13. Ali ja, Gospode, k tebi
vičem, i jutrom molitva moja
sreta te.

14. Zašto, Gospode, odbacu-
ješ dušu moju, i odvraćaš lice
svoje od mene?

15. Mučim se i izdišem od
udaraca, podnosim strahote
tvoje, bez nadanja sam.

16. Gnjev tvoj stiže me, stra-
hote tvoje razdiru me.

17. Obtječu me svaki dan
kao voda, stežu me od svuda.

18. Udaljio si od mene dru-
ga i prijatelja; poznanci moji
sakrili su se u mrak.

PSALAM 89.

Nauk Etana od plemena Esra-
hina.

MILOSTI će Gospodnje pje-
vati u viek, od koljena na
koljeno javljat će istinu tvoju
ustima svojima.

2. Jer znam, da je za uviek
osnovana milost, i na nebe-
sih da si utvrdio istinu svoju
rekavši:

3. „Učinili zavjet s izabra-

nim svojim, zakleh se Davidu, sluzi svojemu:

4. Do veka ēu utvrdjivati sjeme tvoje i priestol tvoj uredjivati od koljena do koljena.

5. Nebo kazuje čudesa twoja, Gospode, i istinu twoju sbor svetih.

6. Jer tko je nad oblaci ravan Gospodu? tko će se izjednačiti s Gospodom medju sinovi Božjimi?

7. Bogu se valja klanjati na sboru svetih, strašniji je od svih koji su oko njega.

8. Gospode, Bože nad vojskami! tko je silan kao ti, Bože? I istina je tvoja oko tebe.

9. Ti vladaš nad silom morskog; kad podigne vale svoje, ti ih ukroćavaš.

10. Ti si oborio oholi *Egipat* kao ranjenika, krjepkom mišicom svojom razsijao si neprijatelje svoje.

11. Tvoje je nebo i tvoja je zemlja; ti si sazdao okrug zemaljski i što je god na njem.

12. Sjever i jug ti si stvorio, Tabor i Hermon o tvom se imenu raduje.

13. Tvoja je mišica krjepka, silna je ruka tvoja, i visoka desnica tvoja.

14. Blagost je i pravda podnožje priestolu tvojemu, milost i istina ide pred licem tvojim.

15. Blago narodu koji zna

trubnu poklič! Gospode! u svjetlosti lica tvojega oni hode;

16. Imenom se tvojim raduju vas dan, i pravdom tvojom uzvišuju se.

17. Jer si ti krasota sile njihove, i po milosti tvojoj uzvišuje se rog naš.

18. Jer je od Gospoda obrađana naša, i od svetoga Izraelova kralj naš.

19. TADA si govorio u utvarji vjernim svojim, i rekao: poslah pomoć junaku, uzvisi ih izbranoga svojega iz naroda.

20. Nadjoh Davida slugu svojega, svetim uljem svojim pomazah ga.

21. Ruka će moja biti jednako s njim, i mišica moja krijebit će ga.

22. Neće ga neprijatelj nadvladati, i sin bezakonja neće mu dosaditi.

23. Potrti ēu pred licem njezovim neprijatelje njegove, i nenavidnike njegove poražit će.

24. Istina je moja i milost moja s njim; i u moje ime uživat će se rog njegov.

25. Pružit će na more ruku njegovu, i na rieke desnicu njegovu.

26. On će me zwati: „ti si otac moj, Bog moj i grad spašenja mojega.“

27. I ja ēu ga učiniti prvencem, višim od kraljeva zemaljskih.

28. Do vieka ču mu hranići milost svoju, i zavjet je moj s njim vjeran.

29. Produljiti ču sjeme nje-govo do vieka, i priestol nje-gov kao dane nebeske.

30. Ako sinovi njegovi osta-vе zakon moj, i neuzidu u zapoviedih mojih; .

31. Ako pogaze uredbe mo-je, i zapoviedih mojih nesaču-vaju:

32. Onda ču ih pokarati pru-tom za nepokornost, i ranami za bezakonje njihovo;

33. Ali milosti svoje neću uzeti od njega, niti ču prevr-nuti istinom svojom;

34. Neću pogaziti zavjeta svojega, i što je izašlo iz ustali mojih, neću poreći.

35. Jednom se zakleh sveto-šću svojom: zar da slažem Davidu?

36. Sjeme će njegovo trajati do vieka, i priestol njegov kao sunce preda mnom;

37. On će stajati u viek kao mjesec, i vjerni svjedok u oblacih.

38. A šad si odbacio i zane-mario, razljutio si se na po-mazanika svojega;

39. Zanemario si zavjet sa slugom svojim, bacio si na zemlju vjenac njegov.

40. Razvalio si sve ograde njegove, gradove njegove o-bratio si u zidine.

41. Pliene ga svi koji prola-

ze onuda, posta podsmich u susjedah svojih.

42. Uzvisio si desnicu nepri-jateljih njegovih, obradovao si sve protivnike njegove.

43. Zavratio si oštice mača njegova, i nijesi ga ukriepio u boju;

44. Uzeo si mu svjetlost, i priestol njegov oborio si na zemlju;

45. Skratio si dane mladosti njegove i obukao ga u sramotu.

46. Dokle ćeš se, Gospode, je-dnako odvraćati, dokle će kao oganj plamjeti gnjev tvoj?

47. Opomeni se, kakav je viek moj, jesli li ni na što stvorio sve sinove Adamove?

48. Koji je čovjek živio i ni-je smrti vidio, i izbavio dušu svoju iz rukuh paklenih?

49. Gdje su predjašnje milo-sti tvoje, Gospode? Kleo si se Davidu istinom svojom.

50. Opomeni se, Gospode, priekora slugah svojih, koji nosim u njedrih svojih od svih silnih narodah,

51. Kojim kore neprijatelji tvoji, Gospode, kojim kore trag pomazanika tvojega!

52. Blagosloven Gospod u viek! Amen, amen.

2. Prije uego se gore rodiše, i suzda se zemlja, i okrug zemaljski, i od veka i do veka ti si Bog.

3. Ti povraćaš čovjeka u truhlež, i govorиш: vratite se siniovi ljudski!

4. Jer je tisuća godina pred očima tvojima kao dan juče-rašnji, kad mine, i kao straža nočna.

5. Ti ih kao povodnjem odnosиш, oni su kao san, kao trava, koja rano venhne,

6. U jutru cvjeta i uvečne, u večer se pokosi i sasuši.

7. Jer nas nestaje od gnjeva tvojega, i od jarosti tvoje u smetnji smo.

8. Stavio si bezakonja našu predas, i tajne naše na svjetlost lica svojega.

9. Svi se dani naši prikraćuju od srdnje tvoje, godine naše prolaze kao glas.

10. Danah godinah naših svega ima do sedamdeset godinah, a u jačega do osamdeset godinah: i sum je cvjet njihov muka i nevolja, jer teku brzo, i mi odliećemo.

11. Tko zna silu gnjeva tvojega i tvoju jarost, da bi te se kao što treba bojao?

12. Nauči nas tako brojiti dane naše, da bismo stekli srce mudro.

13. Povrati se, Gospode! Dokle ćeš? Smiluj se na sluge svoje.

14. U jutru nas nasiti dobro-

te svoje, i radovat ćemo se i veseliti u sve dane svoje.

15. Obraduj nas prema danom, u koje si nas mučio; i prema godinama, u koje smo gledali nevolju.

16. Neka se pokaže na sluga tvojih djelo tvoje, i slava tvoja na sinovih njihovih.

17. Neka bude dobra volja Gospoda Boga našega s nami, i djelo rukuh naših dovrši nam, djelo ruku naših dovrši.

PSALAM 91.

Koju živi u zaklonu višnjega, u sjeni svemogućega počiva.

2. Govori Gospodu: ti si utočiste moje i branič moj, Bog moj, u kojega se uzdam.

3. On će te izbaviti iz zamke ptičareve, i od ljutoga pomora;

4. Perjem svojim osjenit ćete, i pod krilima njegovima zaklonit ćeš se; istina je njezina štit i ograda.

5. Nećeš se bojati strahote nočne, striele, koja leti danju,

6. Pomora, koji ide po mraku, bolesti, koja u podne mori.

7. Past će pored tebe tisuća i deset tisućah s desne strane tebi, a tebe se neće dotaći.

8. Samo ćeš gledati očima svojima, i vidjet ćeš plaću bezbožnikom.

9. Jer si ti, Gospode, pouzdanje moje. Višnjega si izabralo sebi za utočiste.

10. Neće te zlo zadesiti, i u-

darac neće dosegnuti do kobilice tvoje.

11. Jer andjelom svojim zapovieda za tebe, da te čuvaju po svih putovili tvojih.

12. Na ruke će te uzeti, da gdje nezapneš za kamen nogom svojom.

13. Na lava i na guju nastupat ćeš, i gazit ćeš lavića i zmaja.

14. „Kad me ljubi, izbavit će ga; zaklonit će ga, kad je poznao ime moje.

15. Zazvat će me, i uslišit će ga; s njim će biti u nevolji, izbavit će ga i proslavit će ga.

16. Duga života nasitit će ga, i pokazat će mu spasenje svoje.“

PSALAM 92.

Psalm. Pjesma za subotu.

LJEPO JE livaliti Gospoda, i pjevati imenu twojemu, Višnji,

2. Javljati jutrom milost twoju, i istinu twoju noću.

3. Uz deset žicah i uz psaltir i uz jasne gusle!

4. Jer si me razveselio, Gospode, djeli svojimi, s djelah rukuh tvojih radujem se.

5. Kako su velika djela twoja, Gospode! Veoma su duboke pomisli twoje.

6. Bezumnik nezna, i neznačica nerazumie toga.

7. Kad bezbožnici niču kao trava, i cvjetaju svi koji čine bezakonje, to biva zato, da bi se iztriebili do veka.

8. A ti si, Gospode, visok u viek.

9. Jer evo neprijatelji tvoji, Gospode, jer evo neprijatelji tvoji ginu, i razsipaju se svi, koji čine bezakonje;

10. A moj rog ti uzvišuješ kao *rog* od jednoroga, ja sam pomazan novim uljem.

11. I oko moje vidi neprijatelje moje; i o bezakonicih, koji ustaju na mene, slušaju uši moje.

12. Pravednik se zeleni kao palma, kao cedar na Libanu uzvišuje se.

13. Koji su zasadjeni u domu Gospodnjem, zelene se u dvorih Boga našega;

14. Rodni su i u starosti, jedri i zeleni,

15. Javljačući, da je pravedan Gospod, branič moj, i da neima u njem nepravde.

PSALAM 93.

GOSPOD kraljuje. Obukao se u veličanstvo, obukao se Gospod u silu i opasao se. Zato je okrug zemaljski tvrd, i neće se pomaći.

2. Priestol tvoj stoji od izkona; od veka ti si.

3. Podižu rieke, Gospode, podižu rieke glas svoj, podižu rieke vale svoje:

4. Od hujanja vode mnoge i silne, od valah morskih silniji je na visini Gospod.

5. Svjedočanstva su twoja veoma tvrda; domu twojemu

pripada svetost, Gospode, na
dugo vrieme.

PSALAM 94.

Bože od osvete, Gospode,
Bože od osvete, pokaži se;

2. Podigni se, sudče zemaljski,
podaj zaslugu oholim.

3. Dokle će se bezbožnici,
Gospode, dokle će se bezbožnici hvaliti?

4. Ruže i oholo govore, veličaju se svikoji čine bezakonje.

5. Gaze narod tvoj, Gospode,
i baštinu tvogu muče.

6. Uдовici i došljaka ubijaju,
ju i širote more.

7. I govore: neće vidjeti Gospod, i neće dozнати Bog Jakovljev.

8. Orazumite se, preludi ljudi!
I bude! kad ćete biti pametni?

9. Koji je stvorio uho, zar neće? i koji je oko načinio,
zar nevidi?

10. Zar neće obličiti, koji narode razumljuje, koji uči čovjeka da zna?

11. Gospod zna, misli ljudem
kako su ništave.

12. Blago čovjeku, koga ti,
Gospode, razumljuješ, i zakonom svojom učiš;

13. Da bi mi dao mir u zle
dane, dok se izkopa jama bezbožniku.

14. Jer neće odbaciti Gospod
naroda svojega, i baštine svoje neće ostaviti.

15. Jer će se sud vratiti na

pravdu; i njega će naći svi
prava srca.

16. Tko će ustati za mene su-
prot zlim? Tko će ustati za
mene suprot onim, koji čine
bezakonje?

17. Kad mi Gospod nebi bio
pomoćnik, brzo bi se duša moja
preselila *onamo*, gdje se muči.

18. Kad rećem: drhće mi
noga, milost tvoja, Gospode,
prihvata me.

19. Kad se umnože brige u
srcu mom, utjehe tvoje razgo-
varaju dušu moju,

20. Hoće li blizu tebe stati
priestol krvnički, i *onaj*, koji
namišlja nasilje nasuprot za-
konu?

21. Sprěmaju se na dušu prav-
vednikovu, i krv pravu okriv-
ljuju.

22. Ali je Gospod moje pri-
stanište, i Bog je moj tvrdo utocište moje.

23. On će im vratiti za bez-
akonje njihovo, za njihovu zlo-
ču iztriebit će ih, iztriebit će
ih Gospod, Bog naš.

PSALAM 95.

Hodite, zapjevajmo Gospo-
du, pokliknimo, *Bogu*, gradu
spasenja svojega!

2. Izadjimo pred lice njegovo
s hvalom, u pjesmah poklik-
nimo mu!

3. Jer je Gospod velik Bog i
velik kralj nad svimi bogovima.

4. U njegovoju su ruci dubine

zemaljske, i visine gorske nje-gove su.

5. Njegovo je more i on ga je stvorio, i suhotu su ruke nje-gove načinile.

6. Hodite, poklonimo se, pri-padnimo, kleknimo pred Gospodom tvorcem svojim.

7. Jer je on Bog naš i mi narod paše njegove i ovce ruke njegove. Sad kad biste poslu-šali glas njegov:

8. „Nemojte da vam odrveni srce vaše kao u Meribi, kao u dan kušanja u pustinji,

9. Gdje mè izkušaše otcu vaši, izpitaše i vidješe djelo moje.

10. Četrdeset godinah srdih se na rod onaj, i rekoh: ovi ljudi tumaraju srcem, i nezna-ju putovah mojih;

11. Izato se zakleh u gnjevu svom, da neće ući u mir moj.“

PSALAM 96.

PJEVAJTE Gospodu pjesmu novu, pjevaj Gospodu sva zemljo!

1. Pjevajte Gospodu, blago-sivljajte ime njegovo, javljajte od dana na dan spasenje nje-govo.

2. Kazujte po narodih slavu njegovu, po svih plemenih ču-desa njegova.

3. Jer je velik Gospod i valja ga hvaliti; strašniji je od svih bogovah.

4. Munje njegove sievaju po okrugu zemaljskom; vidi i strepi zemlja.

5. Gore kao vosak tope se od

6. Slava je i veličanstvo pred licem njegovim, sila i krasota u svetinji njegovoj.

7. Dajte Gospodu, plemena narodna, dajte Gospodu slavu i čast.

8. Dajte Gospodu slavu pre-ma imenu njegovu. Nosite da-re i idite u dvore njegove.

9. Poklonite se Gospodu u svetoj krasoti. Strepi pred njim, sva zemljo!

10. Recite narodom: Gospod kraljuje; zato je okrug zemaljski tvrd i neće se pomjestiti; on će suditi narodom pravo.

11. Nek se vesele nebesa i zemlja se raduje; neka pljeska more i što je u njem;

12. Neka skače polje i sve što je na njem; tada nek se raduju sva drveta šumska

13. Pred licem Gospodnjim; jer ide, jer ide da sudi zemlji. Sudit će okrugu zemaljskomu po pravdi, i narodom po istini svojoj.

PSALAM 97.

GOSPOD kraljuje: nek se ra-duje zemlja; nek se vesele ostrva mnoga.

2. Oblak je i mirak oko njega; blagost i pravda podnožje priestolu njegovu.

3. Oganj ide pred njim, i pali na okolo neprijatelje njegove.

4. Munje njegove sievaju po okrugu zemaljskom; vidi i strepi zemlja.

5. Gore kao vosak tope se od

lica Gospodnjega, od lica Gospoda svoj zemlji.

6. Nebesa kazuju pravdu njegovu, i svi narodi vide slavu njegovu.

7. Nek se stide svi, koji se klanjaju kipovom, koji se hvali idoli svojimi. Poklonite mu se svi bogovi.

8. Čuje i raduje se Sion, i kćeri se Judejske vesele radi sudova tvojih, Gospode!

9. Jer si ti, Gospode, visok nad svom zemljom i nadvišuješ sve bogove.

10. Koji ljubite Gospoda, mrzite na zlo. On čuva duše svetacah svojih; iz rukuh bezbožničkih otima ih.

11. Svjetlost se prosipa na pravednika, i veselje na one koji su prava srca.

12. Radujte se pravedni o Gospodu, i slavite sveto ime njegovo.

PSALAM 98:

Psalm.

Pojte Gospodu pjesmu novu, jer učini čudesu. Pomože mu desnica njegova i sveta mišica njegova.

2. Javi Gospod spasenje svoje, pred narodi odkri pravdu svoju.

3. Opomenu se milosti svoje i vjernosti svoje k domu Izraelovu. Vidješe svi krajevi zemaljski spasenje Boga našega.

4. Raduj se Gospodu svá ze-

mljo; pjevajte, poklikujte i popievajte!

5. Udarajte Gospodu u gusle, u gusle i s glasom psalamskim.

6. U trube i u robove zatrubitie pred kraljem Gospodnjim.

7. Neka pljeska more i što je u njem, okrug zemaljski i koji na njem žive;

8. Rieka neka pljeskaju rukama; gore nek se skupa raduju

9. Pred licem Gospodnjim; jer ide da sudi zemlji; sudit će okrugu zemaljskomu pravedno, i narodom vjerno.

PSALAM 99:

Gospod kraljuje: neka strepe narodi; sjedi na herubimih: nek se drma zemlja!

2. Gospod je na Sionu velik i visok nad svimi narodi.

3. Neka slave veliko i strašno ime tvoje; da je svet!

4. Neka slave silu kralja, koji ljubi pravdu. Ti si utvrdio pravdu; sud i pravdu ti si utvrdio u Jakovu.

5. Uzvišujte Gospoda Boga našega, i klanjajte se podnožju njegovu; da je svet!

6. Mojsija i Aron, svećenici njegovi, i Samuel, jedan od onih koji prizivaju ime njegovo, prizivaju Boga, i on ih usliši.

7. Ustupu od oblaka govoraš im; oni čuvahu zapoviesti njegove i uredbu koju ih dade.

8. Gospode, Bože naš, ti si ih

uslišio ; ti si im bio Bog blag i plaćao za djela njihova.

9. Uzvišujte Gospoda Boga našega i klanjajte se na svetoj gori njegovoj, jer je svet Gospod Bog naš.

PSALAM 100.

Psalam pohvalan.

RADUJ se Gospodu sva zemljo!

2. Služite Gospodu veselo; idite pred lice njegovo pjevajući!

3. Poznajte Gospoda; da je Bog. On nas je stvorio, i mi smo *bastina* njegova, narod njegov i ovce paše njegove.

4. Ulazite na vrata njegova sa slavom, u dvore njegove shvalom. Slavite ga, i blagosivljajte ime njegovo.

5. Jer je dobar Gospod ; milost njegova je u viek, i istina njegova od koljena na koljeno.

PSALAM 101.

Psalam Davidov.

MILOST i pravdu pjevam; tebe, Gospode, slavim.

2. Razmišljam o putu pravom, kad bi god došao k mene, hodim u bezazlenosti srca svojega u domu svom.

3. Nestavljam pred oči svoje rieči nepotrebne, mrzin na djela koja su protiv zakonu, nepristajem za njimi.

4. Srce pokvareno daleko je od mene; zlih neznam.

5. Tko tajno opada bližnjega svojega, toga izgonim; tko je ohola oka i naduta srca, toga netrpim.

6. Oči su moje *obraćene* na vjerne na zemlji, da bi sjedeli sa mnom. Tko hodi putem pravim, taj služi meni.

7. Neživi u domu mojem, koji radi lukavo; koji govori laž, nestoji pred očima mojima.

8. Jutrom zatirem sve bezbožnike na zemlji, da bih iztriebio iz grada Gospodnjega sve, koji čine bezakonje.

PSALAM 102.

Molitva nevoljnoga, kad mu je težko, pa pred Gospodom izliva tugu svoju.

GOSPODE! čuj molitvu moju, i vika mojanek izadje pred te.

2. Nemoj odvratiti lica svojega od mene; u dan, kad sam u nevolji, prigni k meni uho svoje, u dan, kad te prizivam, poteci usliši me.

3. Jer prodjoše kao dim dani moji, i kosti moje kao topionica ogorješe.

4. Pokošeno je kao trava i posahlo srce moje, da zaboravih jesti hljeb svoj.

5. Od uzdisanja mojega priunu kost moja za meso moje.

6. Postadoh, kao gem u pustini; ja sam kao sova na zidinah.

7. Nespavam, i sjedim kao ptica bez druge na krovu.

8. Svaki dan ruže me neprija-

telji moj, i koji su se pomamili na mene, mnom se uklinju.

9. Jedem pepeo kao hljeb, i piće svoje raztvaram suzami
10. Od gnjeva tvojega i srdnje tvoje; jer podigavši me bacio si me.

11. Dani su moji kao sjena, koja prolazi, i ja kao trava o-suših se.

12. A ti, Gospode, ostajes do veka, i spomeni tvoj od koljena do koljena.

13. Ti ćeš ustati, smilovat ćeš se na Sion, jer je vrieme smilovati se nanj, jer je došlo vrieme;

14. Jer slugami tvojim omilje i kamenje njegovo, i prah njegov žale.

15. Tada će se neznabozci bojati imena Gospodnjega, i svi kraljevi zemaljski slave njegove;

16. Jer će Gospod sazidati Sion, i javiti se u slavi svojoj;

17. Pogledat će na molitvu onih koji neimaju pomoći, i neće se oglušiti molbe njihove.

18. Napisat će se ovo potonjemu rodu, i narod na novo stvoren hvalit će Gospoda,

19. Što je primikao sa svete visine svoje, Gospod pogledao s neba na zemlju,

20. Da čuje uzdisanje sužnjevo, i odrieši sinove smrtne;

21. Da bi kazivali na Sionu ime Gospodnje, i hvalu njegovu u Jerusalimu,

22. Kad se skupe narodi i kraljevstva da služe Gospodu.

23. Strošio je na putu snagu moju, skratio dane moje.

24. Rekoh: Bože moj! nemoj me uzeti u polovini danah mojih. Tvoje su godine od koljena do koljena.

25. Davno si postavio zemlju, i nebesa su djelo rukuh tvojih.

26. To će proći, a ti ćeš ostati, sve će to kao haljinu ovetšati, kao haljinu promienit ćeš ih i promienit će se.

27. Ali ti si taj isti, i godine tvoje neće izteći.

28. Sinovi će slugah tvojih živjeti, i sjeme će se njihovo utvrditi pred licem tvojim.

PSALAM 103.

Davidov.

BLAGOSIVLJAJ, dušo moja, Gospoda, i sve, što je u meni, sveto ime njegovo.

2. Blagosivljaj, dušo moja, Gospoda, i nezaboravljam ni jednoga dobra što ti je učinio.

3. On ti prašta sve griehe i izjejljuje sve bolesti tvoje;

4. Izbavlja od groba život tvoj, vjenčava te dobrotoni i milošću.

5. Izpunja dobrim želje tvoje, ponavlja se kao u órla mladost tvoja.

6. Gospod tvori pravdu i sud svim, kojim se krivo čini.

7. Pokaza putove svoje Moj-

siji, sinovom Izraelovim dje-
la svoja.

8. Milostiv je i dobar Gospod,
spor na gnjev i veoma blag.

9. Negnjevi se jednak, ni-
ti se do veka srđi.

10. Nepostupa s nami po
griesih naših, niti nam vraća
po nepravdah naših.

11. Nego koliko je nebo viso-
ko od zemlje, toliko je milost
njegova k onim, koji ga se
boje.

12. Koliko je iztok daleko od
zapada, toliko udaljuje od nas
bezakonja naša.

13. Kako otac žali sinove,
tako Gospod žali one, koji ga
se boje.

14. Jer zna gradju našu, o-
pominje se da smo prah.

15. Dani su čovječji kao tra-
va; kao cvjet u polju tako
cvjeta.

16. Dune vjetar nanj, i ne-
stane ga, niti će ga više po-
znati mjesto njegovo.

17. Ali milost Gospodnja
ostaje od veka do veka na
onih, koji ga se boje, i pravda
njegova na sinovih sinovih,

18. Koji drže zavjet njegov,
i pamte zapoviesti njegove,
da ih izvršuju.

19. Gospod na nebesih po-
stavi priestol svój, i kraljev-
stvo njegovo svim vlada.

20. **BLAGOSIVLJAJTE** Go-
spoda, andjeli njegovi, koji
ste silni jakošći, izvršujete

rieč njegovu slušajuć glas rie-
ći njegove.

21. Blagosivljajte Gospoda
sve vojske njegove, sluge nje-
gove, koje tvorite volju nje-
govu.

22. Blagosivljajte Gospoda
sva djela njegova, po svih mje-
stih vlade njegove! Blagosiv-
ljaj, dušo moja, Gospoda!

PSALAM 104.

BLAGOSIVLJAJ, dušo moja,
Gospoda! Gospode, Bože moj,
velik si veoma, obukao si se
u veličanstvo i krasotu.

2. Obukao si svjetlo kao ha-
ljinu, razapeo nebo kao ša-
tor;

3. Vodom si pokrio dvorove,
svoje, oblake načinio si, da su
ti kola, ideš na krilih vjetri-
nih.

4. Činiš vjetrove, da su ti an-
djeli, plamen ognjeni, da su ti
sluge.

5. Utvrđio si zemlju na teme-
lijih njezinih, da se nepomje-
sti u viek veka.

6. Bezdanom kao haljinom o-
djenuo si ju; na gorah stoje
vode.

7. Od prietnje tvoje hježe,
od gromovnoga glasa tvojega
teku.

8. Izlaze na gore i slaze u do-
line, na mjesto, koje si im ut-
vrđio.

9. Postavio si medju, preko
koje neprelaze, i nevracaju se
da pokriju zemlju.

10. Izveo si izvore po dolinah,
izmedju gorah teku vode.

11. Napajaju sve zvieri poljske;
divlji magarci gase žedju svoju.

12. Na njih ptice nebeske žive;
kroz grane razlieže se glas njihov.

13. Napajaš gore s visinah svojih, plodovi djelah tvojih
siti se zenilja.

14. Daješ te raste trava stoci,
i zelen na korist čovjeku, da
bi izvodio hlijeb iz zemlje.

15. I vino veseli srce čovjeku,
i lice se svjetli od ulja, i hlijeb
kriepi srce čovjeku.

16. Site se drveta Božja, cedri
Libanski, koje si posadio.

17. Ptice viju na njih gnezda;
stanak je rodin na jelah.

18. Gore visoke divokozam,
kamen je utočište zečevom.

19. Stvorio si mjesec, da pokazuje vremena, sunce pozna-
je zapad svoj.

20. Stereš tamu, i biva noć,
po kojoj izlazi sve zvierje šum-
sko;

21. Lavovi riču za plienom,
i traže od Boga hrane sebi.

22. Sunce grane, i oni se sakriva-
ju i liežu u lože svoje.

23. Izlazi čovjek na posao
svoj, i na rad svoj do večera.

24. KAKO je mnogo djelah
tvojih, Gospode! Sve si pre-
mudro stvorio; puna je zem-
lja blaga tvojega.

25. Gle, more veliko i široko,

tu gnižu bez broja životinja
mala i velika;

26. Tu ladje plove, krokodil,
kojega si stvorio, da se igra po
njem.

27. Sve tebe čeka, da im da-
ješ piću na vrieme.

28. Daješ im, primaju; otvo-
riš ruku svoju, site se dobra.

29. Odvratiš lice svoje, žalo-
ste se; uzmeš im duh, ginu i
u prah svoj povraćaju se.

30. Pošleš duh svoj, postaju-
i ponavljaš lice zemlji.

31. Slava Gospodu u viek;
nek se veseli Gospod za djela
svoja!

32. On pogleda na zemlju, i
ona se trese; dotakne se go-
rah, i dime se.

33. Pjevat ēu Gospodu za ži-
vota svojega; hvalit ēu Boga
svojega dok sam god.

34. Neka mu bude mila be-
sjeda moja; veselit ēu se o Go-
spodu.

35. Neka nestane grješnikah
sa zemlje, i bezbožnikah neka
nebude više! Blagosivljaj, du-
šo moja, Gospoda! Aleluja!

PSALAM 105.

HVALITE Gospoda; glasite
ime njegovo; javljajte po na-
rodih djela njegova.

2. Pjevajte mu i slavite ga;
kazujte sva čudesna njegova.

3. Hvalite se svetim imenom
njegovim; nek se veseli srce
onih, koji traže Gospoda.

4. Tražite Gospoda i silu nje-

govu, tražite lice njegovo bez prestanka.

5. Pamtite čudesa njegova koja je učinio, znake njegove i sudove ustah njegovih.

6. Sjeme Abrāhamovo služe su njegove, sinovi Jakovljevi izabrani njegovi.

7. On je Gospod Bog naš, po svoj su zemlji sudovi njegovi.

8. Pamti u viek zavjet svoj, rieč koju je dao na tisuću koljenah,

9. Što je zavjetovao Abrahamu, i zašto se kleo Isaku.

10. To je postavio Jakovu za zakon, i Izraelu za zavjet vječni.

11. Govoreć: tebi ēu dati zemlju Kanaanskú u naslijedni dio:

12. Tada ih još bijaše malo na broj, bijaše ih malo, i bje-hu došljaci.

13. Idjahu od naroda do naroda, iz jednoga kraljevstva k drugomu plemenu.

14. Nedade nikomu da im na-hiudi, i karaše za njih kraljeve:

15. „Nedirajte u pomazanike moje, i prorokom mojim neči-nite žla.“

16. I PUSTI glad na onu zemlju; i potr sav hljeb što je za hranu,

17. Posla pred njimi čovjeka; u roblje prodan bi Josip.

18. Okovima stegoše noge njegove, gvoždje tišaše dušu njegovu,

19. Dok se steće rieč njegova, i rieč Gospodnja proslavi ga.

20. Posla kralj i odričeš ga; gospodar nad narodi, i pu-sti ga.

21. Postavi ga gospodarom nad domom svojim, i zapovje-dnikom nad svim što imaše,

22. Da vlada nad knezovi njegovimi po svojoj volji, i starješine njegove urazum-ljuje.

23. Tada dodje Izrael u Egi-pat, i Jakov se preseli u zemlju Hamovu.

24. I namnoži Bog narod svoj, i učini ga jačega od neprijate-ljih njegovih.

25. Prevrnu se srce njihovo, te omrznuše na narod njegov, i činiše lukavstvo slugam nje-govim.

26. POSLA Mojsiju, slugu svojega, Arona, izabranika svojega.

27. Pokazaše medju njimi čud-dotvornu silu njegovu i znake njegove u zemlji Hamovoj.

28. Pusti mrak i zamraći, i neprotiviše se rieči njegovoj.

29. Pretvorи vodu njihovu u krv i pomori ribu njihovu.

30. Provre zemlja njihova ža-bami, i sobe kraljevah njihovi-h.

31. Reče, i dodjoše bubiće, usi po svih krajevih njihovih.

32. Mjesto dažda posla na njih grād, živi oganj na zemlju njihovu.

33. I pobi čokote njihove

šmokvē njihovē; i potr drveta u krajevih njihovih.

34. Reče, i dodjoše skakavci i gusjenice nebrojene;

35. I izjedoše svu travu po zemlji njihovoj, i pojedoše rod u polju njihovu.

36. I pobi sve prvence u zemlji njihovoj, prvine svakoga truda njihova.

37. Izvede Izraelce sa srebrom i zlatom, i nebješe mlojava u plemēnih njihovih.

38. Obradova se Egipt izlazu u njihovu, jer strah njihov bješe nanj pau.

39. Razastrie im oblak za pokrivač, ioganj da svjetli noću.

40. Moliše, i posla im prepelice, i hljebom ih nebeskim hrani.

41. Otvori kamen, i proteće voda; rieke protekoše po sruhoj pustinji.

42. Jer se opominjaše svete rieči svoje k Abrahamu, služi svojemu.

43. I izvede narod svoj u radosti, izabrane svoje u veselju.

44. I dade im zemlju narodah i trud tujjinacah u nasljedstvo.

45. Da bi čuvali zapoviesti njegove, i zakone njegove pažili. Aleluja.

PSALAM 106.

HVALITE Gospoda; jer je dobar; jer je do veka milost njegova.

2. Tko će izkazati silu Go-

spodiju? izpričati svu slavu njegovu?

3. Blago onim, koji drže istinu i tvore pravo svagda!

4. Opomeni me se, Gospode, po svojoj milosti k narodu svojem; pohodi me pomoću svojom.

5. Da bih vido u dobru izabrane tvoje, veselio se u veselju naroda tvojega, hvalio se zajedno s nasljedstvom tvojim.

6. Sgriješismo s otci svojimi, postasmo krivci, bezakonici.

7. Otci naši u Egiptu ne razumješe čudesah tvojih, ne opominjahu se velikih milosti tvojih, i vikahu kraj mora, kraj crvenoga mora.

8. Ali im on pomože imena svojega radi, da bi pokazao silu svoju.

9. Zaprieti crvenomu moru i presahnu; i provede ih preko bezdane kao preko pustinje:

10. I sačuva ih od ruke ne navidnikove, i izbavi ih iz ruke neprijateljeve.

11. Pokori voda neprijatelje njihove, ni jedan od njih ne osta.

12. Tada vjerovaše riečim njegovim, i pjevaše mu hvalu.

13. Ali brzo zaboraviše djela njegova, i nepočekaše vole njegove.

14. Pôlakomise se u pustinji, i stadoše, kušati Boga u zemlji gdje se neživi.

15. On izpuni molbu njihovu,

vu, ali posla pogibao na dušu njihovu.

16. Pozavidješe Mojsiji i Aronu, kojega bješe Gospod osvetio.

17. Razsjede se zemlja, i proždrie Datana i zatrpa četu Aironovu.

18. I spali ogranj četu njihovu, i plamen sažeže bezbožnike.

19. Načiniše tele kod Horeba, i klanjahu se kipu.

20. Mjenjahu slavu svoju na priliku vola, koji jede travu.

21. Zaboraviše Boga spasitelja svojega, koji je učinio velika djela u Egiptu,

22. Divna u zemlji Hamovojo, strašna na crvenom moru.

23. I hoćaše ih iztriebiti; da Mojsija, izabranik njegov, nestade kao u razsjelini pred njim, i neodvrati jarost njegovu da ih neiztriebi.

24. Poslije nemariše za zemlju željenu, nevjerovale riječi njegovoj.

25. Pobuniše se u šatorih svojih, neslušaše glasa Gospodnjega.

26. Ion podiže ruku svoju na njih, da ih pobije u pustinji,

27. Da pobije pleme njihovo među narodi, i razsije ih po zemljah.

28. I pristaše za Balfegorom, i jedoše, prineseno na žrtvu mrtvina.

29. I razsrdiše Boga djeli svojimi, i udari u njih pogibao.

30. I ustade Fines, i umilostivi, i prestade pogibao.

31. I to mu se primi u pravdu, od koljena do koljena do veka.

32. I razgnjeviše Boga na vodi Meribi, i Mojsija postrada njih radi;

33. Jer dotužiše duhu njegovu, i pogriješi ustima svojima.

34. Neiztriebiše naroda, za koje im je Gospod rekao;

35. Nego se pomiešaše s neznabozči, i naučiše djela njihova.

36. Stadoše služiti idolom njihovim, i oni im biše zamka.

37. Sinove svoje i kćeri svoje prinošahu na žrtvu djavolom.

38. Prolivahu krv pravu, krv sinovah svojih i kćerih svojih, koje prinošahu na žrtvu idolom Kanaanskim, i oskvrni se zemlja krvnimi djeli.

39. Oskvrniše sebe djeli svojimi, i počiniše preljubu postupanjem svojim.

40. I planu gnjev Gospodnji na narod njegov, i omrznu mu dio njegov.

41. I predade ih u ruke neznačake, i nenavidnici njihovi stadoše gospodariti nad njimi.

42. Dosadjivalu im neprijatelji njihovi, i oni biše pokorenili pod vlast njihovu.

43. Mnogo ih je putah izbjavljao, ali ga oni srdjahu namjerami svojimi, i biše poušteni za bezakonje svoje.

44. Ali on pogleda na nevo-

lju njihovu, čuvši tužnjavu
njihovu,

45. I opomenu se zavjetu svojega s njimi, i pokaja se po velikom milosrdju svom,

46. I učini, te ih stadoše žaliti svi koji ih bježu zarobili.

47. SPASI NAS, Gospode Bože naš, i pokupi nas iz neznabozacah, da slavimo sveto ime tvoje, da se hvalimo tvojom slavom!

48. Blagosloven Gospod Bog Izraelov od veka i do veka!

I sav narod neka kaže: amen! Aleluja!

PSALAM 107.

HVALITE Gospoda, jer je dobar; jer je do veka milost njegova.

2. Tako neka reku, koje je izbavio Gospod, koje je izbavio iz ruke neprijateljeve,

3. Skupio ih iz zemaljah, od istoka i zapada, od sjevera i mora.

4. Lutahu po pustinji gdje se neživi, puta gradu naseljenomu nenahodjahu;

5. Bježu gladni i žedni, i duša njihova iznemagaše ti njih;

6. Ali zavikaše ka Gospodu u tuzi svojoj; i izbavi ih iz nevolje njihove.

7. I izvede ih na pravi put, koji ide u grad naseljeni.

8. Neka hvale Gospoda za milost njegovu, i za čudesa njegova radi sinovah ljudskih!

9. Jer siti dušu taštu, i dušu gladnu puni dobra.

10. SJEDJAHU u tami i u sjeni smrtnoj, okovani u tugu i gvoždje;

11. Jer neslušahu riečih Božjih, i nemarahu za volju višnjega.

12. On poništi srce njihovo stradanjem; spotakoše se, i nebjese tko da pomože.

13. Ali zavikaše ka Gospodu u tuzi svojoj, i izbavi ih iz nevolje njihove;

14. Izvede ih iz tame i sjene smrtne, i razkide okove njihove.

15. Neka hvale Gospoda za milost njegovu, i za čudesu njegova radi sinovah ljudskih!

16. Jer razbi vrata mijedena, i prievednice gvozdene slomi.

17. Bezumuči postradaše za nevaljale puteve svoje i za nepravde svoje.

18. Svako se jelo gadilo duši njihovoj, i dodjoše do vratu smrtnih.

19. Ali zavikaše ka Gospodu u tuzi svojoj, i izbavi ih iz nevolje njihove.

20. Posla rieč svoju i izcieli ih, i izbavi ih iz groba njihova.

21. Neka hvale Gospoda za milost njegovu, i za čudesu njegova radi sinovah ljudskih!

22. I neka prinesu žrtvu za hvalu, i kazajui djela njegova u pjesmali!

23. Koji plove po moru na korablji, i rade na velikih vodah;

24. Oni su vidjeli djela Gospodnja i čudesa njegova u dubini;

25. Kaže, i diže se silan vjetar, i ustaju vali na njem,

26. Dižu se do nebesa i spuštaju do bezdana: duša se njihova u nevolji razliva;

27. Posrću i ljlajaju se kao pijani; sve mudrosti njihove nestaje.

28. Ali zavikaše ka Gospodu u tuzi svojoj, i izvede ih iz nevolje njihove.

29. On obraća vjetar u fisu, i vali njihovi umukni.

30. Veselo se kada se štisaju, i vodi ih u pristanište koje žele.

31. Neka hvale Gospoda za milost njegovu, i za čudesu njegova radi sinovâh ljudskih!

32. Neka ga uzvišuju na sahoru narodnom, na skupštini starješinskoj slave ga!

33. On pretvara rieke u puštinju, i izvore vodene u suhotu,

34. Rodnu zemlju u slannu *pustaru*, za nevaljalstvo onih, koji žive na njoj.

35. On PRETVARA puštinju u jezera, i suhu zemlju u izvore vodene,

36. I naseljavaju onamo gladne. Oni zidaju gradove za življene;

37. Siju polja, sade vinograde i sabiraju ljetinu.

38. Blagoslovija ih i muože se jako, i stoke im neumaljuje.

39. PRIJE ih bijaše malo, padahu od zla i nevolje, što ih stizaše.

40. On sipa sramotu na knezove; i ostavlja ih, da lutaju po pustinji gdje neima putova.

41. On izvlači ubogoga iz nevolje, i plemena innozi kao stado.

42. Dobro vide i raduju se, a svako nevaljaostvo zatiskuje usta svoja.

43. Tko je mjudar, neka zapamti ovo, i neka poznaće milosti Gospodnje,

PSALAM 108.

Pjesma. Psalam Davidov.

Gotovo je srce moje, Bože; pjevat ēu i hvaliti ēu zajedno sa slavom svojom.

2. Preći se psaltire i gusle; ustat ēu rano.

3. Slavit ēu tebe, Gospode; po narodih, pojat ēu tebi po plemenili.

4. Jer je svrhi nebesali milost tvoja i do oblaka bri istina tvoja.

5. Uzvisi se više nebesali Bože, i po svoj zemlji neka bude slava tvoja!

6. Da bi se izbavili mili tvoji; pojnozi desnicom svojom, i usliši me.

7. Bog reče u svetinji svojoj: veselit ēu se, razdilit ēu Sihem; i dolinn Suhot razmjerit ēu.

8. Moj je Gilead, moj je Ma-našije, Efraim je snaga glave moje, Juda šibika moja.

9. Moab je časa iz koje se umivam Edomiu ču pružiti obuću svoju; nad zemljom Filistejskom popievat će.^a

10. Tko će me odvesti u tvrdi grad? tko će me odprati do Edoma?

11. Zař nećeš ti, Bože, koji si nias odbacio, i neideš, Bože, s vojskami našimi?

12. Daj nam pomoc u tjeskobii; obranā je čovječja uzalud.

13. Bogom smo jaki; on gazi neprijatelje naše.

PSALAM 109.

Načelniku pjevačkomu. Davidov psalm.

Bože, slavo moja, nemoj mučati;

2. Jer se usta bezbožnička i usta lukavā na me otvorise; go-yore za mnom jezikom lažljivim.

3. Riečmi zlobiunji sa svih strana me gone me, i oružaju se na me ni za što.

4. Za ljubav moju ustaju na mene, a ja se molim.

5. Vraćaju mi zlo za dobro, i mržnju za ljubav moju.

6. Postavi nad njim starješinu, bezbožnika, i protivnik neka mu stane s desne strane.

7. Kad se stane suditi, neka izadje krv, i molitva njegova neka bude grieš.

8. Neka budu dani njegovi kratki, i vlast njegovu neka dobije drugi.

9. Djeca njegova nek budu sirote, i žena njegova udovica.

10. Djeca njegova nek se potucaju i prose, i neka traže hleba izvan svojih pustolnih.

11. Neka mu uzmē dužnik sve što ima, i neka razgrabe tudjini muku njegovu.

12. Nek se nenadje nitko, tko bi ga ljubio, ni tko bi se smilovao na sirote njegové.

13. Potomstvo njegovo nek se zatre, u drugom koljenu neka pogine ime njihovo.

14. Bezakonje starih njegovih nek se spomene u Gospoda, i grieši matere njegove nek se neizbriše.

15. Neka budu svagda pred Gospodom, i on neka iztriebi spomen njihov na zemlji;

16. Zato što se nije sjećao činiti milost, nego je gonio čovjeka ništega i ubogoga, i tužnomu u srcu tražio smrt.

17. Ljubio je kletvu, neka ga i stigne; nije mario za blagoslov, neka i otide od njega.

18. Nek se obuče u kletvu kao u haljinu, i ona nek udje, u njega kao voda, i kao ulje u kosti njegove.

19. Nek imu onai bude kao haljina, u koju se oblači, i kao pojas, kojim se svagda paše.

20. Takva plaća nek bude od Gospoda onim, koji me nena-

vide, i koji govore zlo na dušu moju.

21. A MENI, Gospode, Gospode, učini što priliči imenu tvojemu. Ti si dobar, milošću svojom izbavi me.

22. Jer sam nevoljan i ništ, i srce je moje ranjeno u meni.

23. Nestaje me kao sjene, kad se odmiče; tjeraju me kao skalkavce.

24. Koljena moja iznemogoše od posta, i telo moje omrša.

25. Postao hoh podsmieh njim; videć me mašuglavom svojom.

26. Pomozi mi Gospode, Božje moj, spasi me po milosti svojoj.

27. Neka poznadu, da je ovo tvoja ruka, i ti, Gospode, da si ovo učinio.

28. Oni kunu, a ti blagoslovi; ustaju, ali nek se postide, i sluga se tvoj obrađuje.

29. Nek se protivnici moji obuku usramotu, i kaohaljinom nek se pokriju stidom svojim.

30. Hvalit ću Gospoda veoma ustima svojima, i usred mnogih slavit ću ga,

31. Jer stoji s desne strane ubogomu, da bi ga spasio od onih, koji osudjuju dušu njegovu.

PSALAM 110.

Davidov psalam.

REĆE GOSPOD Gospodu mojeniu: sjedi meni s desne strane, dok položim neprijatelje tvoje za podnožje nogama tvojima.

2. Šibiku sile daje ti Gospod sa Siona: vladaj sred neprijateljih svojih.

3. U dan rata tvojega narod je tvoj gotov u svetoj krasoti. Kao rosa zori iz utrobe; takva je u tebe mladost tvoja.

4. Gospod se zakleo, i neće se pokajati: ti si svećenik do veka po redu Melhisedekovu.

5. Gospod je tebi s desne strane. Pobit će u dan gnjeva svojega kraljeve;

6. Suditi će narodom, napunit će zemlju trupovah; satrt će glavu na zemlji širokoj.

7. Iz potoka će na putu pitи, i zato će podignuti glavu.

PSALAM 111.

Aleluja.

HVALIM te, Gospode, od svega srca na vieću pravedničkom i u skupštinah.

2. Velika su djela Gospodnja, draga svim koji ih ljube.

3. Djelo je njegovo slava i krasota, i pravda njegova traje do veka.

4. Čudesna je svoja učinio, da se nezaborave; dobar je i milostiv Gospod.

5. Hranu daje onim koji ga se boje, pamti u viek zavjet svoj.

6. Silu djelah svojih javio je narodu svojemu davši im naslijedstvo narodah.

7. Djela su rukuh njegovih istina i pravda; vjeme su zapoviesti njegove;

8. Tvrde su za u viek viek; osnovane na istini i pravdi.

9. Izbavljenje posla narodu svojemu; postavi za uviek za-vjet svoj. Ime je njegovo sve-to, i valja mu se klanjati.

10. Pocetak je mudrosti strah Gospodnji; dobra su razuma svi koji ih tvore. Hvala njego-va traje do viek-a.

PSALAM 112.

Aleluja.

BLAGO čovjeku, koji će boji Gospoda, koinu su veoma omiljene zapoviesti njegove.

2. Silno će biti na zemlji sje-me njegovo, rod pravednički biti će blagosloven.

3. Obilje je i bogatstvo u domu njegovu, i pravda njegova traje do viek-a.

4. U tami sjaje svjetlo pravednikom od dobrega, milostivoga i pravednoga.

5. Blago onomu koji je milo-stiv i daje u zajam! On će dati tvrdju nećim svojim na sudu.

6. Jer neće postrnuti do viek-a, pravednik će se spominja-ti u viek.

7. Neboji se zla glasa; srce je njegovo stalno, uzda se u Gospoda.

8. Utvrđeno je srce njegovo, neće se pobojati, i vidjet će ka-kopadaju neprijatelji njegovi.

9. Prosipa, daje ubogim; prav-da njegova traje do viek-a, rog se njegov uzvišuje u slavi.

10. Bezbožnik vidi i jedi se,

škriplje svojimi zubi i sahne. Željace bezbožnikom propasti.

PSALAM 113.

Aleluja.

HVALITE, sluge Gospodnje, hvalite ime Gospodnje.

2. Da bude ime Gospodnje blagosloveno od sad i do viek-a.

3. Od iztoka sunčanoga do zapada, da se slavi ime Go-spodnje.

4. Uzvišen je nad svimi na-rodni Gospod; svrh nebesal je slava njegova.

5. Tko je kao Gospod, Bog naš, koji sjedi na visini?

6. Koji se sagiba, da vidi što je na nebesih i na zemlji;

7. Koji iz praha podiže ubogo-ga, i iz kašta uzvišuje ništega;

8. I posadjuje ga s knezovi, s knezovi u narodu njegovu;

9. Od nerodkinje naseljava kuću, učinivši je radostnom majkom sinovom. Aleluja!

PSALAM 114.

KAD IZADJE Izrael iz Egipta, dom Jakovlev iz naroda tu-djega,

2. Judeja postade svetinja Božja, Izrael oblast njegova.

3. More vidje i pobježe; Jord-an se obrati natrag.

4. Gore skakahu kao ovnovi, brdašca kao jaganjci.

5. Što ti bi, more, te pobježe, i tebi Jordane, te se obrati na-trag?

6. Gore, što skačete kao ov-novi, i brdašca kao jaganjci?

7. Pred licem Gospodnjim
drhći zemljo, pred licem Boga
Jakovljeva,

8. Koji pretvara kamen u je-
zero vodeno, kremen u izvor
vodeni.

PSALAM 115.

NE NAM, Gospode, ne nam,
nego imenu svojemu daj sla-
vu, po milosti svojoj, po istini
svojoj.

2. Zašto da govore narodi:
gdje li je Bog njihov!

3. Bog jenaš na nebesih, tvo-
ri sve što hoće.

4. Idoli su njihovi srebro i
zlatno, djelo rukuh čovječjih.

5. Usta imaju, a negovore;
oci imaju, a nevide;

6. Usi imaju, a něćuju; noz-
drve imaju, a nemirišu;

7. Ruke imaju, a nehvataju;
noge imaju, a nehode, i nepu-
štaju glasa iz grla svojega.

8. Takvi su i oni, koji ih grade,
i svi koji se uzdaju u njih.

9. DOME Izraelov, uzdaj se u
Gospoda; on im je pomoći štit.

10. DOME Aronov, uzdaj se u
Gospoda; on im je pomoći štit.

11. Koji se bojite Gospoda,
uzdajte se u Gospoda; on im
je pomoći i štit.

12. Gospod nas se opominje,
blagosivlja nas; blagosivlja
dom Izraelov, blagosivlja dom
Aronov;

13. Blagosivlja one, koji se
boje Gospoda, male i velike.

14. Da vam Gospod umnoži

blagoslove, vam i sinovom va-
šim!

15. Gospod da vaš blagoslo-
vi, tvorac neba i zemlje!

16. Nebo je nebo Gospodnje,
a zemlju je dao sinovom co-
vjećjim.

17. Neće te mrtvi hvaliti, Go-
spode, niti oni, koji sidju ona-
mo, gdje se muči.

18. Nego čemo mi blagosiv-
ljati Gospoda od sad i do vie-
ka. Aleluja.

PSALAM 116.

MILO MI je, što Gospod usliši
molitveni glas moj;

2. Što prignu k meni uho svo-
je; i zato će ga u sve dane
svoje prizivati.

3. Obkolije me bolesti smr-
ne, i jadi pakleni zadesiše me,
naidjoh na tugu i muku;

4. Ali prizvali me Gospodnje:
Gospode! izbavi dušu mojú!

5. Dobar je Gospod i prave-
dan, i Bog je naš milostiv;

6. Čuva proste Gospod; bijah
u nevolji, i pomože mi.

7. Vrati se, dušo moja, u mir
svoj; jer je Gospod dobrotvor
tvoj!

8. Ti si izbavio dušu moju od
smrti, oko moje od suzah, no-
gu moju od spoticanja.

9. Hodit će pred licem Go-
spodnjim po zemlji živiti.

10. Vjerovah, kad govorih: u
ljutoj sam nevolji.

11. Rekoh u smetnji svojoj:
svaki je čovjek laža.

12. Šta će vratiti Gospodu za sva dobra što mi je učinio?

13. Uzet će čašu spasenja, i prizvat će ime Gospodnje.

14. Izvršit će obećanja svoja Gospodu pred svim narodom njegovim.

15. Skupa je pred Gospodom smrt svetacah njegovih.

16. O Gospode! ja sam sluga tvoj, ja sam sluga tvoj, sin služkinje tvoje; razkovao si s mene okove moje.

17. Žrtvu za hvalu prijet će tebi, i ime Gospodnje prizvat će.

18. Izvršit će obećanja svoja Gospodu pred svim narodom njegovim,

19. U dvoru domu Gospodnjega, usred tebe, Jerusaleme, Aleluja!

PSALAM 117.

HVALITE Gospoda svi narodi, slavite ga sva plemena;

2. Jer je velika milost njegova k nam, i istina Gospodnja traje do veka. Aleluja!

PSALAM 118.

HVALITE Gospoda, jer je dobar, jer je do veka milost njegova.

2. Neka reče Izrael, da je do veka milost njegova;

3. Neka reče dom Aronov, da je do veka milost njegova.

4. Neka reku svi koji se boje Gospoda, da je do veka milost njegova.

5. Iz tjeskobe povikali ka Gospodu, i usliši me, izvede me na prostrano mjesto Gospod.

6. Gospod je sa mnom, nebojam se: šta će mi učiniti čovjek?

7. Gospod mi je pomoćnik: slobodno će gledati u neprijatelje svoje.

8. Bolje je uzdati se u Gospoda, nego li se oslanjati na čovjeka;

9. Bolje je uzdati se u Gospoda, nego li se oslanjati na knezove.

10. Svi me narodi obkoliše; ali ih u ime Gospodnje razbilj.

11. Obtekoše, obkoliše me; ali ih u ime Gospodnje razbilj.

12. Obkoliše me kao pčele sat, i ugasiše se kao oganj u trnju; uime ih Gospodnje razbilj.

13. Otisnuo si me da padnem, ali ine Gospod prihvati.

14. Gospod je livala moja i pjesma; on mi postade spasitelj.

15. Glas radosti i spasenja čuje se u kolibah pravedničkih: „desnica Gospodnja daje silu;

16. Desnica Gospodnja užvišuje, desnica Gospodnja daje silu.“

17. Neću umrijeti, nego će živ biti, i kazivati djela Gospodnja.

18. Karajući pokara me Gospod, ali me smrti nedade.

19. Otvorite mii vrata od

pravde, uči ēu na nje, slavit
ću Gospoda.

20. „Evo vrata Gospodnja,
na koja ulaze pravednici!“

21. Hvalim te, što si me u-
slisio i postao mi spasitelj.

22. Kamen, koji odbaciše zi-
dari, posta glava od uгла.

23. To bi od Gospoda i divno
je u naših očijuh.

24. Evo dan, koji stvori Go-
spod! Radujmo se i veselimo
se unj!

25. O Gospode, pomozi! o
Gospode, daj da bude u na-
predak!

26. Blagosloven koji ide u i-
me Gospodnje! Blagosivljamo
vas iz doma Gospodnjega!

27. Gospod je Bog krjepak,
ion nas obasja; žrtvu praznič-
nu, vezanu vrvcami, vodite
k rogovom žrtveniku.

28. Tisi Bog moj, tebe hvalim,
Bože moj, tebe uzvišujem.

29. Hvalite Gospoda, jer je
dobar, jer je milost njegova do
vieka.

PSALAM 119.

BLAGO onim, kojim je put
čist, koji hode u zakonu Go-
spodnjem.

2. Blago onim, koji čuvaju
objavljenja njegova, i svim ga
srcem traže;

3. Koji nečine bezakonja,
hode njegovimi putovima!

4. Ti si dao zapoviesti svoje,
da se čuvaju dobro.

5. Kad bi putovi moji bili

upravljeni, da čuvam naredbe
tvoje:

6. Onda se nebih postidio,
pazeći na zapovesti tvoje;

7. Hvalio bih te s pravim sr-
cem, učeć se pravednim zako-
nom tvojim.

8. Čuvat ēu naredbe tvoje,
nemoj me ostaviti sa svim.

9. KAKO ēE mladić očistiti
put svoj? Vladajuć se po tvo-
jih riečih.

10. Svim srcem svojim tra-
žim tebe, nedaj mi da zadjem
od zapoviestih tvojih.

11. U srce svoje zatvorio sam
rieč tvoju, da ti negriesim.

12. Blagosloven si, Gospode!
nauči me naredbam svojim.

13. Ustima svojima javljam
sve sudove ustah tvojih.

14. Na putu objavljenjah
tvojih radujem se kao za ve-
liko bogatstvo.

15. Ozapovedih tvojih razmi-
šljam, i pazim na putove tvoje.

16. Naredbami tvojimi tješim
se, nezaboravljam rieči tvoje.

17. UČINI milost sluzi svo-
jemu, da bih živio i čuvao rieč
tvoju.

18. Otvori oči moje, da bih
vidio čudesa zakona tvojega.

19. Gost sam na zemlji, ne-
moj sakriti od mene zapovie-
stih svojih.

20. Iz nemože duša moja že-
leć bez prestanka poznati su-
dove tvoje.

21. Ti si strašan prokletim

oholicam, koje zastranjuju od zapoviestih tvojih.

22. Odvrati od mene rug i sramotu, jer čuvam objavljenja tvoja.

23. Sjede knezovi i dogovaraju se na me; a sluga tvoj razmišlja o naredbah tvojih.

24. Objavljenja su tvoja utjeha moja, savjetnici moji.

25. DUŠA MOJA leži u prahu; oživi me po rieči svojoj.

26. Kazujem putove svoje, i čuješ me; nauči menaredbam svojim.

27. Urazumi me o putu zapoviestih svojih, i razmišljat će o čudesih tvojih.

28. Suze prolijav duša moja od tuge, okriepi me po rieči svojoj.

29. Putlažni ukloni od mene, i zakon svój daruj mi.

30. Put istini izabrah, zakone tvoje tražim.

31. Prionuh za objavljenja tvoja, Gospode; nemoj me osramotiti.

32. Putem zapoviestih tvojih trčim, jer si razširio srce moje.

33. POKAŽI mi, Gospode, put naredabah svojih, da ga se držim do kraja.

34. Urazumi me, idržat će se zakona twojega, i čuvati ga svim srcem.

35. Postavi me na stazu zapoviestih svojih, jer mi je ona omiljela.

36. Previj srce moje k objavljenjem svojim, a ne k lakovstvu.

37. Odvrati oči moje, da negledaju ništavila, putem svojim oživi me.

38. Izpuni sluzi svojemu rieč svoju, da te se boji.

39. Ukloni rug moj, kojega se plašim; jer su sudovi tvoji blagi.

40. Mile su mi zapovesti tvoje, pravdom svojom oživi me.

41. NEKA dodje na me milost tvoja, Gospode, pomoć tvoja po rieči tvojoj.

42. I ja ћu odgovoriti onoinu, koji me ruži; jer se uzdam u rieč tvoju.

43. Nemoj uzeti nigda od uštih mojih rieči istine, jer čekam sudove tvoje.

44. I čuvat će zakon tvoj svagda, do vieka i bez prestanka.

45. Hodit ћu slobodno, jer tražim zapovesti tvoje.

46. Govorit ћu o objavljenijih tvojih pred kraljevi, i neću se stidjeti.

47. Tješit ћu se zapoviestmi tvojimi, koje ljubim.

48. Ruke svoje pružam k zapoviestim tvojim, koje ljubim, i razmišljam o naredbah tvojih.

49. OPOMENI se rieči svoje k sluzi svojemu, na koju si mi zapoviedio da se oslanjam.

50. U nevolji mojoj tješi me, što me rieč tvoja oživljava.

51. Oholi mi se rugaju veoma; ali ja neodstupam od zakona tvojega.

52. Pamtim sudove tvoje od izkona, Gospode, i tješim se.

53. Gnjev me obuzima na bezbožnike, koji ostavljaju zakon tvoj.

54. Naredbe su tvoje pjesma moja u putničkom stanu mjem.

55. Noću pominjem ime tvoje, Gospode, i čuvam zakon tvoj.

56. To je moje, da čuvam zapoviedi tvoje.

57. Dio moj ti si, Gospode; nauumio sam čuvati rieči tvoje.

58. Molim ti se iz svega srca, smiluj se na me po rieci svojoj.

59. Razmatram puteve svoje, i obraćam noge svoje k objavljenjem tvojim.

60. Brzam, i nezatežem se čuvati zapoviesti tvoje.

61. Mreže bezbožničke obkolile me, ali zakona tvojega nezaboravljam.

62. U po-noći uštajem, da te slavim za pravedne sudove tvoje.

63. U zajednici sam sa svimi koji se tebe boje i koji čuvaju zapoviesti tvoje.

64. Dobrote je tvoje, Gospode, puna sva zemlja; naredbam svojim nauči me.

65. Učinio si dobro sluzi svojemu, Gospode, po rieci svojoj.

66. Dobroj misli i znanju na-

uči me, jer zapoviestim tvojim vjerujem.

67. Prijе stradanja svojega lutah, a sad čuvam rieč tvoju.

68. Ti si dobar, i dobro činiš; nauči me naredbam svojim.

69. Oholi pletu na mene laž, ali se ja svim srcem držim zapoviestih tvojih.

70. Zadriglo je srce njihovo kao salo, a ja se tješim zakonom tvojim.

71. Dobro mi je što stradan, da se naučim naredbam tvojim.

72. Miliji mi je zakon ustalih tvojih nego tisuće zlata i srebra.

73. Ruke tvoje stvorile su me i načinile me; urazumi me, i naučit će u se zapoviestim tvojim.

74. Koji se tebe boje, vidjet će me, i radovat će se, što se uzdam u tvoju rieč.

75. Znam, da su sudovi tvoji, Gospode, pravedni, i po pravdi me karas.

76. Neka bude dobrota tvoja utjeha moja, kao što si rekao sluzi svojemu.

77. Neka dodje k meni milosrdje tvoje, i oživim: jer je zakon tvoj utjeha moja.

78. Nek se postide oholi; jer me bez krivice oboriše. Ja razmišljam o zapoviestih tvojih.

79. Nek se obrate k meinu, koji se tebe boje, i koji znađu objavljenja tvoja.

80. Srce moje neka budē sa-

vršeno u naredbah tvojih, da se nepoštidi.

81. Čezne duša moja za spašenjem tvojim, rieč tvoju čekam.

82. Čeznu oči moje za riečiju tvojom; govorim: kao ćeš mě utješiti?

83. Postađoh kao mješ u dimu; ali tvojih naredabah nezaboravih.

84. Koliko će biti danah služe tvojega? Kad ćeš suditi onim koji me gone?

85. Oholi izkopaše mi jamu nasuprot zákonu tvojemu.

86. Sve su zapoviesti tvoje istina; bez krivice me gone; pomozi mi.

87. U malo me neubiše na zemlji, ali ja neostavljam zapoviestih tvojih.

88. Po milosti svojoj oživi me, i čuvat će objavljenja ustah tvojih.

89. DO VIEKA je Gospode, rieč tvoja utvrđena na nebësih.

90. Od koljena do koljena istina tvoja; ti si postavio zemlju, i stoji.

91. Po tvojoj nařebi sve stoji sad; jer sve služi tebi.

92. Da nije zakon tvoj bio utjeha moja, poginuo bih u nêvolji svojoj.

93. Zapoviestih tvojih neću zaboraviti do veka, jer me njimi oživljavaš.

94. Ja sam tvoj, pomozi mi, jer tražim zapoviesti tvoje.

95. Bezbožnici gledaju da me ubiju; a ja razmišljam o tvojih objavljenjih.

96. Svemu savršenomu vidjeh kraj; ali je zapovied tvoja veoma široka.

97. KAKO LJUBIM zakontvoj! Vas dan mislim o njem.

98. Zapovied tvoja čini me mudrijega od neprijatelja mojih; jer je sa mnom u viek.

99. Razumniji postađoh od svih učiteljah svojih; jer razmišljam o tvojih objavljenjih.

100. Mudriji sam od staraćah; jer zapoviesti tvoje čuvam.

101. Od svakoga zloga puta zaustavljam noge svoje, da bili čuvao rieč tvoju.

102. Od naredabah tvojih nedstupam; jer si me ti naučio.

103. Kakò su sladke jezik mojemu rieči tvoje, sladje od meda i ustima mojima!

104. Od zapoviestih tvojih postađoh razuman; toga radi mrzim na svaki put lažni.

105. Rieč JE tvoja žižak uobičajioj, i svjetlo stazi mojoj.

106. Zakleh se; da će čuvati naredbe pravde tvoje, i izvršit će.

107. Poništen sam veoma, Gospode, oživi me po rieci svojoj.

108. Neka ti bude ugodna, Gospode, dobrovoljna žrtva ustah mojih, i sudovom svojim nauči me.

109. Duša je moja u ruci mo-

joj neprestano u nevolji; ali zakona tvojega nezaboravljam.

110. Bezbožnici su mi mernuli zamku; ali od zapoviestih tvojih nezastranih.

111. Prisvojih objavljenja tvoja za uviek; jer su radost sreću mojemu.

112. Privolio sam srce svoje da tvori naredbe tvoje na viek, do kraja.

113. Koји prestupaju zakon, ja na njih mrzim, a zakon tvoj ljubim.

114. Ti si zaklon moj i štit moj; rieč tvoju čekam.

115. Idite od mene, bezakonici! I čuvat ćeu zapoviesti Bođa svojega.

116. Ukríepli me po rieči svojoj i bit ćeu živ, i nemoj me osramotiti u nadanju mom.

117. Utvrđi me, i spasit ćeu se, i razmišljat ćeu o naredbah tvojih bez prestanka.

118. Obaraš sve, koji odstupaju od naredabah tvojih; jer su pomisli njihove laž.

119. Kao gar bacaš sve bezbožnike na zemlji; toga radi omilješe mi objavljenja tvoja.

120. Drhće od straha tvojega telo moje i sudovah tvojih bojim se.

121. Činim sud i pravdu, nedaj me onim koji me gone.

122. Odbrani slugu svojega na dobro *njegovo*, da mi nečine sile oholi.

123. Oči moje čeznu za spa-

senjem tvojim i za riečju pravde tvoje.

124. Učini sluzi svojemu po milosti svojoj, i naredbam svom nauči me.

125. Ja sam sluga tvoj: urazumi me, i poznat ćeu objavljenja tvoja.

126. Vrieme je da Gospod radi; oboriše zakon tvoj.

127. Toga radi ljubim zapoviesti tvoje većma nego zlato i drago kamenje.

128. Toga radi zapoviesti tvoje držim da su vjerne, na svaki put lažni mrzim.

129. Divna su objavljenja tvoja; zato ih čuva duša moja.

130. Rieči tvoje kad se javi, prosvjetljuju i urazumljuju proste.

131. Otvaram usta svoja da odahnem, jer sam žedan zapoviestih tvojih.

132. Pogledaj me i smiluj se na me, kao što radiš s onimi, koji ljube ime tvoje.

133. Tvrdi stope moje u rieči svojoj, i nedaj nikakvomu bezakonju da oblada mnom.

134. Izbavi me od nasilja ljudskog, i čuvat ćeu zapovesti tvoje.

135. Svjetlošću lica svojega obasjaj slugu svojega, i nauči me naredbam svom.

136. Oči mojeliju potoke, zato što nečuvaju zakona tvojega.

137. PRAVEDAN si, Gospode, i pravi su sudovi tvoji.

138. Javio si pravdu u objavljenjih svojih, i istinu cielu.

139. Revnost moja jede me, zato što moji neprijatelji zaboraviše rieči tvoje.

140. Rieč je tvoja veoma čista, i slugaju tvoje veoma ljubi.

141. Ja sam malen i poništen, ali zapoviestih tvojih nezaboravljam.

142. Pravda je tvoja pravda vječna, i zakon tvoj istina.

143. Tuga i nevolja nadje me, zapovesti su tvoje utjeha moja.

144. Vječna je pravda u objavljenjih tvojih; urazumi me, i bitću živ.

145. Vičem iz svega srca: usliši me, Gospode; sačuvatću naredbe tvoje.

146. Prizivam te, pomozi mi; držaću se objavljenjih tvojih.

147. Pretječem svanuće, i vičem; rieč tvoju čekam.

148. Pretječu oči moje jutrenju stražu, da bih razmišljao o rieći tvojoj.

149. Čuj glas moj po milosti svojoj, Gospode; po sudu svojem oživi me.

150. Prikučuju se koji ljube bezakonje; udaljili su se od zakona tvojega.

151. Ti si blizu, Gospode, i sve su zapovesti tvoje istina.

152. Odavnu znam za objavljenja tvoja, da si ih postavio za uviek.

153. POGLEDAJ nevolju mo-

ju, i izbavi me; jer nezaboravljam zakona tvojega.

154. Primi se stvari moje, i odbrani me, po rieči svojoj oživi me.

155. Daleko je od bezbožnikah spasenje, jer se nedrže naredabah tvojih.

156. Milosrdje je tvoje, Gospode, veliko; po pravom суду svom oživi me.

157. Mnogo je protivnika mojih i neprijatelja mojih; ali ja neodstupam od objavljenjah tvojih.

158. Vidim odmetnike, i mrzko mi je; jer nečuvaju rieči tvoje.

159. Gledaj, kako ljubim zapovesti tvoje, Gospode, po milosti svojoj oživi me.

160. Osnova je rieči tvoje istina, i vječan je svaki sud pravde tvoje.

161. KNEZOVI me gone ni za što, ali se srce moje boji rieči tvoje.

162. Radujem se rieči tvojoj kao onaj, koji zadobije velik plien.

163. Mrzim na laž i gadim se na nju: ljubim zakon tvoj.

164. Sedam putah nadan hvatalim te za sudove pravdě tvoje.

165. Velik mir imaju oni koji ljube zakon tvoj, i u njih neima spoticanja.

166. Čekam spasenje tvoje, Gospode, i zapovesti tvoje izvršujem.

167. Duša moja čuva objavljenja tvoja, i ja ih ljubim veoma.

168. Čuvam zapoviesti tvoje i objavljenja; jer su svi putovi moji pred tobom.

169. NEKA izadje tužnjava moja pred te, Gospode! Po rieči svojoj urazumi me.

170. Neka dodje moljenje moje pred te! Po rieči svojoj izbavi me.

171. Usta će moja pjevati hvalu, kad me naučis naredbam svojim.

172. Jezik će moj kazivati rieč tvoju, jer su sve zapoviesti tvoje pravédne.

173. Neka mi bude ruka tvoja u pomoći; jer mi omilješe zapoviesti tvoje.

174. Žedan sam spasenja tvojega, Gospode, i zakon je tvoj intjelia moja.

175. Neka živi duša moja i tebe hvali, i sudovi tvoji neka mi pomogu:

176. Zadjoh kao ovca, izgubljena: ti aži slugu svojega; jer zapoviestili tvojih nezaboravih.

PSALAM 120.

Pjesma za penjanje.

KA GOSPODU zavikah u nevolji svojoj, i usliši me.

2. Gospode! izbavi dušu moju od ustah lažljivih, od jezika lukavoga.

3. Šta će ti dati i šta će ti prijeti jezik lükav?

4. On je kao oštре strelje u jakoga, kao ugljevje smrekovo.

5. Težko meni, kad sam tudiš kod Meselja, živim kod šatora Cedarskih.

6. Dugo je živila duša moja s onimi koji mirze na mir.

7. Jasam miran; ali kad stamem govoriti, u njih je rat.

PSALAM 121.

Pjesma za penjanje.

PODIŽEM oči svoje ka goram, odakle mi dolazi pomoc.

2. Pomoć je meni od Gospoda, koji je stvorio nebo i zemlju.

3. Neće dati dā popužne nogā tvoja; nedriemlje čuvar tvoj.

4. Gle, nedriemlje i nespava čuvar Izraelov.

5. Gospod je čuvar tvoj, Gospod je sjena tvoja, on ti je s desne strane.

6. Danju te neće sunce ubiti, ni mjesec noću.

7. Gospod će te sačuvati od svakoga zla, sačuvat će dušu tvoju Gospod.

8. Gospod će čuvati ulazak tvoj i izlazak tvoj, od sad i do veka.

PSALAM 122.

Pjesma za penjanje. Davidova.

OBRADOVAH se, kad mi rekose: hajdemo u dom Gospodnjij.

2. Evo; stoje noge naše na vratih tvojih, Jerusaleme!

3. Jerusalem je izzidan, kao grad sliven u jednu sgradu;

4 Onamo idu plemena, plemenja Gospodnja, po naredbi Izraelovoj da slave ime Gospodnje.

5. Ondje stoje priestoli sudski, priestoli doma Davidova.

6. Ištite mira Jerusalemu; neka bude dobro onim, koji ljube tebe!

7. Neka bude mir oko zidova tvojih, i čestitost u dvorih tvojih!

8. Radi bratre svoje i prijateljih svojih govorim: mir ti!

9. Radi doma Gospoda Boga našega želim ti dobro

PSALAM 123:

Pjesma za penjanje.

K TEBI podižem oči svoje, koji živiš na nebesih!

2. Kao što su oči slugah uprte u ruku gospodara njihovih, kao oči služkinjine u ruku gospodje njezine: tako su oči naše u Gospodu Boga našega, dok se smiluje na nas.

3. Smiluj se na nas, Gospode, smiluj se na nas, jer smo se dovoljno napitali sramote;

4. Dovoljno se napitala duša naša ruha od ponosnih, i sramote od oholih.

PSALAM 124:

Pjesma za penjanje. Davidova.

DA NIJE bio Gospod s nami, neka reče Izrael,

2. Da nije bio Gospod s nami, kad ljudi ustaše na nas;

3. Žive bi nas proždrli, kad se razpali gnjev njihov na nas;

4. Potopila bi nas voda, rieka bi pokrila dušu našu.

5. Pokrila bi dušu našu silna voda.

6. Blagosloven Gospod, koji nas nedade zubom njihovim da nas raztržu!

7. Duša se naša izbavi kao ptica iz zamke lovačke; zamka se razkide, i mi se izbavimo.

8. Pomoć je naša u imenu Gospodnjem, koji je stvorio nebo i zemlju.

PSALAM 125:

Pjesma za penjanje.

TKO SE uzda u Gospoda, on je kao gora Sion, nepomješta se, ostaje do wieka.

2. Oko Jerusalema su gore, Gospod je oko naroda svojega od sad i do wieka.

3. Jer neće ostati šibika bezbožnička nad dielom pravedničkim, da nebi pravednici pružili ruke svoje na bezakonje.

4. Učini, Gospode, dobro dobrim i onim koji su prava srca.

5. A koji svrću na krive pute, otjerat će Gospod s onimi koji čine bezakonje. Mir Izraelu!

PSALAM 126:

Pjesma za penjanje.

KAD VRAĆAŠE Gospod robje Sionsko, bijasmo kao u snu.

2. Tada usta naša bijahu puna radosti i jezik naš pjevanja. Tada govorahui po naro-

dih: veliko djelo čini Gospod na njih.

3. Veliko djelo čini Gospod na vas; razveselismo se.

4. Vraćaj, Gospode, roblje naše kao potoke na sasušenu zemlju.

5. Koji su sa suzami sijali, neka žanju s pjevanjem.

6. Ide i plače koji nosi sjeme da sije; poči će s pjesmom noseći snopove svoje.

PSALAM 127.

Pjesma za penjanje. Salomo-nova.

Ako Gospod neće graditi doma, uzalud se muče koji ga grade; ako neće Gospod čuvati grada, uzalud nespava stržar.

2. Uzalud ranite, dockan liežete, jedete hljeb umorni; milomu svojemu on daje san.

3. Evo nasljedstva od Gospoda: djeca, porod je dar od njega.

4. Što su striele u ruci jaka-mu, to su sinovi mladi.

5. Blago čovjeku, koji je njimi napunio tul svoj! Neće se osramotiti, kad se stanu pre-govarati s neprijatelji na vratih.

PSALAM 128.

Pjesma za penjanje.

Blago svakomu, koji se boji Gospoda, koji hodi njegovi-mi putovi.

2. Jer će jesti od trudovah ru-

kuh svojih. Blago tebi, i dobro ti je.

3. Žena je twoja rodna loza usred doma tvojega; sinovi twoji kao grane maslinove oko stola tvojega.

4. Gle, tako će biti blagosloven čovjek koji se boji Gospoda!

5. Blagoslovit će te Gospod sa Siona, i gledat ćeš dobro Jerusalemsko u sve dane života svojega;

6. Vidjet ćeš sinove u sinovah svojih. Mir Izraelu!

PSALAM 129.

Pjesma za penjanje.

Mnogo mi dosadjivahu od mladosti moje, neka reče Izrael,

2. Mnogo mi dosadjivahu od mladosti moje, ali me nesvla-daše.

3. Na ledjih mojih orahu orači, i vodjahu duge brazde svoje.

4. Gospod je pravedan: izsječe konopec bezbožničke.

5. Postidjet će se, odbit će se svi koji nenavide Sion.

6. Bit će kao trava na krovovih, koja se sasušuje prije nego se počupa,

7. Od koje neće žetelac na-puniti ruke svoje, niti naručja svojega vezilac;

8. I koji prolaze neće reći: Blagoslov Gospodnji na vas! blagosivljamo vas imenom Gospodnjim."

PSALAM 130.

Pjesma za penjanje.

IZ DUBINE vičem k tebi, Gospode!

2. Gospode! čuj glas moj. Neka paze uši tvoje na glas moljenja mojega.

3. Ako ćeš na bezakonje gledati, Gospode: Gospode, tko će ostati?

4. Ali je u tebe praštanje, da bi te se bojali.

5. Čekam Gospoda; čeka duša moja; uzdam se u rieč njegovu.

6. Duša moja čeka Gospoda većma nego straže jutrnje, koje straže jutrom.

7. Neka čeka Izrael Gospoda; jer je u Gospoda milost, i velik je u njega odkup.

8. Ion će odkupiti Izraela od svih bezakonjah njegovih.

PSALAM 131.

Pjesma za penjanje. Davidova. GOSPODE! nenadima se srce moje, niti se uznose oči moje; niti idem na velikó, ni na ono što je više od mene.

2. Smjeran sam i krotak dušom svojom, kao diete kraj matere; kao diete duša je moja u meni.

3. Nek se uzda Izrael u Gospoda od sad i do vieka.

PSALAM 132.

Pjesma za penjanje.

OPOMENI se, Gospode, Davida i sve smjernosti njegove,

2. Kako se kunijaše Gospodu, i zavjetovaše Bogu Jakovljevu:

3. „Neću ući u šator doma svojega, niti ću leći na postelju odra svojega;

4. Neću dati sna očima svojima, ni vjedjama svojima drijema,

5. Dok ne nadjem injestu Gospodu, stana Bogu Jakovljevu.“

6. Evo, čusmo da je u Efratskoj zemlji, nadjosmo ga na poljih *Kariyat-Jaharskih*.

7. Udjimo u stan njegov, poklonimo se podnožju noguli njegovih.

8. Stani, Gospode, na počivalištu svojem, ti i kovčeg sile tvoje.

9. Svećenici tvoji nek se obuku u pravdu, i svetci tvoji nek se raduju.

10. Radi Davida sluge svojega nemoj odvratiti lica od pomazanika svojega.

11. Zukle se Gospod Davidu u istini, od kojé neće odstupiti: od poroda tvojega posudit ću na priestolu tvojem.

12. Ako sinovi tvoji, uzčuvaju zavjet moj i objavljenja moja, kojim ću ih naučiti: onda će i sinovi njihovi do vieka sjedjeti na priestolu svom.

13. Jer je izabrao Gospod Sion, i omilje mu živjeti na njem.

14. Ovo je počivalište moje

u viek, ovdje će se naseliti;
jer nju je omiljelo.

15. Hranu će njegovu bla-
gosloviti, nište njegove nasi-
tit će hleba.

16. Svećenike će njegove obući u spasenje, i sveti će se
njegovi radovati.

17. Tu će učiniti da uzraste
rog Davidu, postavit će svie-
tu pomazaniku svojemu.

18. Neprijatelje će njegove obući u sramotu; a na njem
će čvjetati vienac njegov.

PSALAM 133.

Pjesma za penjanje, Davidova.
KAKO je leipo i krasno, kad
sva braća žive zajedno!

2. Kao dobro ulje na glavi,
koje se stiče na bradu, bradu
Aronovu, koje se stiče na
skut od haljine njegove;

3. Kao rosa na Hermonu, ko-
ja slazi na gore Sionske. Jer
je ondje utvrdio Gospod bla-
goslov i život do veka.

PSALAM 134.

Pjesma za penjanje.
SAD blagosivljajte Gospoda
sve sluge Gospodnje, koje
stojite u domu Gospodnjem
nocu.

2. Podignite ruke svoje k
svetinji, i blagosivljajte Go-
spoda.

3. Blagoslovit će te sa Siona
Gospod, koji je stvorio nebo i
zemlju.

PSALAM 135.

Aleluja.

HVALITE ime Gospodnje,
hvalite, sluge Gospodnje,

2. Koji stojite u domu Go-
spodnjem, u dvoru doma Bo-
ga našega,

3. Hvalite Gospoda, jer je
dobar Gospod; pojte imenu
njegovu, jer je sladko.

4. Jer Jakova izabra sebi
Gospod, Izraela za baštinu
svoju.

5. Jer poznah da je velik
Gospod, i Gospod naš svrh
svih bogovah:

6. Što god hoće, sve Gospod
čini, na nebesih i na zemlji, u
morih i u svih bezdanih.

7. Izvodi oblakе od kraja
zemlje, munje čini usred dža-
da, izvodi vjetar iz stajah nje-
govih.

8. On pobi prvence u Egiptu
od čovjeka do živinčeta.

9. Pokaza znake i čudesa u-
srđ tebe, Egipte, na Faraonu
i na svih slugah njegovih.

10. Pobi narode velike, i iz-
gubi kraljeve jake:

11. Sihona, kralja Amorej-
skoga, i Oga, kralja Basan-
skoga, i sva kraljeystva Ka-
naanska;

12. I dade zemlju njihovu u
baštinu, u baštinu Izraelu,
narodu svnjemu.

13. Gospode! ime je tvoje
vječno; Gospodel spomen je
tvoj od koljena do koljena.

14. Jer će suditi Gospod narodu svojemu, i na služe svoje smilovat će se;

15. IDOLI su neznačajni srebro i zlato, djelom rukuh čovjekih.

16. Usta imaju, a negovore; oči imaju, a nevide;

17. Uši imaju, a nečuju, niti ima dihanja u ustih njihovih.

18. Kakvi su oni, onaki su i oni, koji ih grade, i svi koji se uzdaju u njih.

19. Dome Izraelov, blagoslovljaj Gospoda; dome Aronov, blagoslovljaj Gospoda;

20. Dome Levijev, blagoslovljaj Gospoda; koji se bojite Gospoda, blagoslovljajte Gospoda.

21. Blagosloven Gospod na Sionu, koji živi u Jerusalemu! Aleluja.

PSALAM 136

SLAVITE Gospodá, jer je dobar; jer je do veka milost njegova.

2. Slavite Boga nad bogovim; jer je do veka milost njegova;

3. Slavite gospodara nad gospodari; jer je do veka milost njegova;

4. Onoga, koji jedan tvori čudesna velika; jer je do veka milost njegova;

5. Koji je stvorio nebesa pre-mudro; jer je do veka milost njegova;

6. Utvrdio zemlju na vodi; jer je do veka milost njegova;

7. Stvorio velika svjetla; jer je do veka milost njegova;

8. Sunce, da upravlja danom; jer je do veka milost njegova;

9. Mjeseci i zvezde, da upravljaju noću; jer je do veka milost njegova;

10. Koji pobi Egipat u prvenicima njegovih; jer je do veka milost njegova;

11. Izvede iz njega Izraela; jer je do veka milost njegova;

12. Rukom krješkom i mišicom podignutom; jer je do veka milost njegova;

13. Koji razdvaja crveno more; jer je do veka milost njegova;

14. I prevede Izraela kroz sred njega; jer je do veka milost njegova;

15. A Faraona i vojsku njegovu vrže u more crveno; jer je do veka milost njegova;

16. Prevede narod svoj preko pustinje; jer je do veka milost njegova;

17. Pobi kraljeve velike; jer je do veka milost njegova;

18. I izgubi kraljeve znatne; jer je do veka milost njegova;

19. Silohinu, kralja Amorejskoga; jer je do veka milost njegova;

20. I Oga, kralja Bašanskog;

ga; jer je do vieka milost njegova;

21. I dade zemlju njihovu u baštinu; jer je do vieka milost njegova;

22. U baštinu Izraelu, sluzi svojemu; jer je do vieka milost njegova;

23. Koji nas se opomenu u poniženju našem; jer je do vieka milost njegova;

24. I izbavi nas od neprijateljih naših; jer je do vieka milost njegova;

25. Koji daje hranu svakomu tielu; jer je do vieka milost njegova.

26. Slavite Boga nebeskoga; jer je do vieka milost njegova.

PSALAM 137.

NA VODAH Babilonskih sjeđjasmo i plakasmo opominjuć se Siona,

2. O vrbah sred njega vješasmo harfe svoje.

3. Ondje iskahu, koji nas zrobio, da pjevamo, i koji nas oboriš, da se veselimo: „pjevajte nam pjesmu Sionsku.“

4. Kako ćemo pjevati pjesmu Gospodnju u zemlji tudioj?

5. Ako zaboravim tebe, Jerusaleme, neka me zaboravi desnica moja.

6. Neka prione jezik moj za ustom mojom, ako tebe neuzpamtim, ako neuzdržim Jerusalema svrh veselja svojega,

7. Napomeni, Gospode, sino-

vom Edomovim dan Jerusalenski, kad govorahu: razkopajte, razkopajte ga do temelja.

8. Kéeri Babilonska, krvničo, blago onomu, tko ti plati za djelo koje si nam učinila?

9. Blago onomu, koji uzme i razbijje djecu tvoju o kamen!

PSALAM 138.

Davidov.

SLAVIM te, Gospode, od svega srca svojega, pred bogovi pjevam tebi.

2. Poklanjam se pred svetom crkvom tvojom, i slavim ime tvoje za dobrotu tvoju i za istinu tvoju; jer si po svakom imenu svom podigao rieč svoju.

3. U dan, u koji zazvali, ti si me uslišio, dunuo slobodu u dušu moju.

4. Slavit će te, Gospode, svi kraljevi zemaljski, kad čuju rieči ustah tvojih;

5. I pjevat će putove Gospodnje, jer je velika slava Gospodnja.

6. Jer je visok Gospod, i vidi nizkoga, i visokoga iz daleka poznaje.

7. Akopodjem u tuzi, ti ćeš me oživiti; na zloču neprijateljih mojih pružit ćeš ruku svoju, zaklonit će me desnica tvoja.

8. Gospod će svršiti za mene. Gospode! milosrdje je tvoje do vieka; neostavljam djela rukuh svojih.

PSALAM 139.

Načelniku pjevačkomu. Psalm Davidov.

Gospode! ti me kušaš i znaš.

2. Ti znaš, kad sjedem i kad ustanem; ti znaš pomisli moje iz daleka;

3. Kad hodim i kad se odmaram, ti si oko mene i sve putove moje vidiš.

4. Još neima rieči na jeziku mom, a ti, Gospode, gđe, već sve znaš.

5. Straga i sprienda ti si me zaklonio, i stavio na me ruku svoju.

6. Čudno je za me znanje *tvoje*, visoko, nemogu da ga dokućim.

7. Kuda bih otisao od duha tvojega, i od lica tvojega kuda bih utekao?

8. Da izadjem na nebo, ti si ondje. Da sidjem u pakao, ondje si.

9. Da se dignem na krilih od zore, i preselim se nakraj mora:

10. I ondje će me ruka tvoja voditi, i držati me desnicu tvoju.

11. Da rečem: neka mrak sakrije; ali je i noć kao svjetlo oko mene.

12. Ni mrak neće zamračiti od tebe, i noć je svjetla kao dan; mrak je kao svjetlo.

13. JER SI TI stvorio što je u meni, sastavio si me u utrobi matere moje.

14. Hvalim te, što sam divno

sazdan. Divna su djela tvoja, i duša moja to zna dobro.

15. Ni jedna se kost moja nije sakrila od tebe, ako i jesam sazdan tajno, otkan u dubini zemaljskoj.

16. Zametak moj vidješe oči tvoje, u knjizi je tvojoj sve to zapisano, i dani zabilježeni, kad ih još nije bilo ni jednoga.

17. Kako su mi nedokučljive pomisli tvoje, Bože! Kako im je velik broj!

18. Da ih brojam, više ili je nego pieska. Kad se probudim, još sam s tobom.

19. DA HOĆEŠ, Bože, ubiti bezbožnika! Krvopije, idite od mene.

20. Oni govore ružno na tebe; uzimaju *ime tvoje* uzalud, neprijatelji tvoji.

21. Zar da nemrzim na one, koji na te mrze, Gospode, i da se negadim na one, koji ustanju na tebe?

22. Punom mrzošću mrzim na njih; neprijatelji su mi.

23. Okušaj me, Bože, i poznaj srce moje, izpitaj me, i poznaj pomisli moje.

24. I vidi jesam li na zlu putu, i vodi me na put vječni.

PSALAM 140.

Načelniku pjevačkomu. Psalm Davidov.

Izbavi me, Gospode, od čovjeka zloga, sačuvaj me od nasilnikah,

2. Koji pomišljaju zlo u srcu i svaki dan podižu rat;

3. Oštret jezik svoj kao zmija, jed je gujinji u ustih njihovih;

4. Sačuvaj me, Bože, od rukuh bezbožničkih, od njasilnih sahrani me, koji misle da podkinu noge moje;

5. Okoli mi namjestiše zamke i prugla, metnuše mi mrežu na put, predju razapeše mi.

6. Rekoh Gospodu: ti si Bog moj, usliši, Gospode, glas moljenja mojega.

7. Gospode, Gospode, krjepki spasitelju moj, zakloni glavu moju u dan ratni.

8. Nedaj, Gospode, bezbožniku što želi, nedaj mu da dokući što je naumio, da se neužnose.

9. Otriv onih što su oko mena, pogibao ustaši njihovih neka se obrati na njih.

10. Neka padne na njih živo ugljevlje; neka ih on baciti u ognj, u propasti da ne ustanu.

11. Čovjek jezičan ne će se utvrditi na zemlji, nepravednoga će zločauvaliti u pogibao:

12. Znam, da će Gospod pokazati pravdu: nevoljnemu i pravicu ubogim.

13. Jest! pravedni će slaviti ime tvoje, pravi će ostati pred licem tvojim.

PSALAM 141.

Psalam Davidov, Gospode, vićem k tebi, poteci k meni, čuj, glas mo-

ljenja mojega, kad vićem k tebi.

2. Nek izadje molitva moja kao kâd pred lice tvoje, dizanje rukûh mojih kao prinos večernji.

3. Postavi, Gospode, stražu kod jezika mojega, čuvaj vrata ustaši mojih.

4. Nedaj seru mojemu da zastrani na zle pomici, da čini djela bezbožna s ljudi koji postupaju nepravedno; i da neokušim slastih njihovih.

5. Neka me bije pravednik, to je milost; neka me kara, to je ulje za glavu moju; glava moja neće odbaciti, ako će i više; nego je molitva moja protiva zloči njihovoj.

6. Razsuše se po kamenih vrletih sudci njihovi, i čuše rieči moje kako su blage.

7. Kao kâd tko sieče i teše, tako se razletješe kosti naše do čeljustih paklenih.

8. Ali su k tebi, Gospode, Gospode, upravljene oči moje; u tebe se uzdam, nemoj odbaciti duše moje.

9. Sačuvaj me od zamke, koju mi metnuše, od lukavstva onih, koji čine bezakonje.

10. Pasti će u mrežu svoje bezbožniči, a ja će jedan proći.

PSALAM 142.

Nauk Dávidov: Molitva kad bješ u pečini.

Glasom svojim ka Gospodu vićem, glasom svojim Gospodu se molim.

2. Izlivam pred njim molje-
nje svoje; tugu svoju pred
njim kazujem,

3. Kad iznemogne u meni
duh moj. Ti znaš stazu moju.
Na putu, kojim hodim, sakri-
še mi zamku.

4. Pogledam na desno, i vi-
dim da me nitko nezna; ne-
stade mi utočišta, nitko nemara
za dušu moju.

5. Vičem k tebi, Gospode;
velim: ti si utočište moje, dio
moj na zemlji živih.

6. Čuj tužnjavu moju; jer se
mučim veoma. Izbavi me od
onih, koji me gone, jer su ja-
či od mene.

7. Izvedi iz tajnice dušu
maju, da slavim ime tvoje.
Oko merie će se skupiti pra-
vělnici, kad nū učiniš dobro.

PSALAM 143.

Psalm. Davidov.

GOSPODE, usliši molitvu mo-
ju; primi moljenje moje po i-
stini svojoj; usliši me po pra-
vdi svojoj.

2. I neidi na sud sa slugom
svojim, jer se neće opravda-
ti pred tobom nitko živ.

3. Neprijatelj goni dušu mo-
ju, gazi u prah život moj, po-
sudiuje me u mrak, kao davno
pomirle.

4. Trne u meni duh moj, ne-
staje u meni srca mojega.

5. Poninjem dane stare, pre-
brajam sve poslove tvoje, raz-
mišljam o djelih rukuh tvojih.

6. Pružani k tebi ruke svo-
je; duša je moja kao suha ze-
mlja pred tobom.

7. Poteci, usliši me, 'Go-
spode, nestaje duha mojega,
nemoj odvratiti lica svojega
od mene; jer ču biti kao oni
koji odlaze u grob.'

8. Rano mi javi milost svo-
ju, jer se u tebe uzdám. Po-
kaži mi put, kojim da idem,
jer k tebi podižem dušu svoju.

9. Izbavi me od neprijateljih
mojih, Gospode, k tebi pri-
tjećem.

10. Nauči me tvoriti volju
tvoju, jer si ti Bog moj; duh
tvoj blagi neka me vodi po
stazi pravoj.

11. Imena radi svojega, Go-
spode, oživi me, po-pravdi svo-
joj izvedi iz nukе dušu moju.

12. I po milosti svojoj, iz-
triebi neprijatelje moje, i po-
gubi sve koji muče dušu mo-
ju, jer sam tvoj sluga.

PSALAM 144.

Davidov.

BLAGOSLOVEN Gospod, grad
moj, koji uči ruke moje boju,
prste moje ratu;

2. Dobrotvor moj i ograda
moja; utočište moje i izbavitelj
moj, štit moj onaj, u koga je uzdám, koji mi pokora-
va narod moj.

3. Gospode! stoji je čovjek,
te znaš zanj, i sin smrtnogu-
te ga paziš.

4. Čovjek je kao ništa; danii

su njegovi kao sjena, koja prolazi.

5. Gospode! savij nebesa svoja, i sidji; dotakni se gorah, i zadimit će se.

6. Sievni munjom, i razagnaj ih; pusti striele svoje, i raspi ih.

7. Pruži ruku svoju s visine, izbavi me i izvadi me iz vode velike, iz ruke tudjinaca,

8. Kojih usta govore ništave stvari, i kojih je desnica desnica lažna.

9. Bože! pjesmu novu pjevat ču ti, psaltir od deset žiče udarat ču tebi,

10. Koji daješ spasenje kraljevom, i Davida slugu svoje, izbavljajuš od ljutoga mrača.

11. Izbavi me, i otmi me iz ruke tudjinaca, kojih usta govore ništave stvari, i kojih je desnica desnica lažna.

12. Sinovi naši neka budu kao bilje, koje veselo odraste u mladosti; kćeri naše kao stupovi prekrasno izradjeni u dyoru;

13. Žitnice naše pune, obilne svakim žitom; ovce naše nek se množe na tisuće i na sto tisućah po stanovih naših.

14. Volovi naši neka budu tovni; neka nebude napadanja, ni bježanja, ni tužnjave po ulicah naših.

15. Blago narodu, u kojega je sve ovako! Blago narodu, u kojega je Gospod Bog!

Uzvisivat ču te, Bože moj, kralje moj, blagosivljat ču ime tvoje od veka do veka.

2. Svaki ču te dan blagosivljati, i hvalit ču ime tvoje do veka i bez prestanka.

3. Velik je Gospod, i valja ga slaviti, i veličanstvo nje-govo nemože se dosegnuti.

4. Od koljena do koljena hvalit će djela tvoja, i silu tvoju kazivati.

5. O visokoj slavi tvojega veličanstva, i o divnih djelih tvojih razmislijam.

6. Pripoviedat će (svi) silu čudesah tvojih, i ja ču veličanstvo tvoje kazivati.

7. Hvalit će veliku dobrotu tvoju i pravdu tvoju pjevat će.

8. Podatljiv je i milosrđan Gospod, dugo trpi i velike je milosti.

9. Dobar je Gospod prama svim, i žalostiv na sva djela svoja.

10. Neka te slave, Gospode, sva djela tvoja, i svetci tvoji neka te blagosivljaju.

11. Neka kazuju slavu kraljevstva tvojega, i silu tvoju pripoviedaju,

12. Da bi javili sinovom ljudskim silu tvóju, i visoku slavu kraljevstva tvojega.

13. Kraljevstvo je tvoje kraljevstvo svih vječovih, i vla-da tvoja na sva koljena.

14. Gospod prihvata sve koji padaju, i izpravlja sve pognute.

15. Oči su svih k tebi upravljene, i ti im daješ hranu na vrieme;

16. Otvaraš ruku svoju, i sitiš svašta živo po želji.

17. Pravedan je Gospod u svih putovih svojih, i svet u svih djelih svojih.

18. Gospod je blizu svih, koji prizivaju ime njegovo, svih; koji ga prizivaju u istini.

19. Želju izpunja onim koji ga se boje, tužnjavu njihovu čuje, i pomaže im.

20. Čuva Gospod sve koji ga ljube, a bezbožnike sve će iztriebiti.

21. Hvalu Gospoda neka govore usta moja, i neka blagosvila svako telo sveto ime njegovo u viek i bez prestanka.

PSALAM 146.

Aleluja..

HVALI, dušo moja, Gospoda.

2. Hvalit će Gospoda za život svoga, pjevat ču Bogu svojemu dok me je god.

3. Neuzdajte se u knezove, u sina čovječjega; u kojega neima pomoći:

4. Izidje iz njega duh, i vrati se u zemlju svoju; taj dan propadnu sve pomišli njegove.

5. Blago onomu; kojemu je pomoćnik Bog Jakovljev, ko-

jemu je nadanje u Gospodu, Bogu njegovu,

6. Koji je stvorio nebo i zemlju, more i sve što je u njih; koji drži vjeru uviek,

7. Čini sud onim, kojim se čini krivo; daje hranu gladnjim. Gospod rješava svezane,

8. Gospod otvara oči slijepcem, podiže oborenje, Gospod ljubi pravednike.

9. Gospod čuva došljake, pomaže siroti i udovici; a put bezbožnički prevraća.

10. Gospod je kralj do veka, Bog tvoj, Sione, od koljena do koljena. Aleluja.

PSALAM 147..

HVALITE Gospoda, jer je sladko pjevati Boga našega, jer blagomu dolikuje hvala.

2. Gospod zida Jerusalem; sabira razsijane sinove Izraelove;

3. Izcejljuje one koji su skrušena srca, i lieči tuge njihove;

4. Izbraja mnoštvo zvezda; i sve ih zove imenom.

5. Velik je Gospod naš i velika je snaga njegova, i razumu njegovu neima mijere.

6. Prihvata smjerne Gospod, a bezbožne ponižava do zemlje.

7. Redom pjevajte Gospodu hvalu, udarajte Bogu našemu u gusle.

8. On zastire nebo oblacim,

sprema zeumlji dažd, čini te raste na gorah trava;

9. Daje stoci piću njezinu, i vranićem, koji viču k njemu.

10. Nemari za silu konjsku, niti su mu mili kraciči čovječji.

11. Mili su Gospodu oni, koji ga se boje, koji se uzdaju u milost njegovu.

12. SLAVI, Jerusaleme, Gospoda; hvali Boga svojega, Sione!

13. Jer on utvrdjuje prievornice vratah tvojih, blagosilja sinove tvoje u tebi.

14. Ogradjuje medje tvoje mirom, nasicava te jedre pšenice.

15. Šalje govor svoj na zemlju, brzo teče rieč njegova.

16. Daje snieg kao vunu, sipa inje kao pepeo.

17. Baca tuču svoju kao žalogaje; pred mirazom njegovim tko će ostati?

18. Pošlje rieč svoju, i sve se razkravi; dure duhoni svojim; i potekti vode.

19. On je javio rieč svoju Jakovu, naredbe i sudove svoje Izraelu.

20. Ovo nije učinio ni jednom drugom narodu, i svim narodima njegovih oni ne znaju. Aleluja!

PSALAM 148.

Aleluja.

HVALITE Gospoda na nebesih, hvalite ga na visini.

2. Hvalite ga, svi andjeli nje-

govi, hvalite ga, sve vojske njegove!

3. Hvalite ga, sunce i mjesec, hvalite ga, sve zvezde sjajne!

4. Hvalite ga, nebesa nad nebesima i vodo nad nebesima!

5. Neka hvale ime Gospodnje, jer on zapovjedi i stvara se.

6. Postavi ih za svagda i za uviek, dade naredbu, koja neće proći.

7. Hvalite Gospoda na zemlji, velike ribe i sve bezdane;

8. Oganj i tuča, snieg i magla, vjetar silni, koji izvršuje rieč njegovu,

9. Gore i svi humovi, rodna drveta i svi cedri,

10. Zvieri i sva stoka, bubre i ptice krilate,

11. Kraljevi zemaljski i svi narodi, knezovi i svi sudeci zemaljski,

12. Mladići i djevojke, starci i djeca,

13. Neka hvale ime Gospodnje; jer je samo njegovo ime uzvišeno, slava njegova na zemlji i na nebu.

14. On je uzvisio rog naroda svojega, slavu svih svetacah svojih, sinovah Izraelovih, naroda, koji je blizu njega.

PSALAM 149.

POTJE Gospodu pjesmu novu; hvala da mu je na sboru svetili.

2. Nek se veseli Izrael o stvo-
ritelju svom, sinovi Sionski
nek se raduju o kralju svom.

3. Neka hvale ime njegovo
poklikujuć, u bubanj i gusle
neka mu udaraju.

4. Jer je mio Gospodu narod
njegov, ukrašava smjerne spa-
savajuć ih.

5. Nek se vesele svetci u sla-
vi, i nek se raduju na poste-
ljah svojih.

6. Slava je Božja u ustih nji-
hovih, i mač s obje strane o-
štar u ruci njihovoj,

7. Da se osvete narodom, i
pokaraju plemena;

8. Da svežu kraljeve njihove
u lance, i vlastelu njihovu u
okove gvozdene,

9. I izvrše na njih napisani

sud. Ova je čast svim svetcem
njegovim. Aleluja!

Aleluja.

HVALITE Boga u svetnji nje-
govoj, hvalite ga na tvrdji sla-
ve njegove.

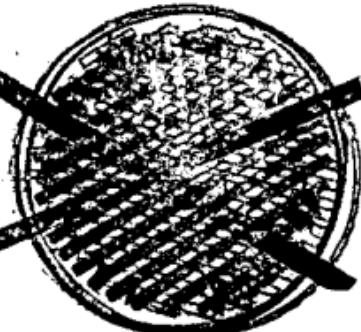
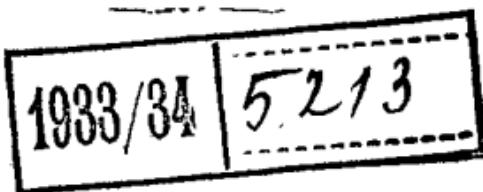
2. Hvalite ga prema sili nje-
govoj, hvalite ga prema viso-
komu veličanstvu njegovu.

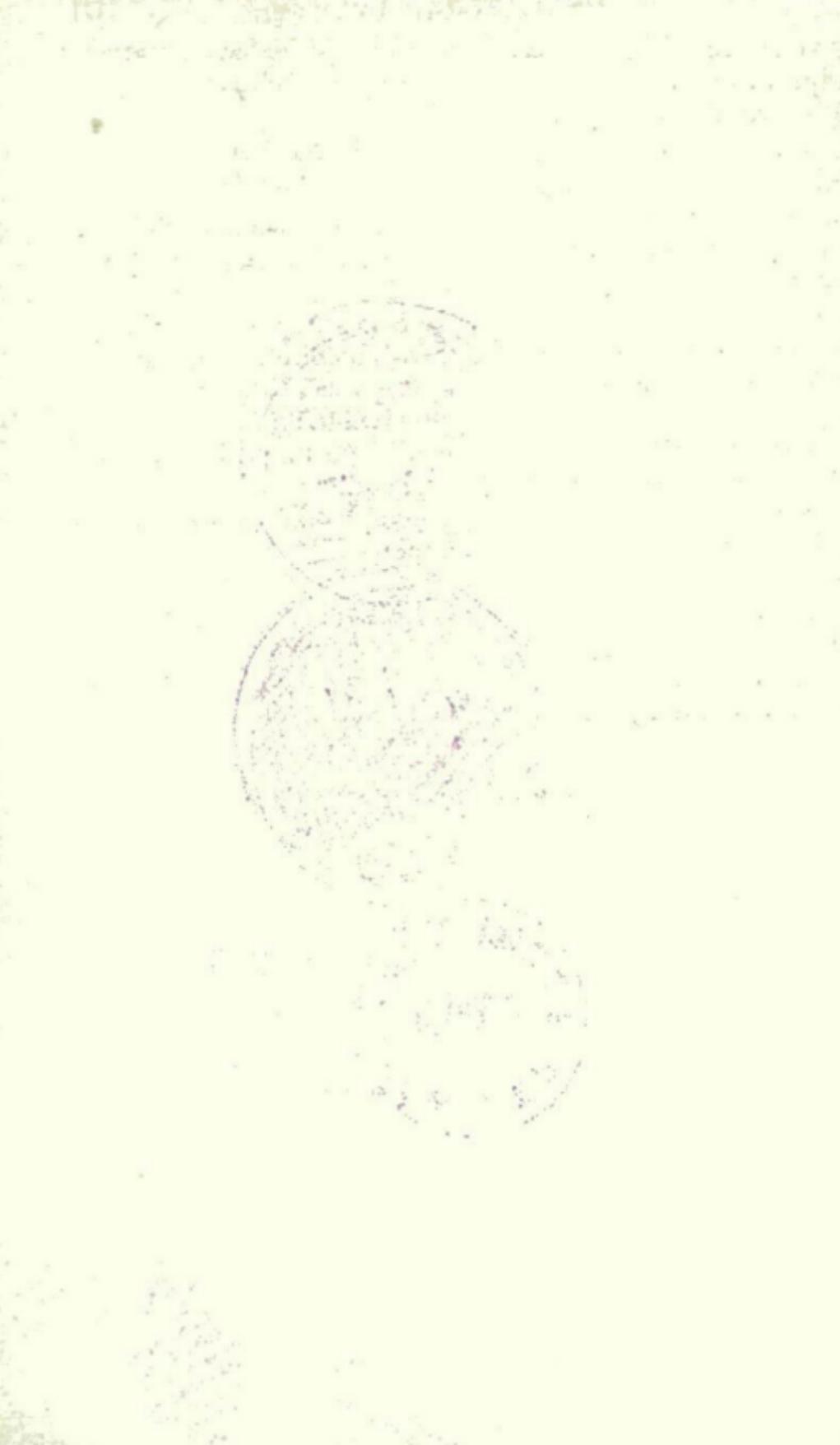
3. Hvalite ga uz glas trubni,
hvalite ga uz psaltir i gusle.

4. Hvalite ga s bubenjem i ve-
seljem, hvalite ga uz žice i or-
gan.

5. Hvalite ga uz jasne cim-
bale, hvalite ga uz cimbale
gromovne.

6. Sve što diše neka hvali
Gospoda! Aleluja!

U glavnome po mjerenu zaklade za istraživanje Palestine.

35°

36°

**SVETA ZEMLJA
u vrijeme
NAŠEGA SPASITELJA**

Indali
CW Wilson, kap. Conder
i W Wright

za
Britansko i inostrano
biblijsko društvo.

Egipat

Pirolmaida

R

M

O

N

O

S

Cezarija

O

I

S

A

M

R

I

J

O

P

A

K

S

P

K

A

R

M

O

R

E

M

E

J

A

D

O

M

E

J

A

N

B

A

R

T

N

A

R

T

N

A

R

T

N

A

R

T

N

A

R

T

N

A

R

T

N

A

R

T

N

A

R

T

N

A

R

T

N

A

R

T

N

A

R

T

N

A

R

T

N

A

R

T

N

A

R

T

N

A

R

T

N

A

R

T

N

A

R

T

N

A

R

T

N

A

R

T

N

A

R

T

N

A

R

T

N

A

R

T

N

A

R

T

N

A

R

T

N

A

R

T

N

A

R

T

N

A

R

T

N

A

R

T

N

A

R

T

N

A

R

T

N

A

R

T

N

A

R

T

N

A

R

T

N

A

R

T

N

A

R

T

N

A

R

T

N

A

R

T

N

A

R

T

N

A

R

T

N

A

R

T

N

A

R

T

N

A

R

T

N

A

R

T

N

A

R

T

N

A

R

T

N

A

R

T

N

A

R

T

N

A

R

T

N

A

R

T

N

A

R

T

N

A

R

T

N

A

R

T

N

A

R

T

N

A

R

T

N

A

R

T

N

A

R

T

N

A

R

T

N

A

R

T

N

A

R

T

N

A

R

T

N

A

R

T

N

A

R

T

N

A

R

T

N

A

R

T

N

A

R

T

N

A

R

T

N

A

R

T

N

A

R

T

N

A

R

T

N

A

R

T

N

A

R

T

N

A

R

T

N

A

R

T

N

A

R

T

N

A

R

T

N

A

R

T

N

A

R